

روناکی سوننه‌ت و تاریکیه‌کانی بیدعه له دیندا

له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌بیه‌سوف) / چه‌مچه‌مال

ناوی کتیب : روناکی سوننهت و تاریکیهکانی بیدعه له دیندا...

ناوی نووسهر : د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی وهرگیپر : م. شاخوان جواد أحمد .

ژماره‌ی سپاردن : ژماره (346) ی سالی (2002) پی دراوه له لایهن

وهزاره‌تی پۆشنبیری حکومه‌تی ههریمی کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره‌ی (29) بیست و نۆیه م له زنجیره‌ی پینماییه‌کانی

پینگای راست .

نۆره و سالی چاپ : یه‌که م _ (1429 هـ / 2008) .

چاپ‌خانه : چاپه‌مه‌نی سیما / سلیمانی .

بنکه‌ی بلاوکردنه وه :

کتیب‌خانه‌ی سوننه — سلیمانی .

کتیب‌خانه‌ی زانست — که‌لار .

کتیب‌خانه‌ی سیما — چه‌مچه‌مان .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْعَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَإِلَّا الْفِقْهَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَأُ الشَّيَاطِينِ

پیشہ کی ورگیپر :

موسلمانى خۆشه ويست : سوننه تى پيغهمبر (ﷺ) پله و پايه يه كى زۆر به رزو گه وره ي هه يه له ئيسلامدا، چۆن وانىيه له كاتىكدا دووهم بنچينه ي ئايينه پاش قورئانى پيرۆز؟ پرون كه ره وه ي قورئانى پيرۆزه، دهقه پـر مانا و گشتگىرو ره هاكانى تاييه ت و سنوردار ده كات، به لى سوننه ت و قه لا پۆلاينه يه كه هـر موسلمانىك بچيته ناوى كه سيكى ئه مين و هيمن و پاريزراوه، وه ئه و ده رگا گه وره يه يه كه هـر موسلمانىك بچيته ناوى ده گات به مه ست و ئاواته كانى، سوننه ت ئه و كه سانه ي كه په يوه ستن پييه وه به رزيان ده كاته وه ئه گه ر كرده وه چا كه كانيشيان كه م بيـت، وه پوناكييه كه ي له ناو چاوو به رده ستياندايه له دونياو دوارۆژدا.

موسلمانى خۆشه ويست خواى په روه ردگار فه رمانى پى كردووين به گوپرايه لى كردنى خوى و پيغهمبره كه ي (ﷺ) له چه ندين شوين له قورئانى پيرۆزدا، گوپرايه لى كردنى خواى په روه ردگار به شوين كه وتنى قورئانى پيرۆزه وه گوپرايه لى كردنى پيغهمبر (ﷺ) به شوين كه وتنى فه رموده پيرۆزه كانيه تى، شايه تى دانى هـر كه سيك به وه ي كه پيغهمبر (ﷺ) نيردراوى خوايه بريتيه له شوين كه وتنى و جى به جى كردنى سوننه ته كانى، وه خواى په روه ردگار پى پراگه ياندووين كه هـر كه سيك گوپرايه لى پيغهمبر (ﷺ) بكات ئه وه به لگه يه له سه ر خۆشه ويستى بۆ خواى په روه ردگار، وه هـر كه سيك گوپرايه لى پيغهمبره كه ي (ﷺ) نه كات ئه وه كه سيكى بى باوه رپه يان ئيمان لاوازه .

بۆيه ئه گه ر ده ته ويـت دىنى خواى په روه ردگار به رده وام ديارو ئاشكراو سه ركه وتوو بيـت، ئه گه ر ده ته ويـت خواى په روه ردگار و فريشته كان و موسلمانان خۆشتيان بوـيت، ئه گه ر ده ته ويـت به راستى بيسه لمينيت كه شوينكه وتوو ي پيشه واو مامۆستاو سه روه رى خۆتى كه پيغهمبره (ﷺ)، ئه گه ر ده ته ويـت دل

خۆش و دل ئارام بیت و بەرچا و پۆشن بیت، ئەگەر دەتەوئیت بەردەوام بیت لەسەر دین و دلت پەيوەست بئت پئیهو و ئەو: شوئینی سوننەتی پئیغەمبەر (ﷺ) بکەو و جئ بە جئ بکەو زیندووی بکەو لە ناو خەلکیدا (خۆشەویستت بۆ پئیغەمبەر (ﷺ) بەو شیوہیە دەبئت نەك هەر بە دەم بلئیت خۆشم دەوئیت و لەو لاشەوہ هیچ گرنگی بە سوننەتەکانی نادەیت).

موسلمانانی خۆشەویست لە بەرگەرەیی سوننەت و بلاو بوونەوہی بیدعە بە ھەموو جۆر بەش و شیوہیەك بە پئویستم زانی ھەستم بە وەرگێرانی ئەم کیتابە بە سوہی بەردەستت کە باس لە (پوناکی سوننەت و تاریکیەکانی بیدعە و شتە تازە داھینراوہکان لە دیندا) دەکات، بیدعە ھەمووی سەرلئیشئواویە ھەر وہك چۆن سوننەت ھەمووی نورو پوناکیە، بیدعە سەردەكئشئت بۆ کوفر، بیدعەکردن واتە: شوئین کەوتنی ھەوا و ئارەزوو دژایەتی کردنی شەرع و لادان لئیی، واتە: درۆ ھەلبەستن بۆ خوای پەرورەدگار بەجئ عیلم و زانیاری، واتە: بق بوون لە سوننەت و کەسانی ھەلگری، واتە: تئگەیشتن لە قورئانی پئروژ و سوننەت بە پئچەوانەوہ، واتە: ھەست کردن بە کەم و کورپی شەریعەت لە لایەن کەسی بیدعەچییەوہ (پەنا بە خوای پەرورەدگار)، وە کەسانی بیدعەچی پشنتیان ھەلکردووە لە یادو زیکری راستەقینەیی خوای پەرورەدگار، حەق و راستیان لە موسلمانان کپ کردووە و شاردوویمانەتەوہ، ئوممەتی ئیسلامیان پارچە پارچە کردووە، کەسانی بیدعەچی خۆیان خستۆتە ئاستی شەرع دانەرەوہ و خۆیان چواندووە بە خوای پەرورەدگار لە شەرع داناندا، لە بەر ئەوہی خوای پەرورەدگار فەرمانی بە کردنی ئەو کارە نەکردووە (بەلکو ھەندئ جار رئگئیشی لئ کردووە) بەلام کەسانی بیدعەچی گوئ بە فەرمانی خوا نادەن و ئەو کارە دەکەن، بیدعە کردن واتە: ھەست کردن بە خیانەتی پئیغەمبەر و (ﷺ) ھاوہلانی بە پئیزی (رضي الله عنهم) و سەرچەم زانایانی شارەزاو خەم خۆرو دین پەرور، یان کەم تەرخەمی کردنیان لە گەیاندن و پوون کردنەوہی ئەم دینە (پەنا بە خوای پەرورەدگار)،

چون ده شپيت كاريك بكريت له كاتيكا فەرمانى خواى په روه ردگار و پيغه مبهرو (۲) ووتەى زانا يانى له سەر نه بپيت، موسلمانى خوښه ويست ئەمانه هه موويان خراپه و زيانى بيدعەن، ئايا پاش ئەمه بو هيج موسلمانيك هه يه واز له فەرمان و سوننه تى پيغه مبهرو (۲) بپنيت و پروو بكا ته بپرو بو چون ووتەى زانا يان (يان هه نديك له كه سانى به ناو زانا)؟

ئايا ووتەو فەرمان و سوننه تى پيغه مبهرو (۲) له پيشتره بو موسلمانى راسته قينه يان بو چونى كه سانى تر؟

بويه موسلمانى خوښه ويست كاتيكا ئەم كيتابه ده خوينا ته وه به چاوى موسلمانى راسته قينه و دادپه روه رانه وه بپروانه بابەت و به لگه كانيان، هه ركاتيكا بابەت تيك تىكى بپنچه وانهى قورئانى پيرۆز و سوننه ت بوو (هه مو بابەت هه كان له سەر به لگهى قورئانى پيرۆز سوننه ت و ووتەى زانا يان باس كراوه) وه رى مه گره، به لكو وازى لى بينه و پشت گوپى بخه، به لام ئەگه ر وانه بوو ئەوه بو ت نيبه پيچه وانهى بكه يت ئەگه ر خو ت به ئيماندارى راسته قينه و شوين كه وتووى پيغه مبهرو (۲) ده زانيت.

موسلمانى خوښه ويست ئەم كيتابه تانه و ته شه ره نيبه له هيج كه س و كو مه ل و گروپيك، به لكو ديارى كردن و پروون كردنه وهى گه وره يى سوننه ت و خراپه و تاوانى بيدعەيه، ئەو بيدعەيهى كه ئەمرو له ناو موسلماناندا بووه به سوننه ت و سوننه ت بووه به بيدعە، ئەوه ندهى بيدعە ده كريت سوننه ت ناكريت و گرنگى پى نادريت، وه ئەگه ر ئينكارى و نكو لى لى بكريت ده وتريت: دين گوراوه، خوښه ويستى بو پيغه مبهرو (۲) نه ماوه !!

موسلمانى خوښه ويست باش ئاگادار به و بزانه به هيج شيوه يه كه هي زو ده سه لاتى ئيسلام ناگه رپيته وه و موسلمانان سه ركه وتوو نابن به بيدعە كردن و شتى پرو پوچ كه له ديندا نيبه، بويه له پروژگارى ئەمرو دا ده بينيت زور كه س به ناو زانا و بانگه وازكارو خه م خو ر بو ئيسلام كه وتوونه ته ناو چه ندين بيدعەى

خراپ و گومراکه ر، به لکو بانگه وازیشی بۆ ده که ن، بۆیه موسلمانانی ئه هلی سوننه و جه ماعه و سوننه ت له دلا خوشه و یست پیویسته له سه رت که موسلمانان ناگادار بکه یته وه له وه موو بیدعه و خراپه یه ی که له م رۆژگار ه دا له ناو موسلماناندا بلاوه و بانگه وازی بۆ ده کریت .

له کۆتاییدا له خوای پهروه ردار ده پارینه وه وه ده لاین: ﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ

هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ (آل عمران: ٨).

B : م . شاخه وان جه واد نه حمه د

پیش نویژو وتار خوینی مزگه وتی (سهید نه حمه دی فه یله سوف)

* پیشه‌کی دانه‌ر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً
كثيراً ، أَمَّا بَعْدُ ...

موسولمانی خوْشه‌ویست : ئەم نامیلکه‌یه‌ی بەر دەستت نامیلکه‌یه‌کی کورت و پوخته سه‌بارەت بە ﴿رونای سوننەت و تاریکیه‌کانی بیدعە و شتە تازە داھینراوە‌کان لە دیندا لە ژێر پۆشنایی قورئان و سوننەتدا﴾ کە تێیدا تیگە‌یشتن لە مانای سوننەتەم باس کردوو، وە ناوە‌کانی ئەهلی سوننەت پوون کردۆتە‌وه، کە سوننەت بە گشتی نیعە‌تیکی یە‌کجار گە‌وره‌و پێر لە بە‌ره‌کە‌تە، وە تێیدا گە‌ورە‌یی و پلە و پایە‌ی سوننەت و گە‌ورە‌یی و پلە و پایە‌ی کە‌سانی پە‌یو‌ه‌ست بە سوننەت و نیشانە‌کانیانم پوون کردۆتە‌وه، وە تێیدا باسی بیدعە و کە‌سانی بیدعە‌چی و تیگە‌یشتن لە مانا و واتای بیدعە و مە‌رجە‌کانی گێرابوون و قە‌بوڵ بوونی کردە‌وه چاکە‌کانم کردوو، وە هە‌روه‌ها باسی خراپە و سە‌رزە‌نشتی بیدعە لە دیندا و هۆ‌کارە‌کانی دەرکە‌وتنی بیدعە و بە‌شە‌کانی و حوکمە‌کانیم کردوو، وە باسی ئە‌و جۆ‌رە بیدعە‌نە‌ی کە لە‌سەر گۆ‌رە‌کان دەرکە‌وت و جگە لە‌و شتانە‌شم کردوو، وە ئە‌و بیدعە و کارە تازە داھینراوانە‌ی کە لە‌م سە‌ر دە‌مە‌دا دەرکە‌وتن ژۆر بلۆن باسیانم کردوو، وە باسی حوکمی تە‌و‌بە‌ی بیدعە‌چی و شوینە‌واره خراپە‌کانی بیدعە‌م کردوو .

موسولمانی خوْشه‌ویست ئە‌وه‌ی کە هیچ گومانی تێدا نییە ئە‌وه‌یه سوننە‌تی پیغە‌مبەر (ﷺ) ئە‌و ژیان و پووناکیه‌یه‌ کە سە‌رفرازی و بە‌ختە‌وه‌ری و هیدایە‌تی بە‌ندە‌ی موسولمانی تێدا‌یه، وە ئە‌و کە‌سانە‌ی کە پە‌یو‌ه‌ستن بە

سوننه ته وه به رزو پرژداریان ده کات ئه گهر کرده وه شیان که م بیټ، ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ
 ۞ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) .

واته: له و پۆژده دا "که پۆژی قیامه ته" که سانیک دم و چاویان په ش ده بیټ و
 که سانیک دم و چاویان سپی و پروناک و دره وشاوه ده بیټ.

این عباس (رضی الله عنهما) فه رمویه تی: دم و چاوی که سانی په یوه ست به
 سوننه ت سپی و پروناک و دره وشاوه ده بیټ، دم و چاوی که سانی بیدعه چی و
 پارچه پارچه گهریه کان په ش هه لده گهریت^(۱).

که سی په یوه ست به سوننه دلئی رۆشن و زیندووه، وه مل که چه بۆ خوی
 په روه ردگار و شوینی پیغه مبه ر (G) که وتوووه به لاشه و به دلئی (له پووکه ش و
 ناوه وه ییدا شوینی سوننه ت که وتوووه)، به لام که سی بیدعه چی دلئی تاریک و
 مردوووه، تاریکی سه رتا پای داپۆشینون: دلله کانیاں تاریکه کاره کانیاں تاریک و
 سه رلیشیاواییه، بۆیه هه رکه سیک خوی په روه ردگار بیه ویت سه رفرزو
 به خته وه ری بکات له و تاریکیانه وه ده ری ده کات بۆ پروناکی سوننه ت^(۲).

ئه م نامیلکه یه م کردۆته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چه ند باسیکی له خو
 گرتوووه به م شیوه یه ی لای خواره وه:

به شی یه که م: پروناکی سوننه ت:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننه ت.

باسی دووه م: ناوه کانی که سانی په یوه ست به سوننه ت (أسماء أهل السنة).

باسی سی یه م: سوننه ت نیعمه تیکی گشتی و په هایه .

باسی چواره م: گه وره یی و پله و پایه ی به رزی سوننه ت.

(1) ابن القیم له کیتابی (اجتماع الجیوش الإسلامیة علی غزو المعطلة والجهمیة، 39/2) باسی کردوووه.

(2) بروانه: سه رچاوه ی پیشوو: 38/2 - 41.

باسی پینجه م: گوره بی و پله و پایه ی به رزی که سانی په یوه ست به
سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی.

به شی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه.

باسی دووهم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان.

باسی سی یه م: سه رزه نشت و خراپه ی بیدعه له دیندا.

باسی چوارهم: هوکاره کانی دروست بوون و سه ره لدانی بیدعه.

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه.

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا و جوړه کانی.

باسی حه و ته م: جوړه کانی ئه و بیدعانه ی که له سه ر گوړه کان ده کرین.

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سه رده مه.

باسی نویه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی.

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه.

داواکارم له خوی گوره ئه م کاره پیروژه ته نها له بهر خاتری ئه و بیته، وه

سودم پی بگه یه نیته له ژیانی دونیاو پاش مردنم، وه سود به هه موو ئه و که سانه

بگه یه نیته که ئه گات پینان، به راستی خوی په روه ردگار باشترین داوا لیکراوه و

به ریترترین ئومید پی بووانه، ته نها هه ر ئه و پشستیانمانه و باشترین پشت پی

به ستراوه، وه سوپاس و ستایش بو په روه ردگاری هه ردوو جیهانیان و سه لات و

سه لامی خوی په روه ردگار له سه ر به نده و پیغه مبه ری (9) راستگووی خوئی و

یارو یاوه ران و شوین که وتوانیان به چاکی تاروژی دواپی بیته .

⊗ به شی یه که م: روناکی سوننه ت

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننه ت

سوننهت كه سانی هه لگری خۆی ههیه، وه ئه و كه سانه بیروباوه پری ته وایان ههیه، وه كۆبونه ته وه له سه ره حه ق، بۆیه وا باشه لی ره دا پیناسه ی هه ریه ك له م سئ ووشه یه بکه م (عَقِيدَةُ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ).

یه کهم: وشه ی (العقیده) له زمانه وانیدا: وه رگیراوه له گری لئ دان و به ستن به یه که وه به توندی، وه به و مانایه: توندو پته وو پیوه لکان هاتوو، ده وتریت: عَقَدَ الْحَبْلَ يَعْقُدُهُ: واته: په ته که ی به توندو تۆل و پته وی به ست، وه ده وتریت: عَقَدَ الْعَهْدَ وَالْبَيْعَ: واته: په یمان و فرۆشته که ی توندو تۆل و مه حکه م کرد، وَعَقَدَ الْإِزَارَ: به توندوو تۆلی به ستی، وَالْعَقْدُ ضِدُّ الْحَبْلِ، واته: گری لئ دان و به ستن پیچه وانه ی شل بوون و کردنه وه یه⁽³⁾.

وشه ی (العقیده) له روانگی شه ره وه: بیروباوه ر بیتی یه له و ئیمان ه پته وو حوکه م براوه یه ی که هیه چ گومانی تیدا نه بیته، وه ئه و ئیمان ه یه که مرۆف دل و ویزدانی خۆی له سه ره په یوه ست ده کات و ده ی کاته بیروبوچونیک و دینیک و دینداری پیوه ده کات، جا ئه گه ر ئه و ئیمان ه پته وو حوکه م براوه یه راست و دروست بیته ئه وه بیروباوه پریکی راست و حه ق ده بیته وه کو بیروباوه پری ئه هلی سوننه و جه ماعه ت، به لام ئه گه ر باتل و ناراست بیته ئه و کاته بیروباوه پریکی پوچه ل و نادروست ده بیته وه کو بیروباوه پری کۆمه ل و تاقمه گومراو سه رلیشیواوه کان⁽⁴⁾.

& دووم: تیگه یشتن له که سانی په یوه ست به سوننه ت

(3) بروانه: لسان العرب لابن منظور باب الدال، فصل العين، 296/3، والقاموس المحيط للفيروز آبادي،

باب الدال، فصل العين، ص 383، ومعجم المقاييس في اللغة لابن فارس، باب العين، ص 679.

(4) بروانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للشيخ الدكتور ناصر العقل ص 9-10.

وشه‌ی (السنة) له زمانه وانیدا، واته: ریگه و مه زه‌ب، جا ئه و ریگه یه
ریگه یه کی باش بیت یان خراب⁽⁵⁾.

سوننه ت له زاراوه‌ی زانایانی بیروباوه‌ری ئیسلامیدا: ئه و ریگه و پیبازه‌یه که
پیغه مبه‌ر (9) و هاوه‌لانی به‌ریزی له‌سه‌ری بوونه: به‌زانست و بیروباوه‌ریکی
ته‌واوو و وته‌و کرده‌وه‌یه کی جوان و پیک، ئه و سوننه ته‌یه که شوین که وتنی
پیویسته و کهسانی شوین که وتووی سوپاس کراون، وه‌ئه و که‌سانه‌ی که
پیچه‌وانه‌ین سه‌رزه‌نشست کراون، هر بویه و تراوه: فلان که‌س له ئه‌هلی
سوننه‌یه، واته: که‌سیکه له‌سه‌ر ئه و ریگا راست و دروست و پیک و سوپاس
کراوه‌یه⁽⁶⁾.

زانای پایه به‌رز ابن رجب (په‌حمه‌تی خوی لیبیت) فه‌رمویه‌تی: (سوننه‌ت:
ریگه یه کی گیراوه به‌ره، ئه‌ویش بریتیه له ده‌ست گرتن به‌و مه‌نه‌ج و پیبازه‌ی که
پیغه مبه‌ر (۱۲) و خلیفه به‌ریزو هاوه‌لانی به‌ریزی له‌سه‌ری بوونه، له بیروباوه‌ر و
کرده‌وه‌و و وته‌کاندا، که ئه‌وه‌ش بریتیه له سوننه‌تی ته‌واو)⁽⁷⁾.

وه زانای پایه به‌رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیة (په‌حمه‌تی خوی لیبیت) فه‌رمویه‌تی:
(سوننه‌ت بریتیه له‌و کارانه‌ی که به‌لگه‌ی شه‌رعییان له‌سه‌ره، به‌وه‌ی
کردنیان گوێرایه‌لی یه بو خوی په‌روه‌دگار و پیغه مبه‌ر (9)، جا ئه و کاره
پیغه مبه‌ر (9) خوی کردبیتتی، یان له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا کرابیتت، یان خوی
نه‌یکردبیتت و له‌سه‌رده‌می ئه‌ویشدا نه‌کرابیتت، له‌به‌ر نه‌بوونی هیچ داخوازیه‌ک بو
کردنی له‌و کاته‌دا، یان کاتیک پیغه مبه‌ر (9) ئه‌و کاره‌ی نه‌کردوه‌و ریگریک
هه‌بووه)⁽⁸⁾.

(5) بروانه: لسان العرب، لابن منظور، باب النون، فصل السين، 225/13.

(6) بروانه: مباحث فی عقیده أهل السنة، للدكتور ناصر العقل، ص 13.

(7) بروانه: جامع العلوم والحکم، 120/1.

(8) بروانه: مجموع فتاوی ابن تیمیة، 317/21.

بۆيە سوننەت بەم مانايە بریتیه: (له شوین کهوتنی شوینە واره کانی پیغه مبهەر (G) له پروکەش و ناوهرۆکدا (به لاشه و دل و دهررون) وه شوینکه وتنی ریگه و پیبازی پیشینانی چاکه کارانی یه که مین له کۆچکردوان و پشتیوانان "اتباع سیل السابقین الأولین من المهاجرین والأنصار" (9).

& سۆیه م: تیگه یشتن له مانای الجماعه

واتای (الجماعه) له زمانه وانیدا: وهرگیراوه له بنه رته و پیکهاته ی کۆ، که بنچینه ی ئەم ووشه یه دهسورپیتته وه له دهوری کۆو کۆبوونه وه که پیچه وانیه ی پارچه پارچه ییه، ابن فارس (رهحمته ی خوی لبیت) دهفه رموویت: الجیم والمیم والعین، یه ک بنچینه ن که به لگه یه له سه ره لگه ل یه کدا کۆبوونه وه ی شتیک، دهوتریت: جمعتُ الشئَ جمعاً، واته: کۆم کرده وه و دامه پال یه (10).

جماعه ت له زاراوه ی زانایانی بیروباوه ری ئیسلامدا: بریتین له پیشینانی ئەم ئوممه ته: له هاوه لانی به ریزی پیغه مبهەر (G) و شوینکه وتوانیان و ئەوانه ی که شوینی ئەوان که وتوون تا رۆژی دواپی، ئەو که سانه ی که کۆبوونه ته وه له سه ره حقه ی پوون و ئاشکرا له قورئان و سوننەت (11).

هاوه لی به ریزی پیغه مبهەر (G) عبد الله کوری مسعود (t) فهرموویه تی: ((الجماعه ما وافق الحق وإن كنت وحدك)).

واته: جه ماعه ت ئەوه یه که له گه ل حه قدا بیت ئەگه ره به ته نها خۆتیش بیت. زانای پایه بهرز نعیمی کوری حماد (رهحمته ی خوی لبیت) دهفه رموویت:

(9) بروانه: هه مان سه رچاوه، 157/3.

(10) بروانه: معجم المقاییس فی اللغة، لابن فارس، کتاب الجیم، باب ما جاء من کلام العرب فی المضاعف والمطابق أوله جیم، ص 224.

(11) بروانه: شرح العقیده الطحاویه، لابن أبی العز، ص 68، وشرح العقیده الواسطیه لابن تیمیه، تألیف العلامة محمد خلیل هراس، ص 61.

(واتای ووتەکه‌ی عبد الله کورپی مسعود ئەو دەگەیه‌نیّت ئەگەر جەماعەت و کۆمەڵی موسولمانانت لیثیویا "نەتەهزانی کام کۆمەڵەیان لەسەر حەقن" دەست بگرە بە مەنەج و پێبازی جەماعەت و کۆمەڵی یەکه‌می موسولمانان پێش تیکچون و پارچە پارچە بوونیان، ئەگەر تەنها خۆت بیت لە و کاتەدا تۆ جەماعەتی بۆ خۆت)⁽¹²⁾.

& باسی دووهم: ناوو سیفاتەکانی ئەهلی سوننه

1 – أهل السنة والجماعة، واتە: کەسانی پەيوەست بە سوننەت و کۆمەڵی راستەقینە‌ی موسولمانان، ئەوانیش ئەو کەسانەن لەسەر هەمان پێبازو مەنەجی پێغەمبەری خوا (ﷺ) و هاو‌ه‌لانی، ئەوانە‌ی کە دەستیان گرتوو بە سوننەتەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ)، ئەوانیش هاو‌ه‌لانی بە‌پێزی پێغەمبەر (ﷺ) و شوینکە‌وتوانیان و زانایانی پینمونی کارن، ئەو کەسانە‌ی کە پابەند بوونە بە شوین کە‌وتنی پێغەمبەری خۆشە‌ویست (ﷺ) و دوور کە‌وتنە‌وه لە بیدعە و شتە تازە داهینراو‌ه‌کان لە دیندا لە‌ه‌ر شوین و کاتیکدا بوو بیتن، کە‌سانیکن دیارو سەرکە‌وتوون و دە‌میننە‌وه تا پۆژی قیامەت⁽¹³⁾، ناو‌نراون بە ئەهلی سوننه و جەماعەت لە‌بەر ئە‌وه‌ی خۆیان داو‌تە پال سوننەتەکانی پێغەمبەر (ﷺ) وە کۆ‌و یە‌ک‌دە‌نگن لە‌سەر دە‌ست گرتن پێیانە‌وه بە‌لاشە‌و دل و دە‌روون: لە‌ قسە و کردە‌وه‌و بیروبا‌وه‌ردا⁽¹⁴⁾.

عوفي كورپی مالك (t): ئە‌گێریتە‌وه لە پێغەمبەری خواوە کە فەر‌مویە‌تی: ((إفترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعون في النار، وافتترقت

(12) بپروانه: إغاثة اللهفان، 70/1، ذكره الإمام ابن القيم وعزاه إلى البيهقي.

(13) بپروانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للدكتور ناصر بن عبد الكريم العقل، ص 13-14.

(14) بپروانه: فتح رب البرية بتلخيص الحموية، للعلامة محمد بن عثيمين ص 10، وشرح العقيدة الواسطية،

للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص 10.

النَّصَارَى عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فِإِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فِي النَّارِ وَوَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ،
وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَتَفْتَرِقَنَّ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ وَاثْنَتَانِ
وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هُمْ؟ قَالَ: ((الْجَمَاعَةُ))⁽¹⁵⁾.

وفي رواية الترمذي عن عبد الله بن عمرو: ((قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ:
مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي))⁽¹⁶⁾.

واته : جوله كه بوون به حه فتاو يهك به ش و كۆمه لى جياواز ته نها يهك
كۆمه ليان (له سهر حه ق بوون) ده چنه به هه شته وه و حه فتا كۆمه ل و گروپه
جياوازه كان ده چنه ئاگرى دۆزه خه وه، وه گاوره كان بوون به حه فتاو دوو
كۆمه لى جياواز حه فتا و يهك له و كۆمه ل و گروپه جياوازانه ده چنه ئاگرى
دۆزه خه وه ته نها يهك كۆمه ليان (كه له سهر حه ق بوون) ده چنه به هه شته وه، وه
سويند بيت به و خوايه ي كه روحي منى به ده سته ئوممه ت و شوين كه وتوانى
منيش ده بن به حه فتاو سى به شه وه، كۆمه ليان ده چيته به هه شته وه و حه فتاو
دوويان بو ئاگرى دۆزه خه، ووترا: ئه ي پينغه مبه ر (9) كين ئه و كۆمه لى
كه ده چنه به هه شته وه؟ فه رموى: ئه و كه سانه ن كه كۆمه لى حه ق و راستى
موسولمانان .

وه له رپوايه تيكى تر دا كه ئيمامى الترمذى له عبد الله كورپى ئيمامى
عومره وه (خوايان لى پازى بيت) ده يگيرتته وه: هاوه لانى به پيرى پينغه مبه ر
(9) ووتيان: كين ئه و كۆمه له؟ پينغه مبه ريش (9) فه رموى: ئه و كۆمه له ن
ئه مرؤ من و هاوه لانى له سهر چى مه نه هج و ريبازيكن ئه وانيش له سهر هه مان
مه نه هج و ريبازن .

(15) أخرجه ابن ماجه بلفظه، في كتاب الفتن، باب افتراق الأمم، 321/2، برقم 3992، وأبو داود،
كتاب السنة، باب شرح السنة، 197/4، برقم 4596، وابن أبي عاصم، في كتاب السنة، 32/1، برقم
63، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، 364/2.
(16) سنن الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، 26/5، برقم 2641.

کۆمه‌لی پزگار بوو: به‌ئێ پزگار بوو له ئاگری دۆزه‌خ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبەر (g) ته‌نها ئه‌و کۆمه‌له‌ی جیاکرده‌وه له ناو کۆمه‌له‌ به‌هیاک چوه‌کاندا و فه‌رموی: ((کلها في النار إلا واحدة))⁽¹⁷⁾ هه‌موو ئه‌و کۆمه‌لانه له ئاگری دۆزه‌خدان ته‌نها به‌کیکیان نه‌بی‌ت، که له ئاگری دۆزه‌خدا نییه.

کۆمه‌لی سه‌رکه‌وتوو: معاویة (t) ده‌فه‌رمو‌یت: گو‌یم له پیغه‌مبهری خوا بوو (g) ده‌یفه‌رموو: ((لا تزال طائفة من أمي قائمة بأمر الله لا يضرهم من خذلهم أو خالفهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون على الناس))⁽¹⁸⁾.

واته: به‌رده‌وام کۆمه‌لێک له ئوممه‌ت و شو‌ین که‌وتوانی من وه‌ستا‌ون به‌فه‌رمانه‌کانی خوا و به‌رزایان گرتوو، پشت هه‌لکردنی که‌سانیک لیان و پیچه‌وانه‌کردنیان زیانیان پێ ناگه‌یه‌نی‌ت تا پوژێ قیامه‌ت، به‌لکو به‌رده‌وام سه‌رکه‌توو و دیارن له ناو خه‌لکیدا.

وه هه‌روه‌ها م‌غیره ی کورپی شعبة (t) به‌هه‌مان شیوه ده‌یگ‌یریته‌وه.

وه ثوبان (t) ده‌فه‌رمو‌یت: پیغه‌مبەر (g) فه‌رمویه‌تی: ((لا تزال طائفة من أمي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خذلهم، حتى يأتي أمر الله وهم كذلك))⁽¹⁹⁾.

واته: به‌رده‌وام کۆمه‌لێک له ئوممه‌ت و شو‌ین که‌وتوانی من دیارو ئاشکران له‌سه‌ر حه‌ق و راستی پشت هه‌لکردنی که‌سانیک لیان و دژایه‌تی کردنیان زیانیان پێ ناگه‌یه‌نی‌ت تا قیامه‌ت د‌یت و له‌سه‌ر ئه‌و حه‌ق و راستییه‌ن.

وه جابری کورپی عبدالله (رضي الله عنهما) به‌هه‌مان شیوه بو‌مان ده‌گ‌یریته‌وه⁽²⁰⁾.

(17) ب‌روانه: من أصول أهل السنة والجماعة، للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص 11.

(18) متفق عليه: البخاري، كتاب المناقب، باب: حدثنا محمد بن المثنى، 225/4، برقم 3641، ومسلم بلفظه، في كتاب الإمارة، باب قوله ƒ: ”لا تزال طائفة من أمي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم“ 1524/2، برقم 1037.

(19) صحيح مسلم، كتاب الإمارة باب قوله ƒ: ”لا تزال طائفة من أمي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم“ 1523/2، برقم 1920.

2 - ئەھلى سوننە و جەماعە كەسانىڭ دەستيان گرتووه بە قورئان و سوننەت و ئەو مەنەھج و پىيازەھى كە پىشيانى خۇيان لە ھاوھ لانى بەرپىزى پىغەمبەر (ﷺ) (كۆچكردووان وپشتيووانان) لەسەرى بوونە، ھەرەك پىغەمبەر (ﷺ) دەربارەيان فەرموئەتى: ((ما أنا عليه وأصحابي))⁽²¹⁾.

واتە: كەسانىڭ (كۆمەلى پزگاربوو) لەسەر ئەو مەنەھج و پىيازەن كە من و ھاوھ لانى لەسەر بووئە.

3 - ئەھلى سوننە و جەماعەت مامۇستا و پىشەنگ و بانگە وازكار و پىنموني كارى خەلكن بۆ سەر پىگاي حەق و پاستى، وەكار دەكەن بە و حەقەى بە پىيانە، زاناي پايە بەرز آيۇبُ السَّخْتِيَانِي (پەحمەتى خواى لىبىت) دەفەرموئەت: (لەخۇش بەختى و سەرفرازى گەنجى تازە پىگە يىشتووى موسولمان و كەسانى جگە لەعەرب ئەوھىيە كە خواى پەرەردگار پىنموني كەرو پىپىشانەرى بىت بۆ ئەوھى زانايانى ئەھلى سوننە و جەماعەت بناسى و فىرى دىن بىت لىيانەوھ)⁽²²⁾.

وھ (فۇبىل) كورى عىاض (پەحمەتى خواى لىبىت) دەفەرموئەت:

(خواى پەرەردگار كۆمەلە بەندەھىكى ھەيە بەندەكان و وولات پىيان زىندوو دەبىتەوھ كە ئەوانىش ئەھلى سوننە و جەماعەن، وھ ھەرەكەسىك ژىرو تىگە يىشتوو بىت تەنھا حەلال دەكاتە ناو سىكىيەوھ (مالى حەلال پەيا دەكات و تەنھا حەلالىش دەخوات) ئەو كەسە بەپاستى لە بەندەو كۆمەلى پاستەقەنەى خواى پەرەردگارە)⁽²³⁾.

(20) صحيح مسلم، كتاب الإمامة باب قوله ۳: ”لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم“، 1523/2، برقم 1923.

(21) سنن الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، 26/5، برقم 2641.

(22) بوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالكائي، 66/1، برقم 30.

(23) بوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالكائي، 72/1، برقم 51.

4 - ئەھلى سوننە و جەماعە باشتىنى موسولمانان ئىنكارى و نكۆلى دەكەن لە بىدعە و كەسانى بىدعەچى، بە أبوبكرى كوپرى عىاش (پەحمەتى خواى لىبىت) ووترا: كى ئەھلى سوننە يە؟ ئەوئىش فەرموى: (بە و كەسە دەوترىت كەسىكە لە ئەھلى سوننە يە ھەر كاتىك باسى ھەوا و ئارەزىوھەكان كرا دەمارگىرى نەبىت بۆ ھىچ شتىك لە ھەوا و ئارەزىوانە" واتە: كاتىك ووترا: ئەو كارە بىدعە يە يان شەرى نىيە يان ئەو بۆچونە پىچەوانەى سوننە تە دەمارگىرى نەىگرىت و قسەى كەسانىك نەخاتە پىش قسەى خواى پەروەردگار و پىغەمبەرى خواوہ (g) .

بەلام زۆر جىي داخە زۆربەى ووتە و كردارى موسولمانانى ئەمۆ نەك ھەر پىچەوانەى قورئان و سوننە تەن بەلكو جى بەجى كردنى قورئان و سوننە تە بە بىر تەسكى و توند پەوى دەزانن، يان بۆ چونى پىياوان زال كراوہ بەسەر قورئان و سوننە تە، كاتىك باسى سوننە تە دەكرىت دەوترىت: ئازاوى تىدايە يان رىز لە زانايان ناگىرىت، سوئند بە خواى پەروەردگار جگە لە ئەھلى سوننە و جەماعە تە گرنگى بە سوننە تە نادەن و بانگەوازى بۆ ناكەن "گەرەتەرىن بەلگەش بۆ ئەمە سەبىر كەردن و تىپوانىنە بۆ ووتە و كردارو ھەلس و كەوتيان، ئەگەر كەسىك تۆزىك دادپەروەر بىت و وورد بىتتەو ھە لە ھالى ئەھلى بىدعە زۆر بە پوونى دەبىنىت كە ئەوان لە كوئ و سوننە تە لە كوئ"، بەلكو بە پىچەوانەى سوننە تە دەجولئىنەو ھە بانگەواز بۆ گەرەتەرىن بىدعە دەكەن كە ئەوئىش پارچە پارچە بى نىوان موسولمانانە، ھە زىندوو كەردنەو ھەى چەندىن بىدعەى خراپ و سەرزەنش كراو (كە لەم كەتتەبەدا باسە كەردو ھە) بە ناوى دەعو ھە بانگەواز كەردن و گىپرانەو ھەى ھوكمى ئىسلام! ديارە پىغەمبەر (ﷺ) نەىزانىو ھە دەعو ھە بكات؟! يان كەم تەرخەم بو ھە پەنا دەگرىن بە خواى پەروەردگار لە بوونى ئەم گومانە خراپە.... ھتە).

ھەرو ھە زاناي پايە بەرزىن بىمىيە (پەحمەتى خواى لىبىت) دەفەرموئىت:

(ئەھلى سوننە باشترین و مام ناوھندى ترين كەسانى ئەم ئوممەتەن كە

لەسەر پېنگاي پاستى ئىسلامن: پېنگەى حەق و پاستى و دادپەرەھى).

5 - ئەھلى سوننە و جەماعە غەرىبن لەناو موسولماناندا كاتىك خەلكى خراب

دەبن، أبو هريرة (t) دەفەر مویت: پېنگە مېەر (g) فەر موویە تى: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيْبًا وَسِعُوْدُ كَمَا بَدَأَ غَرِيْبًا، فَطُوْبِي لِلْغُرَبَاءِ))⁽²⁴⁾.

واتە: ئىسلام دەركەت و سەرى ھەلدا بەغەرىبى وە ئىسلام دەگە پېتە وە

ھەر وەك چۆن بە غەرىبى سەرى ھەلدا و دەركەوت، بۆيە خۆشبەختى و بەھەشت

بۆ ئەو كەسانەى كە غەرىبن لە ئىسلامدا (واتە: چەند فەرمانىكى خواى

پەر وەردگار و پېنگە مېەر (g) جى بەجى دەكەن كە بەلای زۆرىەى

موسولمانانە وە غەرىب و نامۆیە).

وہ لە رېوايە تىكى تردا كە ئىمامى أحمد لە عبدالله ى كورې مسعودە وە (t)

بۆمان دەگىر پېتە وە: ((قَالَ: قِيلَ: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ))⁽²⁵⁾.

ووترا: غەرىبە كان كىن؟ فەر موى: كەسانىكى دابراون لە كەس و كارو

عەشیرە تى خویان.

وہ لە رېوايە تىكى تردا كە ئىمامى أحمد لە عبدالله ى كورې عمرو كورې عاص

بۆمان دەگىر پېتە وە، ووترا: غەرىبە كان كىن ئەى پېنگە مېەرى خوا (g)؟

فەر موى: ((أَنَاسٌ صَالِحُونَ فِي أَنَاسٍ سُوْءٍ كَثِيْرٍ مِّنْ يَّعْصِيْهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ))⁽²⁶⁾.

(24) مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان أن الإسلام بدأ غريباً وسيعود غريباً، 130/1، برقم 145.

(25) المسند الإمام أحمد، 398/1، قال الشيخ الألباني: صحيح دون قال: قيل: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ، برواية: سنن ابن ماجه، 1320/2، برقم 3988.

(26) المسند الإمام أحمد، 177/2 و 222، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، 153/4، برقم

واته: غەریبەکانی ئوممەتی من کەسانێکی چاک و بۆخوا سولحاون لەناو کەسانێکی زۆری خراپدا، ئەو کەسانە ی کە سەرپێچیان دەکەن و شوینیان ناکەون گەلیک زۆرتەن لەو کەسانە ی کە بەقسەیان دەکەن و شوینیان دەکەون.

و هەرودها له پڕیوایه تیکی تردا پیغه مبه ر (G) فه رمویه تی: ((الذین یصلحون إذا فسد الناس)) (27).

واته: غەریبەکانی ئوممەتی من کەسانێکی چاکن و چاکسازیشن کاتیکی خەلکی خراپ دەبن (واته: هەم خۆیان پەییوەستن بە دینەو و چاکەکارن و هەم بانگەوازی خەلکیش دەکەن بۆ لای چاکە). بۆیە ئەهلی سوننە و جەماعە کەسانێکی غەریبن لەناو کۆمەلانی ئەهلی بیدەع و شوین کەوتوانی هەواو ئارەزوو کۆمەل و گروپە جیاوازو پارچە پارچە کاندان.

6 - ئەهلی سوننە و جەماعە کەسانێکن هەلگری عیلم و زانستی شەرعی: ئەهلی سوننە هەلگری ئەو عیلم و زانیارییە بەسودە ی قورئانی پیرۆز و سوننەتی پیغه مبه رن (G)، کەسانێکن لادانی کەسانی پۆچوو لەم دینە دوور دەخەنەو، وە لیکدانەو هە ی کەسانی نەفامی لی دوور دەخەنەو، هەر بۆیە ابن سیرین (پەحمەتی خوی لیبیت) دەفه رمویت: (کاتی خۆی زانیانی ئەهلی سوننە کەسیک فه رمودە ی پیغه مبه ری (G) بگپرایە تەو و پرسیاری (سند)یان نە دەکرد، بەلام کاتیکی فیتنە پرویدا (درۆ بە دەم پیغه مبه ری خواو (G) هەلبەسترا، کۆمەل و تاقمی سەرلیشیواو پەیدا بوون، بیرو بۆچونی جیاواز لە بیرو بۆچونی پیغه مبه رو (G) هاو ئەلانی دەرکەوت) هەرکەسیک فه رمودە ی بگپرایە تەو، پێیان دەووت: ناوی یە ک بە یە ک لەو پیاوانە ی ئەم فه رمودە یە یان گپراو تەو و بلین: ئەو کاتە سەیریان دەکرد ئەوانە ی فه رمودە کە یان گپراو تەو ئەگەر لە ئەهلی سوننە بونایە فه رمودە کە یان وەر دەگیرا، وە سەیر دەکرا ئەگەر ئەو کەسانە ی کە

(27) مسند الإمام أحمد، 173/4، و صححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، 267/3 برقم

فهرموده که یان گپراوه ته وه له ئەهلی بیدهع بوونایه فهرموده که یان لی وهرنه دهگیرا⁽²⁸⁾.

7 - ئەهلی سوننه و جهماعه که سانیکن خه لکی دلگران دهبن به مردنیان: زانای پایه بهرز آیوی السّختیانی (رهحمهتی خوی لیبیت) ده فهرمویت: (کاتیک هه والی مردنی پیاویکی ئەهلی سوننه و جهماعه م پی دهگات وا دهزانم هه ندی له ئەندامه کانی لاشه م له دهست داوه)⁽²⁹⁾.

وه ههروهها فهرمویهتی: (ئهو که سانهی حهز به مردنی پیاوانی ئەهلی سوننه و جهماعه ده کهن که سانیکن ده یانه ویت پووناکی خوی پهروهردگار بکوژینه وه، به لام خوی پهروهردگار پووناکی خوی هه سهرده که وینیت ته گه ربی باوه پانیش پیمان ناخوش بیت)⁽³⁰⁾.

باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (G) نیعمه تیگی گشتی و ره هایه

دوو جوړ نیعمه ت هه یه: نیعمه تیگی گشتی و ره ها، نیعمه تیگی سنوردار:

یه که م: نیعمه تی گشتی و ره ها: ئەو نیعمه ته یه که خو شبه ختی و سه رفرازی هه می شه یی پیوه په یوه سه ته: ئەویش نیعمه تی ئیسلام و سوننه ته، خو شبه ختی و سه رفرازی هه می شه یی دونیا و دواړوژ له سه ر سی بنچینه وه ستاوه: ئیسلام، سوننه ت، دوور بوون له به لا و نار هه تی له دونیا و دواړوژدا. نیعمه تی ئیسلام و سوننه ت ئەو به خشش و نیعمه ته گه وره یه یه که خوی پهروهردگار فه رمانی پی کردووین له نویره کانماندا داوای لی بکه یین تا هیداته تمان بدات و پینمونیمان بکات بو سه ر پیگای راستی ئەو که سانه ی که له سه رین و خوی پهروهردگار ئەو پیگا راسته ی په یوه سه ت کردوه پیا نه وه و گپراوایانیتی له هاوه لانی به رزی

⁽²⁸⁾ بپوانه: صحیح مسلم، فی المقدمه، باب الإسناد من الدین، 15/1.

⁽²⁹⁾ بپوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، 66/1، برقم 29.

⁽³⁰⁾ بپوانه: هه مان سه رچاوه، 68/1، برقم 35.

به هشت، هروهك ده فهرمویت: ﴿ Q P O N M L K J I ﴾
 \ [Z Y W V U T S R (النساء).

واته : ئه وانه ی گوپرایه لی خوی پهرهردگار و پیغه مبه ر (G) ده که ن
 ئه وانه که سانیکن له گه ل ئه و که سانه دان که خوی پهرهردگار نیعمه تی خوی
 به سه ردا رشتوون له پیغه مبه ران (علیهم الصلّٰة والسلام) و راستگویان و شه هیدان و
 پیاو چاکان، به پراستی هاوه لایه تی کردنی ئه وان باشترین هاوه لایه تییه .

موسولمانی خوشه ویست ئه و جوره که سانه خاوه نی ئه و نیعمه ته گشتیه ن

، ئه و که سانه ی که خوی پهرهردگار ده رباره یان ده فهرمویت: ﴿ L K ﴾
 (المائدة: ۳) ﴿ C U T S R Q P O N M

واته: ئه مرؤ⁽³¹⁾ دینم بۆ ته واوکردن و نیعمه تی خۆم پزاندوه
 به سه رتاندا

وه پازیم لیتان (ئه ی موسولمانان) که ئیسلام ئاینتان بیّت و هیچ مه نه ج و پیياز
 و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خۆتان.

زانای پایه به رز این کثیر (رهحمه تی خوی لیبت) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا
 فه رمویه تی: ﴿ ئه م نیعمه ت و به خششه ی خوی پهرهردگار گه وره ترین نیعمه ت و
 به خششه به سه ر ئه م ئوممه ته وه له کاتی کدا ئاینه که ی بۆ ته واو کردوون،
 پیوستیان به هیچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام، وه پیوستیان به
 هیچ پیغه مبه ریک (G) نییه جگه له پیغه مبه ری خویان (G)، بۆیه خوی
 پهرهردگار پیغه مبه ری (G) گپراوه به دواین پیغه مبه ر (G)، وه ره وانه ی
 کردوه بۆ هه موو مرؤف و جنۆکه کان، هیچ حه لالیک نییه مه گه ر ئه و حه لالی
 کردبیّت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر ئه و حه رامی کردبیّت، وه هیچ مه نه ج و

(31) پۆزی حه جی گه وره بوو له کیوی عه ره فه له کاتی حه جی مائناوایی پیغه مبه ری خوی
 پهرهردگار G پاش ئه وه به 81 پۆز پیغه مبه ر G وه فاتی کرد .

پيياز و ئاينىك حەق و راست نىيە مەگەر ئەو ئاينەى كە پيغەمبەر (ﺝ) بە دىنى زانى بىت، وە ھەر شتىك ئەو ھەوالى پىدابىت حەق و راستە ھىچ تاراستى و دواكەوتنى تىدا نىيە ﴿ (32) .

﴿ N ML K ﴾ ھەم دىن لە ھەموو پروپەكەو تەواو و پىويستى بە زيادو كەم نىيە، وە ھەم خواى پەرودردگار تەواو نىعمەتى خوى رشتوو بەسەر موسولماناندا .

ئىمامى عمري كورپى عبدالعزيز (پەحمەتى خواى لىبىت) دەفەر موپت:

(ئىمان چەند سنور و فەرز و سوننەتتىكى ھەيە ھەر كەسىك بە تەواو ھى جى بە جىيان بكات ئەو نىمانى تەواو) ﴿ (33) .

وہ دىنى خواى پەرودردگار ئەو شەرەيە كە فەرمان و پىگىيەكانى لە خو گرتوو، مەبەست پىي ئەو نىعمەتە گشتىيەيە كە تايبەتە بە ئىمانداران، ئەويش نىعمەتى ئىسلام و سوننەتەكانى پىغەمبەرە (ﺝ)، ئەو نىعمەتەيە كە لە راستىدا تەنھا دل بەو خووش دەكرىت، ئەو دل خووشىيەى كە خواى پەرودردگار خووشى دەويت و پازىيە پىي، ھەرەك خواى پەرودردگار فەرمويەتى: ﴿ a

k j i h g f e d c b ﴿ (يونس: ۵۸)

واتە: ئەى پىغەمبەر (ﺝ) بە موسولمانان بلئى: بادل خووش و شادمان بن بە فەزل و بەخشش و پەحمەتى خوايى (كە ئىسلام و قورئانى پىرۆز و سوننەتە) كە وابوو با تەنھا بەو دلخووش بن، دلخووشيان بەو زۆر چاكترو باشترە لە ھەموو ئەو سەرەوت و سامانەى كە خەلكى كوى دەكەنەوہ .

بۆيە ووتەى زۆربەى زانايانى پىيشين لەسەر ئەوہيە كە مەبەست بە ﴿ b

﴿ d c ﴾ قورئانى پىرۆز و سوننەتەكانى پىغەمبەرە (ﺝ)، وە بە پىي ژيان

(32) بپوانە : تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كثير رحمه الله : (260 / 3) .

(33) رواه البخاري معلقاً، في كتاب الإيمان، باب قول النبي ﷺ : ” بين الإسلام على خمس “، 9/1 .

و روناکی ناو دلّه کان ئه وهنده خوۆشه ویستی بۆ سوننه ته کان ده بیته، بۆیه هه ر کاتیك ئه وه بنده موسولمانه زیاد سوننه ته کان جی به جی بکات و په یوه ست بیته پیانیه وه زیاتر دلی خوۆش ده بیته پیان تا ئه و دلّه وای لی دیت ده که ویتته جوۆش و جوۆله له بهر ئه وه موو سوننه ته ی که تییدایه، ئه و دلّه زۆر خه فه ت باره به رامبه ر به وه موو خراپه یه ی که خه لکی ده یکه ن له کاتی کدا پره له هیمنی و ئارامی، وه ئه و دلّه ی که به روناکی سوننه ت پر بووه له هه موو دلّیک تر ساوتره له خوای په روه ردگار⁽³⁴⁾.

نیعمه تی سنوردارو دیاری کراو: بریتیه له نیعمه ته کانی له ش ساغی و ده ولّه مندی و جوانی و بوونی پله و پایه و ده سه لات و مندالی زۆرو خیزانی جوان و... هاوشیوه کانی، ئه م نیعمه تانه هه مو بنده کانی خوای په روه ردگار تییدا به شدارن: ئیمانداران و بی باوه ران، چاکه کاران و خراپه کاران، بۆیه هه ر کاتیك ووترا: خوای په روه ردگار نیعمه تی به سه ر بی باوه رانه وه هه یه، به لئ له م پرووه وه یه، وه ئه م جوۆره نیعمه تانه بۆ بی باوه ران و خراپه کاران سزاو ناره حه تییه، چونکه سه ره ئه نجامی سزاو به دب ختی یه بۆ که سیك که خوای په روه ردگار نیعمه ته گشتیه که ی بی نه به خشیییت که (ئیسلام و قورئانی پیروۆز و سوننه ته کانی پیغه مبه ره (g)⁽³⁵⁾).

باسی چوارهم: گه وره یی و پله و پایه ی سوننه ت

سوننه ت ئه و قه لا پۆلاینه یه که هه ر که سیك بچیتته ناوی که سیکی ئه مین و هیمن و پاریزراوه، وه ئه و ده رگا گه وره یه یه که هه ر که سیك بچیتته ناوی ده گات به مه ست و ئاواته کانی، سوننه ت ئه و که سانه ی که په یوه ست پییه وه به رزیان

⁽³⁴⁾ وه رگیراوه له ووتی زانای پایه به رز این القیم (په حمه تی خوای لیبتیت) له کیتابی: اجتماع

الجیوش الإسلامیة علی غزو المعطله والجهمیة 33/2 - 36، و 38.

⁽³⁵⁾ بروانه: هه مان سه رچاوه، 36/2.

دهکاته وه ئه گهر کرده وه چاکه کانیشتیان که م بیّت، وه پوناکییه که ی له ناو چاوو
 بهردهستیان دایه له کاتیکیا که سانی بیدعه چی نورو پوناکیه که یان کوژاوه ته وه،
 ئه هلی سوننه پرووگهش و دهم و چاو سپین له کاتیکیا ئه هلی بیدعه پوو رهشن و
 دهم و چاویان رهش هه لگه پاره، هه روهک خوی په روهردگار فهرمویه تی: ﴿يَوْمَ
 تَبْيَضُّ ۚ وَتَسْوَدُّ وَجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶)

واته: له و پوژدهدا "که پوژئی قیامه ته" که سانیک دهم و چاویان رهش ده بیّت
 و که سانیک دهم و چاویان سپی و پوناک و دره وشاوه ده بیّت.
 ابن عباس (رضی الله عنهما) فهرمویه تی: دهم و چاوی که سانی په یوه ست به
 سوننه ت و جه ماعه سپی و پوناک و دره وشاوه ده بیّت، دهم و چاوی که سانی
 بیدعه چی و پارچه پارچه گه ریه کان رهش هه لده گه ریّت⁽³⁶⁾.

سوننه تی پیغه مبه ر (9) ئه و ژیان و پوناکییه یه که سه رفرازی و
 به خته وه ری و هیدایه تی به نده ی موسولمانی تیدایه . هه روه ها خوی په روهردگار
 فهرمویه تی: ﴿ s r q p o n m l k j i h g { z x w v u t
 ~ يَعْمَلُونَ ﴾ (الأنعام: ۱۲۲)

واته: ئایا ئه و که سه ی که مردبوو (له گومرایی و سه رلیشتیواویدا ئه ژیا) ئیمه
 زیندومان کرده وه به پوناکی ئیمان و قورئان، ئه و که سه ئه زانیّت چوّن ریگه ی
 راست ئه گریته به رو هه لسوکه وت ئه کات له ناو خه لکیدا، ئایا وه کو ئه و که سه
 وایه که له تاریکییه کانی شیرک و بی باوه پی و نه زانی و سه رلیشتیواویدا ئه ژیت و

⁽³⁶⁾ زانای پایه بهرز (په حمه تی خوی لیبت) ابن القیم، له کیتابی: اجتماع الجیوش، 39/2، وه زانای
 پایه بهرز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیبت) له ته فسیره که یدا، باسیان کردوه 369/1، وه برونه:
 جامع البیان عن تأویل آی القرآن، لابن جریر، 93/7.

ناتوانیت دهر بچیت و رزگاری ببیت، بهو شیوهیه هاوهل پریاردان و بی باوه پری و خراپه کاری بو بی باوه پان پارزینراوه ته وه⁽³⁷⁾.

باسی پینجه م: شوین و پله و پایه ی به رزی که سانی

په یوه ست به سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی

یه که م: شوین و پله و پایه ی به رزی که سانی په یوه ست سوننه ت:

موسولمانی په یوه ست به سوننه ت دلّی زیندووه، دلّی پوښنه، خوی په روه ردگار له چهند شوین له قورئانی پیروژدا باسی ژیان و پوناکی کردووه و گتپراویانیتی به سیفاتی ئیمانداران، بویه دلّیکی زیندوو و پوښن ئه و دلّیه: ژیرمه نده به رامبه ر خوی په روه ردگار، مل که چه بوئی، وه تیگه یشتووه له مه بهستی خوی په روه ردگار، مل که چه بوئی وه هی تنها خوا ناس بیت و تنها عیبادت بوئی و بکات، وه مل که چه و شوین که وتووی ئه و مه نهج و پرباز هیه که پیغه مبه ر (G) پیی هاتووه.

بویه پیغه مبه ر (G) داوای له خوی په روه ردگار ده کرد تا نورو پوناکی پیی ببه خشیت: داوای ده کرد تا دلّ و گوئی و چاوو زمان و سه رووی و ژیری و لای راستی و لای چه پی و پشت و پیشی پوناک بکاته وه، داوای ده کرد زاته که ی و پیستی و خوین و گوشت و ئیسی پوناک بکات به پوناکی ئیمان، پیغه مبه ر (G) داوای پوناکی ئیمانی کردووه بو خودی خوئی و بو هه ستیاره نه پینی و ئاشکراکانی، بو راست و چه پ و سه روو ژیر و پیش و دوی، داوای ئه و پوناکییه ی کردووه، بویه ئیمانداریش هه ستان و دانیشن و قسه و کرده وه ی

⁽³⁷⁾ بروانه: اجتماع الجیوش الإسلامیة لابن القیم، 38/2.

هه مووی پوناکییه، ئەو نورو پوناکییه که له پۆژی قیامه تدا بۆ خاوه نه که ی دهرده که ویت به پپی به هیزی و لاوازی ئیمان که ی، ئەو پوناکییه ی له بهر ده م و لای پاستیه وه دهرده وشیتته وه، بۆیه له پۆژی قیامه تدا موسولمانی واهیه نورو پوناکییه که ی وه کو خۆر وایه له پوناکید، وه موسولمانی واهیه نورو پوناکییه که ی وه کو مانگ دره وشاوه یه، وه هه یانه وه کو دار خورمایه کی بهرز، هه یانه وه کو پیاویکی به پیوه وه ستاو، هه یه له وان که متر، موسولمانی واهیه نورو پوناکی پیدراوه که به سه ره په نجه ی قاجیوه یه تی، جاریک دهرده وشیتته وه جاریک ده کوژیتته وه، وه کو ئەو پوناکی و ئیمان و شوین که وتنه ی که هه یبووه له دونیادا بۆ پیغه مبه ری خوا (G)، ئەوه ش هه ستی پی ده کریت و به چا ویش ده بینریت که موسولمانان هه موویان له یه ک ئاستدا نین له شوین که وتنیان بۆ قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (G)⁽³⁸⁾.

دووهم: نیشانه کانی ئەهلی سوننه و جه ماعه زۆرن، هه موو که سیگی ژیر هه ستی پیده کات، له گرنگترین نیشانه کانیان ئەمانه ن:

- 1 - ده ست گرتنیان به قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ره وه (G).
- 2 - گپرا نه وه ی حوکم بۆ لای قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (G) له هه موو بنچینه و به شه کانی شه رعا .
- 3 - خۆشه ویستیان بۆ ئەهلی سوننه و جه ماعه و کهسانی په یوه ست به قورئانی پیروژ و سوننه ته وه، وه رق بوونیان له کهسانی بیده چی.
- 4 - ئەهلی سوننه و جه ماعه که سانیکن دانا چه له کین و بی تاقت نابن له وه ی که خه لکی (بگره موسلمانانیش) که م شوینی حه ق ده که ون، چونکه حه ق بزر بووی ئیمانداره له هه ر شوینیک بینیتیه وه ده ستی پیوه ده گریت ئەگر چی خه لکیش پیچه وانیه یان بکه ن.

(38) بپوانه: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم، 38/2 - 41، به ده ستکارییه وه له لایه ن دانهره وه.

5 - ئەھلى سوننە و جەماعە كەسانىكى پاستىگۆن لە ووتە و كرده وە كانىاندا، ئەوئش بەجئ بەجئ كەردنى مەنەج و پئبازى راست و دروستى قورئانى پئروژ و سوننە تەكانى پئغەمبەر (ﷺ).

6 - ئەھلى سوننە و جەماعە لە ھەموو موسولمانان زياتر شوئنى پئغەمبەر (ﷺ) دەكەون، ئەو پئغەمبەرەى (ﷺ) كە ھەموو ھەلس و كەوتى برىتى بوو لە جئ بەجئ كەردنى قورئانى پئروژ⁽³⁹⁾.

كەسى بئدعە چى چۆنە ؟

كەسى بئدعە چى دلى مردووہ و تارىكى داپۆشيوہ، خواى پەرودگار مردن و تارىكى گئپراوہ لە سىفاتى ئەو كەسانەى كە لە ئيمان و باوہرى راستەقىنە لاىان داوہ و دەرچونە، دلى مردوو ئەو دلەيە كە نە لە خواى پەرودگار تئگەئشتووہ و نە مل كە چئكى تەواوہ بو ئەو مەنەج و پئبازەى كە پئغەمبەر (ﷺ) پئى ھاتووہ، ھەربۆيە خواى پەرودگار ئەو جۆرە كەسانەى وەسف كەردووہ بەوہى كە مردوون نەك زىندوو، وە بەوہى لە تارىكى و سەرلئشئواويدان ناتوانن تئيدا دەرچن، لەبەر ئەوہى تارىكى سەرپاى گئانئانى داپۆشيوہ، دلەكانئان مردووہ ھەر بۆيە ھەق و راستى لە شئوہى خراپەدا دەبئنن و شتى باتل و ناپاستى لە شئوہى ھەق و راستيدا دەبئنن، كەردەوہ و قسە و كارو ژئانئان ھەمووى تارىكى و سەر لئشئواويە، گۆرەكانئان پەرە لە تارىكى، وە لە پۆژى قئامەتدا كاتئك نورو پوناكى بەش دەرئت تا بتوانن لەسەر پردى دۆزەخ پئى بپەرئەوہ ئەوہ ئەوان بئبەش دەبن و لە تارىكىدا دەمئننەوہ، چونە ناو ئاگرى دۆزەخئان بە تارىكئىيە، ئەو تارىكئىيەى كە لەسەر تادا مروؤقى لەسەر دروست كراوہ .

(39) بروانہ: عقيدة السلف وأصحاب الحديث، للإمام أبي عثمان الصابوني ص 147، وتنبية أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد السحيمي ص 264.

جا خوی پوره‌ردگار سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری پزگار بوونی هرکه‌سیکی بویت له و تاریکییه‌وه ده‌ری ده‌کات به‌ره و پوناکی (پووناکی ئیمان و قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (G))، وه هر که‌سیک خوی پوره‌ردگار بیه‌ویت سه‌رفرازی نه‌کات له و تاریکیانه‌دا ده‌یه‌یلتیه‌وه و ده‌ری ناکات (ئه‌ویش به‌هوی گوی نه‌دانی به‌مه‌نه‌ج و پریازی پیغه‌مبه‌ر (G))⁽⁴⁰⁾.

& به‌شی دووم: تاریکییه‌کانی بیدعه‌و تازه‌داهیئراوه‌کان له‌دیندا:

باسی یه‌که‌م: تیگه‌یشتن له‌مانای بیدعه

وشه‌ی (البِدْعَة) له‌زمانه‌وانیدا: داهینانی شتیکی تازه له‌دیندا پاش ته‌واو بوونی، یان داهینانی شتیکی تازه له‌هه‌واو ئاره‌زوو و کرده‌وه‌کان پاش مردنی پیغه‌مبه‌ر (G)⁽⁴¹⁾، ده‌وتریت: (ابتدعتُ الشيء، قولاً أو فعلاً إذا ابتدأته على غير مثال سابق)⁽⁴²⁾ شتیکی تازه‌م داهینا (قسه‌ بیئ یان کرده‌وه) که‌له‌وه‌و پیش‌هاو شیوه‌ی نه‌بویت .

وه بنجینه‌ی وشه‌ی "بِدْع" بۆ کردن و داهینانی کاریک به‌کار دیت که له‌وه‌و پیش بوونی نه‌بویت، به‌لگه له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی وشه‌ی بیدعه به‌و شیوه‌یه فه‌رموده‌ی خوی پوره‌ردگار که ده‌فه‌رمویت:

﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ (البقرة: 117) .

واته: خوی پوره‌ردگار دروست که‌رو به‌دیه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه

له‌سه‌ر شیوه‌یه‌ک که له‌وه‌و پیش بوونیا نه‌بووه .

⁽⁴⁰⁾ بروانه: إجتماع الجيوش الإسلامية، لابن القيم، 39/2-40 به‌ده‌ستکارییه‌وه له‌لایه‌ن دانه‌ره‌وه .

⁽⁴¹⁾ بروانه: القاموس المحيط ص 906، ولسان العرب 6/8، وفتاوی ابن تیمیة 414/35.

⁽⁴²⁾ بروانه: معجم المقایس فی اللغة لابن فارس ص 119.

وشه‌ی "البدعة" له پروانگه‌ی شه‌عه‌وه چه‌ند پیناسه‌یه‌کی بو کراره که هه‌ندیکیان ته‌واکه‌ری هه‌ندیکیان، له‌وانه:

1 - زانای پایه‌به‌رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیة (ره‌حه‌تی خوی لیبت) ده‌فه‌رمویت: (بیدعه له دیندا بریتیه له: کردنی ئه‌و کارانه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌شه‌رعیان دانه‌ناوه، واته: کردنی ئه‌و کارانه‌ی که نه‌ فه‌رمانی پیکراوه تا ببیته واجب یان فه‌رمانی پیکرابیت تا ببیته سوننه‌ت)⁽⁴³⁾.

بیدعه دوو جوړه: جوړیکیان له ووته‌و بیروباوه‌ره‌کاندایه، وه جوړیکیان له کرده‌وه‌و په‌رسته‌نه‌کاندایه، ئه‌م جوړه‌ی دووه‌میان جوړی یه‌که‌می له خوی گرتووه، هه‌روه‌ک چۆن جوړی یه‌که‌م دووه‌م راده‌کیشیت⁽⁴⁴⁾.

وه ئه‌وه‌ی که ئیمامی أحمد و جگه له‌ویش مه‌نه‌ه‌ج و پیبازی خویان له سه‌ر بنیات ناوه ئه‌وه‌یه: کرده‌وه‌کان دووبه‌شن: عیبادت و په‌رسته‌نه‌کان، داب و نه‌ریته‌کان(عادات): بویه بنه‌په‌رت و بنچینه له‌عیبادت و په‌رسته‌نه‌کاندا ئه‌وه‌یه: هیچ عیبادت و په‌رسته‌نیک دروست نییه بکریت ته‌نها ئه‌وه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار به‌شه‌رعی داناوه، وه بنه‌په‌رت و بنچینه له داب و نه‌ریته‌کاندا (عادات) ئه‌وه‌یه: که هیچ داب و نه‌ریتیک هه‌رام نییه مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار هه‌رامیانی کردبیت⁽⁴⁵⁾.

وه هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (بیدعه: ئه‌و بیروباوه‌رو کرده‌وانه‌یه که پیچه‌وانه‌ی قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) کۆرای زانایان بکات، وه‌کو ووته‌و بوچونه‌کانی کۆمه‌لانی خه‌واریج و شیعه‌و قه‌ده‌رییه و جه‌ه‌میه‌کان، یان وه‌کو کرده‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که سه‌ماده‌که‌ن و گۆرانی ده‌لین له‌ مزگه‌وته‌کاندا به

⁽⁴³⁾ بروانه: فتاوی ابن تیمیة 107/4 – 108.

⁽⁴⁴⁾ بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، 306/22.

⁽⁴⁵⁾ بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، 196/4.

مه به سستی عبادت و خوا پهرستی (ده عوه و بانگه وازکردن)، یان ئه و که سانه ی
پیشیان ده تاشن به مه به سستی عبادت و خوا پهرستی، یان خواردنی حه شیشه،
وه جوره های تری بیدعه که کومه لانیک له موسولمانانی پیچه وانه و دژ به قورئان
و سوننه ت پهرستن و عبادته تی پیوه ده که ن بو خوی پهره ردگار⁽⁴⁶⁾.

2 - زاناو ئیمامی پایه به رز ئیمامی الشاطی (په حمه تی خوی لیبت)
ده فه رمویت: (البدعة: طریقه فی الدین مخترعة، تضاهی الشرعیة، یقصد بالسؤلک
علیها المبالغة فی
التعبد لله سبحانه)⁽⁴⁷⁾.

واته: بیدعه: ئه و ریگا تازه داهینراوه یه که ئه گهر ببینیت و سه یری بکه یت
له کاریکی دروست و شه رعی ده چیت (که له بنه ره تیشدا وانیه) مه به ست به کردن
و ئه نجامدانی ئه و کاره زیاد عبادت کردنه بو خوی پهره ردگار.

بو یه له سه ره ئه م بو چونه هه ندیک له زاناکان کاره داب و نه ریته کان (عادات)
ناکه نه ژیر واتای بیدعه وه، به لکو ده لئین: بیدعه ته نها تایبه ته ئه و کارانه ی که
پهرستن و عبادته تن، وه له سه ره بو چونی ئه و زانایانه ی که کاره داب و
نه ریته کان (عادات) ئه خه نه ژیر واتای بیدعه وه، ده فه رمون: (بیدعه: ئه و ریگا
تازه داهینراوه یه که ئه گهر ببینیت و سه یری بکه یت له کاریکی دروست و شه رعی
ده چیت (که له بنه ره تیشدا وانیه) مه به ست به کردن و ئه نجامدانی ئه و کاره
هه ره وک مه به ست بوون به ئه نجامدانی کاره خیرو شه رعیه کانه)⁽⁴⁸⁾.

پاشان ئیمامی الشاطی (په حمه تی خوی لیبت) ئه وه مان بو پروون ده کاته وه
له سه ره پیناسه ی دووم بو بیدعه که کاره داب و نه ریته کان (عادات) له و
پوه وه ی که ته نها کاریکی داب و نه ریتن (عادات) ئه وه هیچ بیدعه یان تیدا نییه،

⁽⁴⁶⁾ پروانه: فتاوی ابن تیمیة 346/18، و 414/35.

⁽⁴⁷⁾ پروانه: الإعتصام للشاطی، 53/1.

⁽⁴⁸⁾ پروانه: الإعتصام لأبي إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطی 50/1 - 56.

به لّام ئه گهر ئه و كاره له و پوهوه سه يري بكریت كه عباده تی پئوه بكریت، يان ئه و كاته بیدعی تیکه ل ده بیّت، به مه بۆمان دهرده كه ویت كه ئیمامی الشاطبی (په حمه تی خوی لیبیّت) هه ردوو پیناسه كه ی كۆكردۆته وه، وه نمونه ی هیناوه ته وه بو چه ند كارێکی داب و نه ریت، كه بی گومان ده بی عباده تی تیدا بیّت وه كو: كپین و فرۆشتن و ژن ماره كردن و ته لاق دان و....، له بهر ئه وه ی ئه م كارانه هه ر چه نده له به شی موعامه لات و داب و نه ریته كانن به لّام په یوه ست و سنوردار كراون به چه ند مه رجیك و ریکه ره یکی شه رع ی كه هه یچ كه س ناتوانیّت ده س كاری بكات و به هه وه سی خۆی مامه له یان پئوه بكات (49).

3 - زاناو ئیمامی پایه به رز این رجب (په حمه تی خوی لیبیّت) ده فه رمویّت: (مه به ست به بیدعه ئه وه یه: كارێکی تازه دابه یتریت له دیندا له كاتیکدا هه یچ بنچینه یه کی شه رع ی نه بیّت له سه ر دروستیّت ی ئه و كاره، به لّام ئه و كاره ی كه بنچینه یه کی شه رع ی له بنه په تدا هه یه له سه ر دروستیّت ی ئه وه بیدعه نیه له شه ردا، هه رچه نده ئه گه ر پئی بو تریّت بیدعه له زمانه وانیدا، بۆیه هه ركه سیك شتیکی تازه دابه ینیّت و بیداته پال شه رع و بنچینه یه کی شه رع ی نه بیّت تا ئه و كاره ی بو بگه رینریته وه ئه وه كردنی ئه و كاره سه رلێشیواویه، وه ئاین به ریه له و كاره، جا داهینانی ئه و كاره له بیروباوه په كاندا بیّت يان له كرده وه و قسه نه ینی و ئاشكرا كاندا بیّت، به لّام ئه وه ی كه له و ته ی زانا یانی پێشیندا هاتووه گوایه كردنی هه ندی له بیدعه كان به باش زانراوه ئه وه مه به ست پئی ئه و بیدعه یه یه كه له زمانه وانیدا پئی ده و تریّت بیدعه نه ك له شه ردا، هه ره و كه له و ته كه ی ئیمامی عومه ردا (t) هاتووه كاتیک بینی موسولمانان هه ندیكیان به جه ماعت ته راویح ده كه ن و هه ندیكیان به تاك ده یكه ن، ئه وه بوو كۆیانی كرده وه و یه ك ئیمامی بۆیان دانا، تا پێش نوێژیان بو بكات، ئه وه بوو دوا ی ئه وه كه بینیتیانی به جه ماعت نوێژ ده كه ن فه رموی: «نِعْمَتِ الْبِدْعَةِ هَذِهِ» چا كترین

بیدعه ئەم کارهیه، مەبەستی ئیمامی عومەر (t) ئەوەبوو ئەم کاره لهوه وپیش بوونی نهبوو بهو شیوهیه، بهلام له شرعدا بنچینهیهکی شرعی ههبوو تا ئەم کاره ی بۆلا بگهڕێنرێتهوه:

* یهكێك لهو بنچینهانه ئەوهیه پیغه مبهەر (g) هانی موسولمانانی دهدا تا نوێژی تهراویح به جهماعهت بکهن، جا موسولمانان لهسهردهمی پیغه مبههری خوادا (g) ئەو شهو نوێژو تهراویحهیان دهکرد بهلام بهتاک تاک و چهند کۆمهڵیکی جیاواز، پیغه مبهەر (g) چهند شهویک نوێژی تهراویحی بۆ کردن به جهماعهت، بهلام پاش ئەوه بۆی نهکردن له ترسی ئەوهی نهک فهرز بیته لهسهریان (واته: کردنی به جهماعهت بیته فهرز نهک خودی نوێژهکه) و ئەوانیش نهتوان بهو شیوهیه بیکه، بۆیه پاش مردنی پیغه مبهەر (g) ئیمه ی موسولمان ئەمین و لهوه ناترسین که ئەو نوێژه له سههران بیته فهرز⁽⁵⁰⁾.

* دووهم بنچینه لهو بنچینهانه ی که ئەم کاره ی بگهڕێنرێتهوه سهروکهسانی بیدعه چی نهتوان ئەم ووتیه ی ئیمامی عومەر (t) بکه نه بهلگه لهسه ر دروستی تازە داهینان و بیدعه کردن له دیندا ئەوهیه: پیغه مبهەر (g) فرمانی پی کردووین شوینی مهنهه ج و پهبازو سوننه تی جینشینه به پهبازو کانی بکهوین، بۆیه ئەم کاره ش بووته سوننه تی خهلیفه به پهبازو کانی⁽⁵¹⁾.

& بیدعه دوو جوهره:

* بیدعه یهک کوفره و هه ر که سیك بیکات له دین پیی دهرده چیت.

* بیدعه یهک تاوان و سه ریچییه ئەگه رکه سیك بیکات له دین پیی دهرناچیت⁽⁵²⁾.

⁽⁵⁰⁾ بروهانه: صحیح البخاری، کتاب صلاة التراويح، باب فضل من قام رمضان، 309/2، برقم 2012.

⁽⁵¹⁾ بروهانه: جامع العلوم والحکم 129/2.

⁽⁵²⁾ بروهانه: الإعتصام للشاطي 516/2.

& باسی دووهم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کردهوه چاکه کان:

موسولمانی خوْشه ویست هر کردهوهیه کی خیرو چاکه نه گهر ده ته ویست له خوای پهروهردگار نزیکت بکاته وه، بزانه لیت وهرناگیریت و قه بول نابیت ئیللا ده بیست نه و کردهوه چاکه یه دوو مهرجی تیدا بیست تا لای خوای پهروهردگار وهربگیریت:

مهرجی یه کهم: ده بیست نه و کردهوهیه ته نها بو خوای پهروهردگار بیست و هیچ ریوا به شی هه واو ئاره زوو نه فسی تیدا نه بیست، له بهر فرموده که ی پیغه مبه ر (G) که ده فهرمویت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نَوَى)) (53).
واته: وهرگیرانی کردهوه کان به پیی نیه ته کانن، وه هر که سیك کاتیک کردهوهیه کی چاکه ده کات وهرگیران و قه بول بوونی به پیی نه و نیه ته یه که هه یه تی.

مهرجی دووهم: شوین که وتنی پیغه مبه ر (G) له کردنی نه و کاره دا، له بهر فرموده که ی پیغه مبه ر (G) که ده فهرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) (54).

واته: هر که سیك کاریک بکات و فرمانی ئیمه ی له سه ر نه بیست به کردنی، نه وه به سه ریدا ده دریتته وه و لی وهرناگیریت.

بو یه هر موسولمانیک کاتیک کردهوهیه کی چاکه ده کات نه گهر ته نها بو خوای پهروهردگاری بیست و له سه ر فرمان و سوننه تی پیغه مبه ر (G) بیست نه وه کردهوهیه کی وهرگیراوه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، وه هر که سیك کاتیک کردهوهیه کی چاکه ده کات نه گهر دل سوژی و إخلاصی تیدا نه بیست یان به فرمان و له سه ر سوننه تی پیغه مبه ر (G) نه بیست، یان یه کیك له و دوو مهرجی تیدا نه بیست نه وه

(53) متفق علیه: البخاري، كتاب بدء الوحي، باب كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، 9/1، برقم

1، ومسلم، كتاب الإمارة، باب قوله ﷺ: ”إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ“، 1515/2، برقم 1907.

(54) مسلم، كتاب الأفضية، باب نقض الأحكام الباطلة، ورد محدثات الأمور، 1344/3، برقم 1718، ولفظ

البخاري ومسلم ”من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد“ البخاري برقم 2697، ومسلم برقم 1718.

دهکه ویتته بهر ئه و نایه تهی خوای پهروهردگار که دهفه رموئیت: ﴿ DCB

K J I H G F E ﴿ (الفرقان: ۲۳)

واته: کاتیك ته ماشای ئه و کرده وانه مان کرد که ئه نجامیان دابوو،

به ربامانداو کردمان به ته پوو توئیزیکی پهرش و بلاو (هیچ سوودی نییه بوئیان).

وه هه رکه سیک هه ردوو مه رجه که ی گیرابوونی کرده وه چاکه کانی تیدا بیت

ئه وه دهکه ویتته بهر ئه و نایه تهی که خوای پهروهردگار دهفه رموئیت:

﴿ r h g f e d c b a ` ﴾ (النساء: 125).

واته: کئ هه یه له و که سه ئاینی جوانتر و ریکترو باشتر بیت که پرووی

کردوته خوای پهروهردگار و ته و او خوئی داو ته دهست ئه وو زور چاکه کاریشه،

بی گومان هیچ که س له و باشتر نییه.

وه هه روه ها دهکه ویتته بهر فه رمووده ی خوای پهروهردگار که دهفه رموئیت:

﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۲﴾ ﴾ (البقرة: ۱۱۲).

واته: نه خیر وانیه (په رچدانه وه یه بو جوله که و گاوره کان که ده یان ووت:

هه رگیز هیچ که س ناچیتته به هه شته وه ته نها جوله که و گاور نه بیت) به لکو

هه رکه سیک به ته و او ی و به راستی خوئی بداته دهست خوای پهروهردگار و له

هه مان کاتدا موسولمان و چاکه کار بیت، ئه وه به راستی پاداشتی لای خوای

پهروهردگار هه یه و نه ترسیان هه یه و نه غم و په ژاره دایان ده گریئ⁽⁵⁵⁾.

وه ئه و فه رمووده یه ی که ئیمامی عومه ر (t) گئراوئیتیه وه: ((إنما الأعمال

بالنَّيِّاتِ)) ترازوو پیوه ریکه بو هه موو کرده وه کانی ناو دل (نهئینه کان)، وه ئه و

فه رمووده یه ی که دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) گئراوئیتیه وه: ((مَنْ

عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ترازوو پیوه ریکه بۆ هه موو کرده وه کانی لاشه (ناشکراکان) ، ئەم دوو فرموده گه وره یه هه موو دینی له ژێردا جی ده بیته وه: هه موو بنچینه و به ش و نهیانی و شاراوه کان و هه موو قسه و کرده وه کان. □

وه ئیمامی التّووي (په حمه تی خوی لیبت) به پاستی و وته یه کی زۆر جوانی کردوو له سه ر فرموده که ی دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها)، که گێراویتی وه له پیغه مبه ره وه (G) فرمویه تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) وه له گێرانه وه یه کی تر دا که فرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))، شاره زایانی زمانی عه ره بی فرموویانه: ووشه ی (الرّدُّ هنا بمعنى المردود) واته: کرده وه که ی به سه ردا ده گێرد ریته وه و لی و نه نا گێری و کرده وه که ی (دلسۆزی تیدا نه بووه بۆ خوا یان به بی فرمانی پیغه مبه ر (G) کردویه تی) له شه ردا هیچ گرنگی بۆ دانان ریته، بۆیه ئەم فرموده پیروژه بته مایه کی زۆر گه وره یه له بته ماکانی ئیسلام، وه یه کی که له و فرمودانه ی که گشت گێری قسه کانی پیغه مبه ر (G) ده رده خات، فرموده یه کی پوون و ناشکرایه له سه ر په ت کردنه وه و نادرستی هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا، وه له رپوایه ته که ی دووه مدا که زیاتری تیدا یه ئه ویش ئه وه یه هه ر کرده وه یه که ده که یته ئه گه ر بیدعه بیته شه رعی نییه و نادرسته، جا خۆت یه که م که س بیت ئه و بیدعه یه ت داهینا بیت یان هه ر که سیکی تر بیت، بۆیه جاری واهیه که سیکی کاتیکی بیدعه یه که ده کات فرموده که ی یه که م ده کریته به لگه به سه ری وه له سه ر نادرستی بیدعه ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) که سی بیدعه چییه که ده لیته: خو من یه که م که س نیم ئەم کاره م داهینا بیت، له و کاته دا فرموده که ی دووه م: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ده کریته به لگه به سه ری وه له سه ر نادرستی بیدعه، به لگو فرموده یه کی پوون و ناشکرایه بۆ په ت کردنه وه و ناشه رعیتی هه موو کاره تازه داهینراوه کان

جا ئو كه سه خۆى يه كه م كه س بېت ئو كارهى داهيئايبېت يان پيشتير كه سائيك
 كردبېت يان ئو ويش بيكات و بهردهوام بېت له سه رى (56).

& باسى سى يه م: سه رزه نشت كردن و خراپه ي بېدعه له ديندا

يه كه م: سه رزه نشت كردن و خراپه ي بېدعه له ديندا

چه ندين ئايه تي قورئانى پيرۆز و فه رموده ي پيغه مبه ر (G) هاتوون
 سه باره ت به سه رزه نشت كردن و خراپه ي بېدعه له ديندا، وه هاوه لاني به ري زي
 پيغه مبه ر (G) و شوين كه وتوانيان به چاكي ئيمه يان ناگادار كردوته وه له
 خراپه و ترسناكي بېدعه، له و فه رمودانه ي كه هاتوون به شيوه يه كي كورت و
 پوخت:

1 - خواى په روه ردگار فه رمويه تي: ﴿ m l k j i h g ﴾

~ } | { z y x w v u t s r q p o n

أَلْفَنَّةَ وَأَبْتَعَاءَ تَأْوِيلَهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ﴿٧﴾ (آل عمران: 7).

واته: خواى په روه ردگار ئو خوايه يه كه قورئانى پيرۆزى دابه زاندووه
 بۆ سه ر تو ئه ي پيغه مبه ر (G) هه نديك له ئايه ته كاني ئو قورئانه دامه زراوو
 پوون و ئاشكران و بناغو و بنچينه ي قورئانه كهن، وه هه نديك له ئايه ته كاني ماناو
 واتاي جوړاو جوړ هه لده گرن و به ئاساني مانا كه ي نازانريت، جا ئو كه سانه ي كه
 له دلياندا لارى و لادان هه يه، چه ز له چه ق و راستى ناكهن و به لكو شويني ئو
 ئايه تانه ده كه ون كه ماناو واتاي جوړاو جوړو فراوانيان هه يه بو ئه وه ي فيتنه و
 ناكوكى و دوو به ره كي دروست بكن يان بو ئه وه ي ليكدانه وه ي هه له و نادروستى
 بو هه لبه ستن، له كا تي كدا ليكدانه وه و زانيني ماناو واتا كه ي كه س نايزانيت ته نها
 خواى په روه ردگار نه بېت. □

(56) بپوانه: شرح النووي على صحيح مسلم، 257/14، وه بپوانه: المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب
 مسلم، للقرطبي، 171/6.

ئىمامى (الشاطبي) (پەرحمەتى خىۋى لىبىت) چەندىن وتەى زاناىانى پىشوى
 ھىناۋە كە بەلگەن لەسەر ئەۋەى ئەم ئايەتە ئەۋ كەسانە دەگرىتەۋە كە دەمە
 دەمى و موناقتە دەكەن لە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز و كۆمەلى خەۋارىچ و
 شوپىنكە وتوان ھاۋ شىۋەكانىيان دەگرىتەۋە (57).

2 . ﴿ U T S R Q P N M L K J [Z Y X W] ﴾ (الأنعام: ۱۵۳) .

ۋاتە: ئەۋەى كە باسكرا ﴿ لە دوو ئايەتى پىشودا ، 151-152 كە خىۋى
 پەروەردگار فەرمانى دەكات بە ئەنجامدانى چەند چا كە يەك و دووركە وتنەۋە لە
 چەند خراپە يەك ﴿ مەنھەج و پىبازى حەق و راستى منە ، شوپىنى بكەون و ئەۋ
 رىگا راستە بكەنە مەنھەج و پىبازى خۆتان و لىلى لامە دەن و شوپىنى رىچكە رىگاۋ
 رىگا تازە داھىنراۋەكان مەكەون ، چونكە ئەگەر شوپىنى رىچكە رىگاكان و رىگا
 تازە داھىنراۋەكان بكەون پارچە پارچە يى و جىاۋازى و ناكۆكى دەخاتە
 ناۋتانەۋە ، ئا ئەۋەى و بەۋ شىۋە يە خىۋى پەروەردگارتان فەرمانتان پى دەكات
 تا ئىۋە خواناس و پارپىزگار بن . □

رىگى راست ئەۋ رىگى يە كە پىغەمبەر (ﷺ) بانگەۋازى بۆ كىردۈۋە
 ئەۋىش برىتى يە لە شوپىن كەۋتنى سوننەت ، ۋە رىچكە رىگاكان و رىگا تازە
 داھىنراۋەكان برىتىن لە رىگا پارچە پارچە و جىاۋازەكانى كەسانى را جىاۋازى
 ئەۋانەى كە لاىنداۋە لە رىگى راست كە ئەۋانىش كەسانى بىدەچىن (أهلُ
 البِدَع) (58) ، ئەم ئايەتە پىرۆزە نەھى دەكات و پىگىرى دەكات لە شوپىن كەۋتنى
 ھەموو رىگاكانى ئەھلى بىدەع (59) .

(57) بىۋانە: الإعتصام للشاطبي، 76-70/1.

(58) بىۋانە: الإعتصام للشاطبي، 76/1.

(59) بىۋانە: ھەمان سەرچاۋە، 78/1.

3. ﴿ GF E D C I A @ ? > = < ﴾

(النحل: ۹) .

واته: پوون کردنه وهی مهنهج و پربازی حهق و راست له لای خوای پهروهردگاره (که بوی پوون کردونه ته وه تا شوینی بکه ون) ئاگادار بن هندی ریگای چهوت و ناراست هن (بوی پوون کردونه ته وه تا شوینی نه که ون) خوئ نهگر خوای پهروهردگار ویستی لیبوايه نه وه هه مووتانی هیدایهت ددها بو سهر نه و ریگا راسته، به لام خوای پهروهردگار سهر پشکی کردوون تا به ویستی خوئان شوینی ریگای راست بکه ون و له ریگای چهوت و ناراست دوور بکه ونه وه. □

﴿فَصِدُّ السَّبِيلِ﴾ بریتیه له ریگای راست و مهنهج و پربازی حهق، وه جگه له و ریگایه داهینان و شوین که وتنی ههر ریگایه کی تر لادانه له و ریگا راسته، که نه ویش ریگاکانی که سانی بیده چی و سه رلیشپو او هکانه (60).

4. ﴿ V U T R Q P O N M L K J I ﴾

[Z Y X W] \ [(الأنعام: ۱۵۹) .

واته: به راستی نه وانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردو بوونه بهش بهش توئ نهی پیغه مبهر (G) به هیچ جوریک له وان نیت و شوینیان ناکه ویت به لکو لیان بهریت، به راستی نه وانه کارو باریان بولای خوای پهروهردگاره و توئله ی لادانیان لیده ستینیتته وه، وه له مه و دوا خوای پهروهردگار هه والی هه موو نه و کرده وانه یان پیده دا که نه نجمی ددهن. □

نه وانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردو بوونه ته بهش بهش که سانی شوین که وتوانی هه واو ئاره زو و بیده چی و سه رلیشپو او هکانن له م ئومه ته (61).

(60) بروانه: هه مان سه رچاوه، 78/1.

(61) بروانه: الاعتصام للشاطی، 179/1.

4 - ﴿ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا

شَيْعًا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ ﴾ (الروم: 31-32) .

واته: مه بن لهو که سانهی که هاوهل بریاردهرن بو خوای په روهردگار،
ئه وانهی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردبوو ببوون به به ش به ش، هر یه ک لهو
کومه ل و پارچه پارچه دلخوشن به و مه نه ج و پیازو به نامه یه ی که خویان
دایان پشتووه (وا ده زانن باشترین و چاکترین پیگیان گرتوته بهر).

5 - ﴿ h g f ed c ba ` _ ^] ﴾

﴿ i ﴾ (النور: ٦٣) .

واته: با ئاگادار بن و بترسن ئه و که سانهی که سه ریچی فه رمانی پیغه مبه ر
(g) ده که ن که تووشی فیتنه بین (که تاوان و فیتنه ی شیرکه) یان توشی
سزای زور به ئیش بین ﴿ به هو ی سه ریچی کردنی فه رمانه کانی پیغه مبه ر
(g) .

6 - ﴿ { z y x w } | ~ } مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ

يَلْسِكُمْ شَيْعًا ﴿٣٠﴾ بَعْضُكُم بَأْسٌ بَعْضٌ ﴿٣١﴾ ﴾ (الأنعام: ٦٥) .

واته: ئه ی پیغه مبه ر (g) پییان بل ی: خوای په روهردگار ئه و خویا یه یه، به
توانایه و ده توانیت سزای سه ختتان له سه روتانه وه بو بنی ریت یان له ژیر پی تانه وه
یان بتانکاته کومه ل کومه ل و پارچه پارچه، وه تالوی توندو تیژی هندیکتان
بکات به گه رووی هندیکتاندا (واته: به رده وام ناکوکی و دووبه ره کیتان تیدا
بیئت).

7 - ﴿) * + , - . / > ﴾ (هود: ١١٨-١١٩) .

واته: بهره‌وام ئه‌و خه‌لکه جیاوازن له‌ناو یه‌کتیدا له‌ئاین و به‌نامه‌و
بۆچوندا، ته‌نها که‌سانیک نه‌بیّت که‌ خوای په‌روه‌ردگار په‌حمی پی‌ کردوون، که
ناکۆک و پارچه‌ پارچه‌ نین⁽⁶²⁾. □

#دووهم: سه‌رزه‌نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له‌ روانگه‌ی

فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خواوه (G)

چه‌ندین فه‌رموده له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (G) گێپ‌داوه‌ته‌وه سه‌باره‌ت به
خراپه‌ی بیدعه‌و ترسان و وریا بوون لی، له‌و فه‌رمودانه:

1 - دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (G)
بۆمانی گێپ‌داوه‌ته‌وه، که‌ فه‌رمویه‌تی: ((من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو
رد))⁽⁶³⁾.

واته: هه‌رکه‌سیک شتیکی تازه‌ دابه‌ینیت و زیاده‌یه‌ک بکات له‌م دینه‌دا له
کاتی‌کدا فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نییه‌ (وه‌ بنچینه‌یه‌کی شه‌ری نییه‌ تا ئه‌و کاره‌ی
بۆ سه‌ر بگێپ‌دریته‌وه) ئه‌وه‌ ئه‌و کاره‌ی قه‌بول نییه‌ و لی وه‌رناگێریت، با چه‌ندی
نیه‌تیشی باش بیّت و بلّیت ته‌نها بۆ خوای په‌روه‌ردگار ئه‌م کاره‌ ده‌که‌م.

2 - وه‌ جابری کوپی عبد الله (t) له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (G) بۆمانی
گێپ‌داوه‌ته‌وه، که‌ پیغه‌مبه‌ر (G) له‌سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی ووتاره‌کانیدا
ده‌یفه‌رمو: ((أما بعد: فإن خير الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد (G)،
وشر الأمور محدثاتها، وكل بدعة ضلالة))⁽⁶⁴⁾.

واته: پاش ئه‌مه‌: بئ گومان باشترین و چاکترین فه‌رموده‌ قورئانی پیروزی
خوایه، وه‌ باشترین و چاکترین ریبازو مه‌نه‌ه‌ج، ریباز و مه‌نه‌ه‌جی پیغه‌مبه‌ری

⁽⁶²⁾ بپوانه: الاعتصام للشاطي، 91-70/1.

⁽⁶³⁾ متفق عليه: البخاري، برقم 2697، ومسلم برقم 1718.

⁽⁶⁴⁾ مسلم، كتاب الجمعة، باب تخفيف الصلاة والخطبة، 592/1، برقم 867.

خوايه (G)، وه خراپترینی کاره‌کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه‌کانن، وه هه‌موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراو له دیندا گومرایی و سه‌رلینشیواویه .

3 - وه له پیوايه‌تیکی تردا که ئیمامی النَّسائی بۆمانی گێپراوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر (G) له‌سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی ووتاره‌کانیدا (پاش ئه‌وه‌ی سوپاس و ستایشی خوای ده‌کرد به‌و شیوه‌یه‌ی که شایسته‌یه به‌و سوپاس و ستایشه) ده‌یفه‌رمو: ((من يهد الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له، إن أصدق الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار))⁽⁶⁵⁾.

واته: هه‌رکه‌سیک خوای په‌روه‌ردگار پینمونی بکات و هیدایه‌تی بدات ئه‌وه به هه‌چ شیوه‌یه‌ک گومراو سه‌رلینشیواو نابیت، هه‌رکه‌سیک خوای په‌روه‌ردگار سه‌ری لیبشینیوتیت (به هۆی خراپه‌ی خۆیه‌وه) ئه‌وه به هه‌چ شیوه‌یه‌ک پینمونی که‌رو هیدایه‌ت ده‌ری نییه، بئ گومان راستین و باشترین فه‌رموده قورئانی پیروزی خوايه، وه باشترین و چاکترین ریباز مه‌نه‌ج و پینمونی، ریباز و مه‌نه‌ج و پینمونی پیغه‌مبه‌ری خوايه (G)، وه خراپترینی کاره‌کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه‌کانن، وه هه‌موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراو له دیندا گومرایی و سه‌رلینشیواویه، وه هه‌موو گومرایی و سه‌رلینشیواویه‌ک له ئاگری دۆزه‌خدايه .

4 - وه أبوهریره (t) له پیغه‌مبه‌ری خواوه (G) بۆمانی گێپراوه‌ته‌وه، که فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا))⁽⁶⁶⁾.

⁽⁶⁵⁾ أصله في صحيح مسلم في الحديث السابق، وأخرجه النسائي بلفظه، في كتاب صلاة العيدين، باب كيف الخطبة، 188/3، برقم 1578.

⁽⁶⁶⁾ رواه مسلم، كتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، 2060/4، برقم 2674.

واته: هرکه سيک ده عوه و بانگه واز بکات بۆ ريگای راست و پرينمونی چاک و جوان، ئه وه خيرو چاکه ی بۆ هه يه به وينه ی خيرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بۆ ئه وه ی هيچ له خيرو پاداشتی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م ببيته وه، وه هرکه سيک ده عوه و بانگه واز بکات بۆ ريگای خراپه و تاوانکاری و سه رليشپواوی ئه وه خراپه و تاوانی بۆ دنوسریت به وينه ی خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بۆ ئه وه ی هيچ له خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م ببيته وه.

ده ی که سی بیدعه چی کاتيک بیدعه ده کات و خه لکيش فيری بیدعه ده کات با ئاگادار بيّت و باش بزانيّت که هه ر بیدعه يه که خه لکی ليوه ی فير ده بن و ده يکه ن هه موو تاوانه که ی بۆ دنوسریت بۆ ئه وه ی هيچ له خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بکات.

5 - حَرِيرِي كُورِي عَبْدَ اللَّهِ (t) ده فهرمويت: پينغه مبهري خوا (g) فهرمويه تي: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ))⁽⁶⁷⁾.

واته: هرکه سيک ريگايه کی چاک و جوان دابنيّت له ئيسلامدا يان زيندووی بکاته وه (له کاتيکدا ئه و ريگا باشه بنچينه يه کی شه رعی هه بيّت له ديندا نه که سيک بيّت و به بۆچونی خۆی کاريک به باش بزانيّت و موسلمانانی بۆ هان بدات، چونکه هيچ ريگه و کاريک به بيرو بۆ چونی مرقفه کان به باش نازانيّت مه گه ر شه ر به باشی زانيبيّت، وه ئه م فهرموده يه به هيچ شيوه يه که نابيّه به لگه له سه ر دروستيّي کردنی بیدعه به لکو هه موو بیدعه و تازه داهينراويک له ديندا په ت ده کاته وه) ئه وه خيرو پاداشتی ته واوی ئه و چاکه يه ی بۆ دنوسریت، وه خيرو

⁽⁶⁷⁾ رواه مسلم، كتاب الزكاة، باب الحث على الصدقة ولو بشق ثمرة، 705/2، برقم 1017.

پاداشتی هموونو که سانهی بؤ دنوسریت که له سه رئه و پینگا راست و چاکن، بیئو هیج له خیره پاداشت و چاکه کانی ئو که سانهی که شوینی ده کون که م بیته وه، وه هرکه سینک پینگایه کی خراب و تاوانکاری له ئیسلامدا دابنیت ئو وه تاوانی ئو کاره ی بؤ دنوسریت، وه تاوان و خراپه کاری ئو که سانهی شوینی ده کون و کار به و خراپه یه ده کون له پاش خوی، بیئو هیج له خراپه و تاوانه کانی ئو که سانهی که شوینی ده کون که م بیته وه.

6 - عرباضی کوری ساریه (t) ده فهرمویت: ((وَعظَمْنَا رَسُولُ اللَّهِ (r) مَوْعِظَةً بَلِيغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُودِّعٌ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسِيرَىٰ إِيْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ)) (68).

واته: پیغه مبهری خوا (G) ئامۆژگاری کردین، ئامۆژگاریه ک بوو دلّه کان پیی ده هاتنه له رزه، وه چاوه کان فرمیسکی پیدایه ده هاته خواره وه، ووتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا (G) پیی ده چیت ئه مه کۆتا ئامۆژگاری و ئامۆژگاری مال ئاواپی بیت؟ ئامۆژگاری خیرمان بکه، پیغه مبهر (G) فه رموی: ئامۆژگاریتان ده کوم به وه ی که ته قوای خوای په روه ردگار بکن و لیبی بترسن، وه گوئی گرو گوپرایه ل بن بؤ ئه میرو کاربه ده ستانتان (له موسلمانان) ئه گهر به نده یه کیش بکریته گه وره و کاربه ده ستان (هیج کاتیک کۆیله نا کریته ئه میرو گه وره و کار به دهستی موسلمانان، به لام مه بهستی پیغه مبهر (G) نمونه هینانه وه یه بؤ

(68) رواه أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، 201/4، برقم 4707، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واحتتاب البدع، 44/5 برقم 2676، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، 15/1-16، برقم 42، 43، 44، وأحمد 47-46/4، وصححه العلامة الألباني في صحيح سنن ماجه، 200/4 برقم 4607.

زیاتر گوئی پاره ل بوون بۆ ئەمێرو گەورەو کار بە دەستی موسلمانان)، چونکە ئەو
 هاوێلانم هەر یەکێک لە ئێوە تەمەنی لە من درێژ تر بێت و دواى من بژیت ئەو
 ناکۆکی و دووبەرەکیەکی یە کجار زۆر دەبینیت (لەناو موسلماناندا)، بۆیە
 هەرکاتێک ئەو ناکۆکی و دووبەرەکیەتان بینی دەست بگرن بە سوننەتەکانی من
 و مەنەج و پێبازی خەلیفە پێپیشاندەر و هیدایەت دراوێکانم، سوور بن لەسەر
 دەست گرتن پێیانەو وەکو چۆن بە کاکیلە کانتان شتێک دەگرن بە تووندی، وە
 ئامۆزگارێتان دەکەم و دەتان ترسینم لە هەموو بیدعە و کارە تازە داهینراوەکان
 لە دیندا، چونکە هەموو بیدعە و تازە داهینراویەک لەیندا گومرایی و
 سەرلێشێواویە.

7 - حذيفة (t) دەفەر مویت: ((كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ (r) عَنِ
 الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي
 جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٍّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ « نَعَمْ » قُلْتُ
 وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ «نَعَمْ، وَفِيهِ دَحْنٌ» قُلْتُ وَمَا دَحْنُهُ قَالَ « قَوْمٌ
 يَهْدُونَ بَعِيرٍ هَدْيِي تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ» قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ «نَعَمْ
 دُعَاةٌ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا» قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا
 فَقَالَ «هُمُ مِنْ جِلْدَتِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِاللُّسِنَاتِنَا» قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ
 «تَلْزِمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ». قُلْتُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ
 «فَاعْتَرِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعْضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ
 عَلَى ذَلِكَ»⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁹⁾ متفق عليه: البخاري، كتاب الفتن، باب كيف الأمر إذا لم تكن جماعة، 119/8، برقم 7084،
 ومسلم، كتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن وفي كل حال، وتحريم الخروج
 على الطاعة، ومفارقة الجماعة، 1475/3، برقم 1847.

واته: خه لکی پرسپاریان له پیغه مبهەر (G) ده کرد ده باره ی خیر (کام کاره خیره) به لام من پرسپارم لیی ده کرد ئایا کام کاره خراپه و شه په له ترسی ئه وه ی که توشم نه بیئت؟

بویه ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (G) ئیمه کاتی خوی (پيش ئیسلامه تیمان) له نه فامی و خراپه کاریدا بووین، ئه نجا خوی په روه ردگار ئه م خیره ی بو هیناین (واته ئیسلام)، ئایا دوی خیره خراپه کاری دیته وه؟

فه رموی: به لی، ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (G) ئایا دوی ئه و خراپه یه جاریکی تر خیر ده گه ریته وه؟

فه رموی: به لی، به لام پاک و خاوین نابیت به لکو لیلی و ئالوزی تیدایه و دلّه کان ناکوکن و برق و کینه یان تیدایه .

ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (G) لیلی و ئالوزیه که ی چونه و له چیدایه ؟
فه رموی: که سانیک مه نهج و ریباریک ده گرنه بهر که دووره له سوننه تی من، وه خه لکی بانگ ده که ن و ریمنونیان ده که ن به ریگه یه که که ریگا و مه نهج و ریباری من نییه .

ووتم: ئه ی پیغه مبهەر (G) ئایا دوی ئه م ئیسلام و خیره شه پو خراپه هه یه ؟

فه رموی: به لی، کومه له بانگه واز کاریک خه لکی بانگ ده که ن بو گومرایی و سه رلیشویاوی، وه ریگریان لی ده که ن و له خیره وه بو خراپه و له سوننه ته وه بو بیدعه یان ده بن، وه ستاون له سه ر لیواری دۆزه خ هه رکه سیك وه لامیان بداته وه و شوینیان بکه ویت به ره و ناو ئاگری دۆزه خی ده بن (واته: که سانیک به ناو دینه وه بانگه واز ده که ن بو کردنی کومه له کاریک که هه رکه سیك ئه و کارانه بکات شایسته ی چونه ناو ئاگری دۆزه خ ده بیئت، وه ئه و که سانه ی که بانگه واز ده که ن (به ناوی دیندارییه وه) بو کردنی ئه و کارانه وه کو که سانیک وان که له سه ر لیواری دۆزه خ وه ستا بن، هه رکه سیك وه لامیان بداته وه به ره و دۆزه خ راپیده کیشن).

ووتم: ئەى پيغەمبەرى خوا (G) وەسفيان بکه و باسيان بکه بۆمان.
 فرموى: بەلى: کەسانیک له رهگهزو ميللهتى خوئمان و به زمانى ئيمهش
 قسه دهکەن (موسلمانن بانگهواز بۆ دیندارى دهکەن).

حذيفة (t) دهفرمويت: ووتم ئەى پيغەمبەر (G) فرمانم به چى پى
 دهکەيت ئەگەر تووشى ئەوانه بووم؟

فرموى: دەست بگره به کۆمهلى موسلمانان و ئيمام و پيشهواکه يانهوه
 (واته: گوپرايهلى پيشهواى موسلمانان بکهو له گەل کۆمهلى موسلمانانابه).

ووتم: ئەى پيغەمبەر (G) ئەگەر له و کاته دا نه پيشهواو نه کۆمهلى
 موسلمانان هه بوو چى بکهم؟ (يهک پيشهواو يهک کۆمهلى راسته قينهى له سه
 حهق نه بوو) فرموى: خۆت به دوور بگره له وه موو پارچه پارچه يى و
 دووبه رهکيهه، ئەگەر قه پت کردوو به رهگى درهختيکدا هه تا ده مريت به و
 حاله وه، وه به و شيوه يه بمينيته وه، واته: ئەوه باشته وهک له گەل ئەو هه موو
 پارچه پارچه يى و دووبه رهکيهه دا بيت، يان له گەل يه کيکياندا بيت.

8 - وه له فرموده يه کدا که زیدی کورى أرقم (t) له پيغەمبەرى خواوه
 (G) بۆمان دهگيپيته وه، که فرمويه تى: ((أَمَا بَعْدُ: أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ تَقْلِينَ أَوْلَهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى
 وَالنُّورُ [هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ مَنْ أَتْبَعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى، وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ عَلَى الضَّلَالَةِ]
 فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ» فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ))⁽⁷⁰⁾.

واته: پاش ئەمه، ئاگادارين ئەى خه لکينه (موسلمانان) منيش مروفيکم
 وهکو ئيوه پيده چيپت روژيک نيردراوى خواى پهروهردگار بيت و (فريشتهى گيان
 کيشان) منيش وهلامى بدهمه وه (بمرم) به لام پاش مردنى خووم دوو شتتان بۆ
 جى دههيلم ئەگەر دهستيان پيوه بگرن هه رگيز گومراو سه رليشيوواو نابن: کيتابى
 خواى پهروهردگار که قورئانى پيرۆزه، ئەو قورئانهى که پيئمونی و پوناكى

⁽⁷⁰⁾ رواه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي بن أبي طالب، t، 1873/4، برقم 2408.

تېدايه، په تي به هيږزي خواي په روه ردگاره كه نه گره هر كه سيك شويني بكه ویت نه وه بې گومان له سر هدايهت و پښمونييه، وه هر كه سيك وازي لبيښيت و پشت گوئی بخت نه وه به پاستی له گومپايی و سه رليشيواويدايه، ناگادارتان ده كه مه وه كه ده ست بگرن به قورئانی پيرؤزي خواي په روه ردگاره وه، وه په يوه ست بن پييه وه، پيغه مبه ر (۲) هانی موسلمانانی هدا تا ده ست بگرن به قورئانی پيرؤزه وه.

9 - وه أبو هريرة (t) ده فهرمويت: پيغه مبه ر (g) فهرمويه تي: ((يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ يَأْتُونَكَمُ مِنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَيَأْيَاكُمْ وَإِيَاهُمْ لَا يُضِلُّوكُمْ وَلَا يَفْتِنُوكُمْ)) (71).

واته: له كوتايی دونيادا كه سانیکي زور درؤزن و ته له كه باز په يدا ده بن، فهرمووده ی واتان بؤ ده گيږنه وه كه نه ئیوه و نه باوو باپيرانيشتان گویتان له شتی وا نه بووه، بویه ناگادارتان ده كه مه وه نه له گه لیاندا بن و نه نزيکیان بكه ونه وه، بؤ نه وه ی تووشی فیتنه و گومپايی و سه رليشيواويدان نه كه ن.

سی يه م: له وته کانی هاوه لانی به پيږزي پيغه مبه ر (g)

سه باره تا به بيده

1 - ئيمامي أبو بكر (t) فهرمويه تي: (ئهی خه لکينه وريابن من ته نها شوين كه وتووی پيغه مبه رم (g) بيده چی نيم و شتی تازه دانا هيڼم له م دينه دا،

(71) رواه مسلم، في المقدمة، باب النهي عن الرواية عن الضعفاء والاحتياط في تحملها، 12/1، برقم 6، 7، وابن وضاح في ما جاء في البدع، ص 67، برقم 65.

بۆیە ھەر کارێکم کرد ئەگەر راست و دروست بوو ئێوەش یارمەنی دەرم بن، وە ھەر کارێکم کرد لامداو ھەلەبوو ئێوە پاستم بکەنەو⁽⁷²⁾.

2 - ئیمامی عُمَر (t) فەرمویەتی: (ئاگادارتان دەکەمەو دەتان ترسینم، لە ھەلس و کەوت کردن لە گەل کەسانی شوین کە وتووی ھەواو ئارەزوی خۆیان، چونکە ئەو کەسانە دوژمنی سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ)، ئەوانە بە بۆچونی خۆیان قسە دەکەن (لە دیندا) بۆیە کەسانی سەرلێشیواون و سەر لە خەلکیش دەشیوین و گومرایان دەکەن⁽⁷³⁾.

3 - عبدالله کوری مسعود (t) دەفەرموێت: (شوین کە وتووی قورئانی پیروژ و سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ) بن، شتی تازە دامەھێنن لەم دینەدا و بیدعەچی مەبن، چونکە قورئانی پیروژ و سوننەتی پیغەمبەرتان (ﷺ) بەسە تا شوینی بکەون، وە ھەموو بیدعە و تازە داھێنراویک لەم دینەدا گومرایی و سەرلێشیواویە⁽⁷⁴⁾).

چوارەم: ئە ووتەکانی تابعیە بەرپزەکان و شوین کە وتوانیان

سەبارەت بە بیدعە

⁽⁷²⁾ بڕوانە: الطبقات الكبرى، 136/3.

⁽⁷³⁾ أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، 139/1، برقم 201، والدارمي في سننه، 47/1، برقم 121، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله، 1041/2، برقم 2001، ورقم 2003، ورقم 2005.

⁽⁷⁴⁾ أخرجه ابن وضاح في ما جاء في البدع، ص 43، برقم 14، 12، والطبراني في المعجم الكبير، 154/9، برقم 8770، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: 181/1: "ورجاله رجال الصحيح"، وأخرجه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، 96/1، برقم 102، وانظر: آثاراً أخرى عن عبد الله بن مسعود (t) في ما جاء في البدع لابن وضاح ص 45، ومجمع الزوائد، 181/1.

1 - عومہری کوری عہدولعہ زیز (رہمہتی خوی لیبیت) جاریکیان کیتابیکی نووسی بؤ پیاویک تیایدا ووتبوی: (أما بعد، أوصيك بتقوى الله، والاقتصاد في أمره، واتباع سنة نبيه ﷺ، وترك ما أحدث المحدثون بعد ما جرت به سنته)⁽⁷⁵⁾.

واته: ئامؤژگاریت ده که م به ته قوای خوی په روه ردگار (بپه رستیت و لپی بترسیت)، وه ئامؤژگاریت ده که م به جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوی په روه ردگار به شیوه یه کی مام ناوهند که نه زور زیاده ره وی تیدا بکهیت و نه که م ته رخه م بیت تیدا، وه ئامؤژگاریت ده که م به جی به جی کردن و شوین که وتنی سوننه تی پیغه مبه ر (G)، وه ئامؤژگاریت ده که م به دور که وتنه وه واز هیان له ووته و کارانه ی که که سانی بیدعه چی دایان هیناوه پاش ئه وه ی سوننه تی پیغه مبه ر (F) وابووه و به و شیوه یه بریاری له سه رداوه .

2 - ئیمامی حه سنی به صری (رہمہتی خوی لیبیت) ده فه رمویت: (لا یصح القول إلا بعمل، ولا یصح قول وعمل إلا بنیة، ولا یصح قول وعمل ونیة إلا بالسنه)⁽⁷⁶⁾.

واته: هیچ ووتیه ک راست و ته واو نییه به کار پی کردنی نه بیت، وه هیچ ووته و کرده وه یه ک راست و ته واو نییه به بی نیه تی باش، وه هیچ ووته و کرده وه و نیه تی ک راست و ته واو نییه به بی شوین که وتنی سوننه تی پیغه مبه ر (G).
بویه هیچ ووته و کرده وه و نییه تی ک و هر گراو نییه لای خوی په روه ردگار ئه گه ر پیچه وانه ی م نه هج و پیاز و سوننه تی پیغه مبه ر (G) بیت.

3 - ئیمامی شافیعی (رہمہتی خوی لیبیت) ده فه رمویت: (حُکمی فی أصحاب الکلام أن یضربوا بالجرید، ویحملوا علی الإبل ویطاف بهم فی العشائر والقبائل، ویقال: هذا جزاء من ترک کتاب السنه وأخذ فی الکلام)⁽⁷⁷⁾.

(75) سنن أبي داود، کتاب السنه، باب لزوم السنه، 203/4، برقم 4612، وانظر: صحیح سنن أبي داود، للألبانی، 873/3.

(76) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، 63/1، برقم 18.

واته: قسه و حوکمی من ئه وهیه که به په لکی دار خورما له و که سانه بدریت که شوین (علمُ الکلام) که وتوون (وازیان له قورئانی پیروژ و سوننهت هیناوه)، وه سواری و شتر بکرین و به ناو عه شیرت و هۆزه کاندای بگیپردرین و بووتریت: ئه مه سزای ئه و که سانه یه که پشت له قورئانی پیروژ و سوننهت ده که ن و شوینی (علمُ الکلام) ده که ون.

4 - ئیمامی مالک (په حمه تی خوی لیبیت) ده فه رموویت: (من ابتدع فی الإسلام

بدعة یراها حسنة فقد زعم أن محمداً **g** خان الرسالة، لأن الله يقول: ﴿ **K** **C N ML** ﴾ (المائدة)، فما لم یکن یومئذ دیناً، فلا یكون الیوم دیناً⁽⁷⁸⁾.

واته: هر که سیك بیدعه و زیاده یه که له ئیسلامدا دابهینیت و گومانی و ابیت کاریکی باشه و بیدعه یه کی حه سه نه یه ئه وه ئه و که سه گومانی وایه که پیغه مبه ر (**g**) خیانه تی کردووه له که یاندنی ئه م دینه، چونکه خوی په روه ردگار ده فه رموویت: ئه مرؤ دینم بؤ ته و اوو کامل کردوون (به هیچ شیوه یه که نابیت لئی زیاد بکریت هر وه که چۆن نابیت لئی که م بکریت) بویه هر ووته و کاریک له و پۆژده دا دین نه بووبیت ئه وه به هیچ شیوه یه که ئه مرؤ نابیت به دین.

5 - ئیمامی أحمد (په حمه تی خوی لیبیت) ده فه رموویت: (أصول السنة عندنا

التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله **g**، والإقتداء وترك البدع، وكل بدعة ضلالة، وترك الخصومات، والجلوس مع أصحاب الأهواء، وترك المراء والجدال والخصومات في الدين)⁽⁷⁹⁾.

واته: بنچینه کانی سوننهت لای ئیمه بریتیه له: ده ست گرتن به و ووته و

کارانه ی که هاوه لانی پیغه مبه ر (**g**) له سه ری بوونه، وه شوین که وتنیان و واز

(77) أخرجه أبو نعيم في الحلية، 116/9.

(78) بروانه: الإعتصام، للإمام الشاطبي، 65/1.

(79) بروانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالكائي، 176/1.

هينان له بيدعه، چونكه هموو بيدعه يه ك سهرليشيواويه، وه واز هينان له دوو بهرهي ناكوكي، وه دوور كه وتنه وه و دانه نيشتن له گه ل كه ساني شوين كه وتووي هه واو ئاره زو و بيدعه چي، وه دوور كه وتنه وه له موناقه شه و دهمه دهمي كردن و دوو بهرهي و ناكوكي له ديندا. □

پينجه م: بيدعه سهرزه نشت كراوه له چه ند روويه كه وه:

1 - ئه وه ي زانراوه و سه لمينراوه به تاقي كردنه وه ئه وه يه: عه قل ناتوانيته هموو خيرو چا كه و به رزه وه ندييه كاني خوي ديارى بكات به بي شوين كه وتني قورئاني پيرو ز و سوننه تي پينغه مبه ر (G)، بويه بيدعه پينچه وانهي شوين كه وتني قورئان و سوننه ته .

2 - شه ريعه تي ئيسلام كامل و ته واوه له هموو روويه كه وه، بويه به هيچ شيويه كه نه زياده و (بيدعه) نه كه م و كورپي وه رنا گريته .

3 - كه سي بيدعه چي شوين كه وتووي هه واو ئاره زووي خو يه تي، دژايه تي شهرع ده كات و له شهرع لايداوه .

4 - بيدعه چي شويني هه واو ئاره زووي خوي كه وتووه، بو؟ له بهر ئه وه ي عه قل هه ركاتي ك شويني شهرع نه كه ويته ئه وه بي گومان شويني هه واو ئاره زوو كه وتووه .

5 - بيدعه چي خوي خستوته ئاستي شهرع دانهر كه خواي په روه ردگار و پينغه مبه ره (G)، له بهر ئه وه ي خواي په روه ردگار و پينغه مبه ر (G) شه رعيان داناوه و فه رمانيان به مرو ف و جنوكه كان كردووه تا له سه ري برؤن ليي لانه دن، به لام كه سي بيدعه چي فه رمان ده كات به خه لكي به پينچه وانهي فه رمان ي خواو پينغه مبه ر (G) .

باسي چوارهم: هو كاره كاني بيدعه كردن

چه‌ندین هۆکار هه‌یه که سه‌ر ده‌کیشیت بۆ بیدعه کردن، له و هۆکارانه‌ی که ده‌بیته‌ مایه‌ی ئه‌نجامدانی بیدعه ئه‌مانه‌ن: ⁽¹⁾

1 - نه‌زانی و نه‌ شاره‌زایی، به‌پاستی ده‌ردیکی زۆر کوشنده‌و ترسناکه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تُقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۶) .

واته: ئه‌ی ئینسان قسه له شتیک مه‌که‌و شوینی شتیک مه‌که‌وه که عیلم و زانیاریت ده‌رباره‌ی نییه، چونکه به‌پاستی ئه‌ندامه‌کانی بیستن و بینین تیگه‌یشتن (دل) هه‌موویان به‌ر پرسیارن به‌رامبه‌ر ئه‌و ووته‌و کرده‌وانه‌ی که به‌بی زانست و زانیاری ده‌وتریت یان ده‌کریت. □

وه هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿UT SRQP g f e dc ba` _ ^] \ [Z Y XWV ml kj i h﴾ (الأعراف: ۳۳) .

واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (g) پێیان بلێ: به‌پاستی په‌روه‌ردگاری من هه‌رچی گونا‌هو خراپه‌کاریه‌کی نه‌ینی و ئاشکرا هه‌یه هه‌رامی کردووه، وه هه‌موو گونا‌هو ده‌ست درێژییه‌کی به‌ناحه‌قی هه‌رام کردووه، وه هه‌رامی کردووه له‌سه‌رتان که شتیک بکه‌ن به‌هاوه‌ل و شه‌ریکی خوای په‌روه‌ردگار له‌کاتی‌کدا خوای په‌روه‌ردگار هه‌چ ده‌سه‌لاتی پێنه‌داوه‌و هه‌چ به‌لگه‌یه‌کیشی دانه‌به‌زاندووه له‌سه‌ر دروستیتی ئه‌و تاوانه‌گه‌وره‌یه، وه هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار هه‌رامی کردووه له‌سه‌رتان که له‌خۆتانه‌وه‌به‌ناوی خواوه‌دوور له‌هه‌موو زانیاری و زانستی‌ک قسه بکه‌ن و شت بلێن.

عبدالله‌ی کورپی عَمَرُو کورپی العاص ده‌فه‌رمویت: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا بوو (g) ده‌یفه‌رموو: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْتَزِعُ الْعِلْمَ مِنَ النَّاسِ انْتِزَاعًا وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ

(1) بۆ شاره‌زابوون له زۆربه‌ی ئه‌م هۆکارانه، بپروانه: الاعتصام للشاطبي، 365-287/1.

فَيَرْفَعُ الْعِلْمَ مَعَهُمْ وَيُتْقَى فِي النَّاسِ رُءُوسًا جُهَالًا يُفْتَوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَيَضِلُّونَ وَيَضِلُّونَ))⁽⁸⁰⁾.

واته: خوای په‌روه‌ردگار عیلم و زانیاری به یه ك جاری له نیوان موسلماناندا هه‌لناگریتته‌وه، به‌لام به مردنی زانایان عیلم و زانیاری له ناو موسلماناندا به‌رز ده‌کاته‌وه، به مردنیان زانیاری له گه‌لیاندا ده‌روات و نامینیت، بویه له ناو موسلماناندا که‌سانیکی ژۆر نه‌زان و نه‌فام ده‌میننه‌وه، فه‌توا بۆ موسلمانان ده‌دهن به‌بئ عیلم و زانیاری، بویه خوایان سه‌رلئیشیواون و سه‌ریش له موسلمانان ده‌شیوینن (گومپان و خه‌لکیش گومپا ده‌که‌ن).

2 - شوین که‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو: یه‌کێک له‌وه‌هۆکاره ترسناکانه‌ی که موسلمان به‌هویه‌وه تووشی بیدعه ده‌بیته بریتیه له شوین که‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویته: ﴿يٰۤاٰوٰدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْاَهْوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ اَشَدُّ بَأْسًاۗ يَوْمَئِذٍۭ لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْۤآءًاۗ﴾ (ص: 26).

واته: ئەى داود (U) به‌راستی ئیمه تۆمان کردۆته جینشین له‌م وولاته‌دا، فه‌مانده‌وایی له نیوان خه‌لکدا بکه له‌سه‌ر بنچینه‌ی حه‌ق و راستی، هه‌رگیز شوینی هه‌واو ئاره‌زو مه‌که‌وه، چونکه ده‌بیته هۆی گومپابوون و لادانت له‌ریگای خوای په‌روه‌ردگار، چونکه به‌راستی ئەوانه‌ی که لایان داوه له‌پیبازی خوا، سزای به‌ئیش و پر به‌ئازاریان بۆ هه‌یه، به‌هۆی پشت‌گوئی خستنی لیپرسینه‌وه‌ی پۆژی‌دوایی. □

⁽⁸⁰⁾ متفق علیه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب ما يذكر من ذم الرأي وتكلف القياس، 187/8، برقم 7307، ومسلم، كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن آخر الزمان، 2058/4، برقم 2673.

وه هروهها دهفهرمویت: ﴿ 9 8 7 6 5 ﴾ > = < ; : ﴿

﴿ A @ ? ﴾ (الكهف: 28) .

واته: ئه‌ی پیغه‌مبهر (9) گوپرایه‌ئی که سیک مه‌که و شوینی که سیک مه‌که وه که ئیمه دلیمان بی‌ ئاگا کردوه له زیکرو یادی خویمان (به هوی دونیا ویستیوه) وه ئه‌و که سه شوینی هه‌واو ئاره‌زوی خوئی که وتوووه و هه‌موو کاره‌کانی بی‌ سه‌رو به‌ره‌یه‌و له سنور دهرچوووه .

وه هروهها دهفهرمویت: ﴿ ! " # \$ % & ') * + ﴾

, - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 : ﴿ (الجماعية) .

واته: ئایا نابینی ئه‌و که سه‌ی که شوینی هه‌واو ئاره‌زوی خوئی که وتوووه و کردوویه‌تی به‌ خوای خوئی، خوای په‌روه‌دگاریش به‌ هوی ئه‌و کاره‌یه‌وه گوپرای کردوووه (زانوویتی که شایسته‌ی ئه‌وه‌یه) وه خوای په‌روه‌دگار موری داوه به‌سه‌ر گوئی و دل و دهرنیدا، وه په‌رده‌ی هیناوه به‌سه‌ر چاویدا، جا ئیتر کئی هیه په‌رینمونی بکات و هیدایه‌تی بدات جگه له خوای په‌روه‌دگار، ئایا بو‌بیر ناکه‌نه‌وه‌و ئامۆژگاری وهرناگرن .

وه هروهها دهفهرمویت: ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ ﴾ ﴿٥٠﴾

(القصص: 50) .

واته: کئی هیه له‌و که سه‌ گوپراو سه‌رلێشیواو تر بیئت که شوینی ئاره‌زووه‌کانی خوئی که وتوووه و دورره له هیدایه‌ت و پینمونی خوای په‌روه‌دگار .

وه هروهها دهفهرمویت: ﴿ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ

جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴾ ﴿٢٣﴾ (النجم: 23) .

واته: موشریکان ته‌نهما شوینی هه‌واو ئاره‌زووه‌رونه نه‌خۆشه‌کانیان ده‌که‌ون، له کاتی‌کدا به‌پراستی له لایه‌ن خوای په‌روه‌دگاریانه‌وه پینمونی هیدایه‌تیان پی‌ گه‌یشتبوو (به‌لام شوینی نه‌ده‌که‌وتن) .

2 - شوین که وتن و دل په یوه ست بوون به شوبه کان: که سانی بیدعه چی

که سانیکن شوینی شوبه ده که ون، هر بویه ده که ونه بیدعه وه، خوی

په روه دگار ده فهرمویت: ﴿pon mlk j i h g﴾

{ z y x wv us } | { ~ أَلْفَتَنَةِ وَأَبْعَاءَ

تَأْوِيلُهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِ ءَكُلُّ مِّنْ عِنْدِ ۙ

إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ (آل عمران: 7) .

واته: خوی په روه دگار ئه و خویه یه که قورئانی پیروزی بوسه توه

"پیغه مبهه (g)" دابه زاندووه، هه ندیک له نایه ته کانی دامه زراو پوون و

ناشکران، که بنچینه و بناغه ی قورئانی پیروژن، وه هه ندیک له نایه ته کانی ماناو

واتای جوړاو جوړ هه لده گرن، جا ئه و که سانه ی که لاری و لادان له دلپاندا هه یه

حه ز له حه ق و راستی ناکه ن به لکو شوینی ئه و نایه تانه ده که ون که ماناو واتای

جوړاو جوړ هه لده گرن بو ئه وه ی فیتنه و ناشوب و ناکوکی و دووبه ره کی دروست

بکه ن، یان بو ئه وه ی ماناو واتا که ی به هه له لیک بده نه، له کاتیکدا لیکدانه وه ی

مانای ئه و نایه تانه ته نها خوی په روه دگار به ته وای ده یان زانیت، بویه

که سانی خاوه ن عیلم و زانیاری زور شاره زو پو له زانستدا ده لاین: نیمه باوه ری

ته و او و دامه زراومان هه یه به هه موو ئه و نایه تانه ی که له لایه ن

په روه دگار مانه وه یه و فهرمایشتی ئه وه، بویه جگه له که سانی خاوه ن بیرو

هو شه کان یاده وهری وهرنا گرن و بیر ناکه نه وه له م قورئانه .

3 - پشت به ستن ته نها به عه قل: هر که سیک ته نها پشت به عه قلی خوی

ببه ستیت و واز له قورئانی پیروژ و سوننه ت بهینیت ئه وه بی گومان که سیکی

گومراو سه رلیشویاو بیدعه چی ده بیت، خوی په روه دگار ده فهرمویت: ﴿p﴾

{ ~ أَلْعَابِ ﴿٧﴾ (الحشر) . } | { z y w v u t s r q

واته: ئەى موسلمانان ئەوهى كه پيغه مبهەر (9) بۆى هيناون (له قورئانى پيرۆز و سوننهت) وه ريبگرن و هەر فه رمانئىكى پيكردن به گوئى بكه ن، وه هەر شتئىكى لئى قه ده غه كردن و نه هئى لئى كردن به كسه ر لئى دوور بكه ونه وه و مه يكه ن، چونكه به راستى خواى په روه رداگار زۆر به توندى تۆله ده ستينئيت له كه سائيك كه سه رپيچى فه رمانه كانى پيغه مبهەر (9) ده كه ن. □

وه هه روه ها خواى په روه رداگار ده فه رموئيت: ﴿ ! " # \$ % & %

(') * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8

9 : ﴿ (الأحزاب: ٣٦) .

واته: بۆ هيج پياوو ئافره تئىكى ئيماندار شياو نييه و دروست نييه، كاتئىك خواى په روه رداگار و پيغه مبه ره كه ي (9) بريارى شتئىك بده ن، ئەوان سه ر پشك بن (يان خۆيان به سه ر پشك بزانن) له ئە نجامدانى ئە و كار ه دا، چونكه هه ركه سئىك سه رپيچى فه رمانه كانى خوا و پيغه مبه ره كه ي (9) بكات، ئە وه بئى گومان كه سئىكى گو مراه سه رليشئىوا وه به ئاشكرا.

4 - شوئىن كه وتنى كوئىرانه و ده مارگيرى: زۆر به ي بئى ده چه كان به هۆى شوئىن

كه وتنى كوئىرانه بۆ باوو با پيران و كه و ره كانيان و ده مارگيرى نادره ستانه و بئى زانيارiane بۆ پيشه واو مامۆستا كانيان تووشى بئى ده كردن بوونه، خواى په روه رداگار ده فه رموئيت: ﴿ ! " # \$ % & ') * + , -

8 / ﴿ (البقرة: ١٧٠) .

واته: ئە گه ر به و خه لكه بو تريت: شوئىنى ئە و به رنامه و مه نه هج و پييازه بكه ون كه خواى په روه رداگار دا بيه زان دو وه، ئە وان ده لئىن: نه خير ئيمه ته نها شوئىنى ئە وه ده كه وين كه باوو با پيرانمان له سه رى بوونه و كرديو يانه. □

بۆيه ئە هلى بئى ده ع كه سانى ده رچوو له پيگايى راستى قورئانى پيرۆز و

سوننه تى پيغه مبهەر (9) كرده وه خراپ و زياده كانيان (بئى ده كانيان) بۆ

پارزینراوہ تہوہ، ھەرۆک خۆای پەرۆہردگار دہفہرمویت: ﴿ [^ _ `

q p o n k j i h g f e c b a

y x w v u t r (فاطر: ۸) .

واتہ: ئایا ئہو کہسہی کہ کردہوہ ناشیرین و خراپہکانی (بیدعہکانی) بو
پارزینراوہ تہوہ و بہ چاک و جوانی دہزانیت؟! (وہک ئہو کہسہ وایہ کہ پیوہری
خوایی پییہ بو چاکو خراپہ)، بہراستی خۆای پەرۆہردگار بییہویت ھەرکەسیک
سەرلیشپووا بکات بہ ھۆی خراپہکانیہوہ ئہوہ سەرلیشپوواوی دہکات، وہ
بییہویت ھەرکەسیک ھیدایەت بدات ئہوہ ھیدایەتی دہدات و پینمونی دہکات،
بوہ ئہی پیغەمبەر (ﷺ) تو خۆت مەفەوتینہ بہ خەفەت خواردن لییان (کاتیک
ئیمان ناھینن و کردہوہی چاکہ ناکن)، چونکہ خۆای گەرہ زۆر زانایہو بہ
ئاگایہ بہو کارانہی کہ ئہوان ئہنجامی ئہدەن.

وہ ھەرۆہا خۆای پەرۆہردگار حالی کہسانی بیباوہرو بیدعہچی و شوین

کہوتوانی ھەواو و ئارەزومان بو پوون دہکاتہوہو دہفہرمویت: ﴿ F E

T S R Q P O N M L K J I H G

Y X W V U (الأحزاب: 66-67) .

واتہ: لەو پۆژەدا (کہ پۆژی قیامەتہ) دہم و چاوو پوخساریان ئہم دیوو ئہو
دیوی پیدەکریت لە ناو ئاگری دۆزەخدا (تا چاک سزا بکیشن و بسوتین) لەو
کاتەدا بەدەم نالو ھاواروہ دہلین: ئای خۆزگە شوینی فەرمانەکانی خۆای
پەرۆہردگار و پیغەمبەر (ﷺ) بکەوتینایہو شوینی ھیچ پچہری و مەنہج و
رینبازیک نہکەوتینایہ، وہ دہلین: ئہی پەرۆہردگارمان بہراستی ئیمە مل کہچ و
گوپراہلی گەرہو دہسەلاتدارو ئاگاگانمان بووین، بوہ ھەر ئہوان ریگہو رینبازی

حق و راستیان لیشیواندین و سه‌رگردانیان کردین (بویه گیرۆده‌ی ئاگرن و له ناو دۆزه‌خدا سزای توند و به ئیش ده‌درین).

5 - دانیشتن و تیکه‌لاو بوون له گه‌ل که‌سانی خراپ و بیدعه‌چیدا: یه‌کیک له‌و

هۆکارانه‌ی که موسلمان به هۆیه‌وه تووشی بیدعه ده‌بیته و بیدعه و خراپه‌ی پی بلاق ده‌بیته‌وه بریتیه له: دانیشتن و تیکه‌لاو بوون له گه‌ل که‌سانی خراپ و بیدعه‌چیدا، بویه خوای په‌روه‌رگار ئه‌وه‌ی بۆمان پوون کردۆته‌وه که دانیشتن و تیکه‌لاو بوون له گه‌ل که‌سانی خراپدا په‌شیمانی دواپۆژی له دوايه، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿ g h i j k l m n o p q

{ z y x w v u t s r } ~ إِذْ جَاءَنِي ۞

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ (الفرقان: 27-29).

واته: پۆژیک دیت (که پۆژی قیامه‌ته) سته‌م کارو بی‌باوه‌ر قه‌پ ده‌کات به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خۆیداو گاز له هه‌ردوو ده‌ستی خۆی ده‌گریت له په‌شیمانیدا، ده‌لێت: خۆزگه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (G) ریگه‌و ریبازی ئیمان و ئیسلامه‌تیم بگرتایه‌ته به‌ر. هاوارو پۆرۆ بۆ خۆم خۆزگه له دونیادا فالانه که‌سم نه‌کردایه‌ته هاوه‌ل و دۆستی خۆم، چونکه به‌راستی سه‌ری لیشیواندم و گومرای کردم. به‌راستی گومراو سه‌رلیشیواوی کردم له به‌رنامه‌و ریبازی خوا، دواى ئه‌وه‌ی که مه‌نه‌ج و ریبازو به‌رنامه‌ی خواو پیغه‌مبه‌رم (G) پیگه‌یشتبوو، شه‌یتان هه‌موو کاتیك هانی مرۆفده‌دات بۆ بی‌باوه‌ری و خراپه‌کاری، وه له دوايشدا پشتی لی هه‌لده‌کات. □

وه هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌رگار ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي

ءَايَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ

الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ ﴿٦٨﴾ (الأنعام: ٦٨).

واته: ئه‌ی پینغه‌مبهر (9) کاتیک ئه‌وانه‌ت بینی که ده‌م ده‌خه‌نه
 ئایه‌ته‌کانی ئیمه و گالته جاری پیده‌که‌ن، له‌و کاته‌دا تو پش‌تیا‌ن تی بکه‌و کو‌پرو
 دانیشت‌گا‌که‌یا‌ن به‌جی بهیله هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ده‌چنه ناو باسیکی تره‌وه‌و (باسی
 ئایه‌ته‌کانی ئیمه نا‌که‌ن به گالته جارییه‌وه) وه ئه‌گه‌ر شه‌یتان له‌بیری بردیته‌وه
 (که دوور بکه‌ویته‌وه لیان) پاش به بیر هاتنه‌وه‌ت دامه‌نیشه‌و کو‌پرو مه‌به‌سته
 له‌گه‌ل که‌سانی بی‌باوه‌پرو سه‌مه‌کاردا.

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكَنَبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ
 اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۗ إِنَّ
 اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴾ (النساء: 140) .

واته: به‌پاستی خوی په‌روه‌رد‌گار له‌ قورئانی پی‌رۆ‌دا بو‌ی دابه‌زان‌دوون و
 فه‌رمانی پی‌ کردوون: که هه‌ر کاتیک له‌ جییه‌ک‌دا گو‌یتان لی بوو کو‌فرو بی‌باوه‌پی
 و گالته جاری به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌کرا، ئه‌وه ئه‌ی (موسلمانان) دامه‌نیشه‌ن له‌گه‌ل
 ئه‌وانه‌دا هه‌تا باسه‌که‌یا‌ن نه‌گو‌پن، بو‌یه ئه‌گه‌ر ئیوه دابنیشه‌ن و گو‌ی نه‌ده‌ن به
 فه‌رمانی خوا، ئه‌وه بی‌گو‌مان ئیوه‌ش له‌و کاته‌دا وه‌کو ئه‌وانن، به‌پاستی خوی
 په‌روه‌رد‌گار هه‌موو دوو پوه‌ه‌کان و بی‌باوه‌په‌کان له‌ ناو دۆزه‌خ‌دا کو‌ده‌کاته‌وه‌و
 سزایان ده‌دات.

وه پینغه‌مبهر (9) ده‌فه‌رمو‌یت: ((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السُّوءِ؛
 كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ؛ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحَدِّثَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَتَنَافَعَ مِنْهُ،
 وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا
 خَبِيثَةً)) (81).

(81) متفق عليه من حديث أبي موسى الأشعري t : البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك،
 287/6، برقم 5534، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قرناء
 السوء، 2026/4، برقم 2628.

واته: نمونه‌ی کۆرپو دانیشتن له گەڵ کەسی چاکدا، وه‌هاورپیه‌تی کردن و دانیشتن له گەڵ کەسی خراپدا، وه‌کو: هه‌لگری بۆنی میسک (بۆن فرۆش) و فوکه‌ر به‌ کورده‌دا (ئاسنگه‌ن) وایه، بۆیه‌ هاورپیه‌تی کردنی کەسی یه‌که‌م وه‌کو بۆن فرۆشیک وایه‌ یان ئه‌وه‌تا بۆنی خۆشی لێ ده‌کپیت، یان بۆنی خۆشت پیده‌به‌خشیت، یان بۆنی خۆشی لێ ده‌بینیت و بۆنی ده‌که‌یت، به‌لام ئاسنگه‌ره‌که‌ یان پریشکی کوره‌که‌ی جله‌کانت ده‌سوتینیت، یان بۆنی ناخۆش ده‌بینیت و هه‌لیده‌مژیت.

6 - بئ دهنگ بوونی زانایان به رامبه‌ر بیدعه‌و شارده‌نه‌وه‌ی عیلم: بئ دهنگ بوونی زانایان به رامبه‌ر کردنی بیدعه‌و شارده‌نه‌وه‌ی ئه‌و عیلم و زانیارییه‌ی که‌لایانه‌ یه‌کیکه‌ له‌ هۆکاره‌کانی سه‌ره‌لانی بیدعه‌و خراپه‌کاری له‌ ناو خه‌لکیدا، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿ p q r s t u v w x y z

{ | } ~ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ ﴿١٦٠﴾

وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿البقرة: 160-159﴾

واته: به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ به‌رنامه‌و پینمونه‌کانی ئاشکرای ئیمه‌ ده‌شارنه‌وه‌ که‌ نارده‌ومانه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بۆ خه‌لکیمان پوون کردۆته‌وه‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا، ئا ئه‌وانه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ په‌حم و به‌زه‌یی خۆی دووریان ده‌خاته‌وه‌و به‌ نه‌فه‌رتیان ده‌کات، وه‌ فریشته‌کان و هه‌موو خه‌لکیش به‌ نه‌فه‌رتیان ده‌که‌ن، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ ته‌وبه‌یان کردووه‌و ئه‌و حه‌قیقه‌ت و راستیانه‌یان پوون کردۆته‌وه‌ که‌ جاران شارده‌بویانه‌وه‌، ئا ئه‌وانه‌ ته‌وبه‌و گه‌رانه‌وه‌یان لێ وه‌رده‌گرم، وه‌ به‌راستی ته‌نها من زۆر ته‌وبه‌ وه‌رده‌گرم و وه‌زۆر به‌به‌زه‌یی و به‌ په‌حم. □

وه ههروهها دهفهرموئیت: ﴿ { z y x } | } ~ أَلِكْتَبِ

وَيَشْرُونَ بِهء مِّنَّا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ ﴿١٧٤﴾ بَطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَا . (البقرة: ١٧٤) ﴿

واته: بهراستی ئهوانه‌ی که وه‌حی(سروش) خوای په‌روه‌ردگار ده‌شارنه‌وه که له کتیبه‌کاندا دایبه‌زاندووه (تهورات و ئینجیل و قورئان) به‌و شارندنه‌وه به‌نرخیکی که‌م به‌ده‌ست دینن (ئایه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگار ده‌فروشن به‌نرخیکی زور که‌می دنیا له به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی خویان، ئه‌و که‌سانه ئه‌گر هه‌موو دونیاشیان ده‌ست بکه‌وئیت هیشتا هه‌ر که‌مه به‌رامبه‌ر ئه‌و کاره‌یان) ئا ئه‌وانه ته‌نها ئاگر ده‌خون و سکینانی لی‌په‌ر ده‌که‌ن، وه له پوژی قیامه‌تدا خوای په‌روه‌ردگار قسه‌ی به‌زه‌یی و به‌په‌حمیان له‌گه‌لدا ناکات، وه پاکیان ناکاته‌وه له‌و تاوان و خراپه‌کارییه‌ی که‌کردبویان له دنیا‌دا (تا سزایان نه‌دات ئه‌گر که‌سانیکی بی‌باوه‌ر نه‌بن، خو ئه‌گر بی‌باوه‌ر بن به‌و کاره ئه‌وه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌و تاوانه پاک نابنه‌وه‌وه له دوزه‌خیشدا ده‌رناچن) وه سزای زور توندوو به‌ئیشیان بو هه‌یه .

وه ههروهها دهفهرموئیت: ﴿ (' & % \$ # " !)

6 54 32 10 / . - , + *)

7 ﴿ (آل عمران: ١٨٧) .

واته: خوای په‌روه‌ردگار په‌یمانی له‌و که‌سانه وه‌رگرتوووه که‌کیتابی بو دابه‌زاندوون تا پرونی بکه‌نه بو‌خه‌لکی و مه‌به‌سته‌کانی باس بکه‌ن و نه‌یشارنه‌وه، به‌لام گوئیان پی‌نه‌داو خستیانه پشتیانه و به‌نرخیکی هه‌رزان فروشتیان، ئای چه‌ند کاریکی خراپیان کردوووه؟ ئایه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگاریان فروشتوووه به‌مالیکی که‌می دنیا .

بۆیە خوای پەروەردگار بە واجب و پێویستی داناوێ لەسەر کۆمەڵیک لە
 موسڵمانان کە بانگەواز بکەن و فەرمان بکەن بە چاکە و پێگەری بکەن لە خراپە،
 هەرۆک خوای پەروەردگار دەفەرمویت: ﴿ k j i h g f
 (آل عمران: ۱۰۴) ﴾ u t s r p o n m l

واتە: پێویستە لەسەر ئێوەی موسڵمان کە کۆمەڵیکتان تیا بێت بانگەواز
 بکەن بۆ خێرو چاکە، فەرمان بکەن بە کردنی هەموو خێرو چاکە یەک، وە پێگەری
 بکەن لە هەموو تاوان و خراپە یەک، بە راستی ئا ئهوانه سەرکەوتوو و سەرفرازن.
 أبو سعید الخدری (t) له پینغه مبهری خواوه (g) فەرموده یه کمان بۆ
 دهگێرپێتهوه، که فەرموویهتی: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْبِرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ
 فِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أضعف الإيمان)) (82).

واتە: هەر یه کێک له ئێوه ئه ی موسڵمانان خراپه و تاوانکاریه کی بینی با
 بیگۆرپیت به هیژو دهسه لاتی، ئه گه ر ئه و موسڵمانه نه ی توانی ئه و تاوان و
 خراپه یه به دهسته کانی بیگۆرپیت ئه وه با به ده می بیگۆرپیت (به ئامۆژگاری، یان به
 تورپه بوون)، خو ئه گه ر نه ی توانی به زمانیش ئه و تاوان و خراپه یه بیگۆرپیت ئه وه
 با به دلّ بیگۆرپیت (به دلّ پێی ناخۆش بێت) ئه وه ش نیشانه ی بوونی لاوازترین
 ئیمانیه له و که سه دا.

ئهم فەرمووده پیرۆزه ئه وه مان بۆ پوون ده کاته وه که بانگهواز کردن بۆ
 کردنی کاری چاکه و پێگهری کردن له تاوان و کاری خراپه پێویسته له سه ر
 هه موو موسڵمانیک به پێی تواناو زانیارییه که ی.

(82) رواه مسلم، كتاب الإيمان، باب بیان کون النهی عن المنکر من الإيمان وأن الإيمان یزید و ینقص وأن
 الأمر بالمعروف والنهی عن المنکر واجب، 69/1، برقم 49.

عبدالله كورى مسعود (t) ده فەرموئیت: پێغه مبهەر (g) فەرموئیه تی: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّتِهِ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ. ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ. فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. لَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ حَرْدَلٌ)) (83).

واته: هیچ پێغه مبهرێك (g) نه بووه كه خوای پهروهردگار پێش من ناردبێتی ئیلا كۆمه لێ هاوێل و دۆست و سهرخهری هه بووه، ئهوانه شوینی سوننه ته كانی ده كه وتن و به فەرمانی کاریان ده كرد، به لām دواى ئه وان كۆمه لێك هاتن ئه وهى كه ده یلێن خۆیان نایكهن، وه چه ند كارێك ده كه ن كه فەرمانیان پێ نه كراوه بیکهن، بۆیه هه ركه سێك به ده ستی جههادیان بكات ئه وه ئیمانداره، وه هه ركه سێك به زمانی جههادیان بكات ئه وه ئیمانداره، وه هه ركه سێك به دلی جههادیان بكات ئه وه ئیمانداره، وه له دواى ئه م سێ قۆناغه وه به ئه ندازه ی ده نكه خه رته له یه ك ئیمان نییه .

أبو هريرة (t) ده فەرموئیت: پێغه مبهەر (g) فەرموئیه تی: ((مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ فَكْتَمَهُ أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ)) (84).

واته: هه ركه سێك په رسیاری ده رباره ی زانستیکی شه رعی لێ بکریت له کاتی کدا ده یزانیت به لām شار دپوه و بۆی پوون نه کرده وه، ئه وه له پۆژی قیامه تدا لغا و ده کریت به لغاوی ئاگرین.

7 - خۆ شوبه اندن به ببا وه پاران و لاسایی کردنه وه بیان: گه وره ترین هۆکار بۆ کردن و بلāو بوونه وه ی بیدعه له نیوان موسلماناندا بریتیه له خۆ شوبه اندن به

(83) رواه مسلم، كتاب الإيمان، باب كون النهي عن المنكر من الإيمان، 70/1، برقم 50.

(84) الترمذي، في كتاب العلم، باب ما جاء في كتمان العلم، 29/5، برقم 2649، وأبو داود، في العلم، باب كراهية منع العلم، 321/3، برقم 3658، وابن ماجه، في المقدمة، باب من سئل عن علم فكتمه، 98/1، برقم 266، ومسند أحمد، 263/2، 305، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، 336/2، وصحيح سنن ابن ماجه، 49/1.

بئىباوه پان و لاسايى كردنه وه يان، ئه وهى به لگه بئيت له سه ر ئه م خاله ئه وه
 فه رموده يه كه ابي واقد الليثي (t) له پيغه مبه ره وه (g) ده يگير يته وه، كه
 ده فه رموييت: ((خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى حُنَيْنَ، وَتَحَنُّنُ حَدِيثُو عَهْدِ بَكْفَرٍ، وَكَانُوا
 أَسْلَمُوا يَوْمَ الْفَتْحِ، قَالَ: فَمَرَرْنَا بِشَجَرَةٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ
 كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ؟ وَكَانَ لِلْكَفَّارِ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ حَوْلَهَا، وَيُعَلِّقُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ
 يَدْعُونَهَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، فَلَمَّا قُلْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ
 كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى: 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / :
 : (الأعراف: 138) لَتُرَكَّبَنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ))⁽⁸⁵⁾.

(أبو واقد) ده فه رموييت: له گه ل پيغه مبه ري خوادا (g) ده رچوين بو
 غه زاي حونه ين، له كاتيكد ه كه ئيمه نزيك بووين له بئىباوه پييه وه، چونكه
 هه نديكمان تازه موسلمان ببووين پيش فه تحى شارى مه ككه، ئه بى واقد
 ده فه رموييت: تپه پييتين به ته نيشت داريكدا ووتمان: ئه ي پيغه مبه ر (g) تووش
 داريكمان بو ديارى بكه تا شمشيرو تيرو په كانمانى پئ هه لواسين هه روه ك چؤن
 هاوه ل بپيارده ران داريكيان داناوه شمشيرو تيرو په كانيانى پئوه هه لده واسن
 باوه پريان وايه پيرۆزه و سه ريان ده خات (هاوه لانى به پييزى پيغه مبه ر (g)
 هه نديكيان واين ووت باوه پريان وابوو ئه گه ر ئه وه كاره بكن ئه وه سه ر ده كه ون)،
 موشريكه كان داريكيان هه بوو له ده وري ده مانه وه و به ده وريدا ده سوپرانه وه و
 شمشيرو تيرو په كانيان پئوه هه لده واسى پييان ده ووت: (ذات أنواط)، ابي واقد
 ده فه رموييت: كاتيک ئه و شته مان به پيغه مبه ر (g) ووت، زور توره بوو و
 فه رمويى: "الله أكبر" واته: خوا له هه موو كه س و شتيك گه وره تره، سويند به و

⁽⁸⁵⁾ أخرجه بلفظه، أبو عاصم في كتاب السنة، 37/1، برقم 76، وحسن إسناده الألباني في ظلال الجنة في تخريج السنة، المطبوع مع كتاب السنة، 37/1، وأخرجه الترمذي بنحوه، في كتاب الفتن، باب ما جاء لتركبن سنن من كان قبلكم، 475/4، برقم 2180، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وانظر: النهج السديد في تخريج أحاديث تيسير العزيز الحميد، لجاسم بن فهيد الدوسري، ص 64-65.

خوابیهی که گیانی منی به دهسته شتیکتان ووت، هەر چۆن (بنو إسرائيل) شوین
 که وتوانی پیغه مبهەر موسی (U) به موسایان (U) ووت: ﴿ 21 0 / 9 8 7 6 5 4 3 ﴾
 ئەی موسی (U) پەرستراویکمان بو دابنئ
 هەرچۆن ئەوان (موشریکان) پەرستراویان ههیه، موسی (U) فەرمووی:
 بهراستی ئیوه گه لیککی نه زانن، پیغه مبهەر (G) فەرمووی: بهراستی ئیوه
 شوینی مهنه ج و ریازی پیش خۆتان ده که ون (واته: شوینی گاورو جوله که
 ده که ون). □

ئهم فەرموودهیه به لگه یه کی پوون و ئاشکرایه له سه ر ئه وه ی که خو
 لیکچواندن و شوین که وتنی موشریکان وای له گه له که ی پیغه مبهەر موسی (U)
 کرد تا داوای ئه و کاره خراپه ی لی بکه ن، وه هەر ئه وه ش بو وای له هاوه لانی
 به ریزی پیغه مبهەر (G) کرد تا داوای لی بکه ن داریکیان بو دابنئ و ئه وانیش
 به پیرو زو گه وره ی بزنان جگه له خوای په روه ردگار، که زور به داخه وه زور به ی
 موسلمانانی ئه مرۆ به و شیوه یه ن که شوینی کافران که توون و لاساییان
 ده که نه وه له زور به ی کاره بیدعه و تازه داهینراو شریکیه کانداه کو: جه ژنه کانی
 له دایک بوون و بیدعه و تازه داهینراوه کانی مردوو، وه خانوو دروست کردن له
 سه ر گوڤه کان، موسلمانانی خوشه ویست ئه وه ی که گومانی تیا نییه شوین
 که وتنی ریگاو مهنه جی گاورو جوله که و بی باوه ران ده رگایه که له ده رگا کانی
 هه واو ئاره زوو⁽⁸⁶⁾.

ئه وه ی زیاتر ئه م باسه مان بو پوون بکاته وه ئه و فەرمووده یه یه که أبو سعید
 الخدری بۆمان ده گی پێته وه له پیغه مبه ری خواوه (G) که فەرمویه تی: ((لَتَّبِعَنَّ

⁽⁸⁶⁾ بپوانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي،
 ص 147، ورسائل ودراسات في الأهواء والافتراق والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل،
 170/2، وكتاب التوحيد، للدكتور العلامة صالح الفوزان ص 87.

سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شَبْرًا بَشِيرًا، وَذِرَاعًا بَذِرَاعًا، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي حَجَرٍ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتَهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ: ((فَمَنْ)) (87).

واته: ئىيوه ئه‌ى موسلمانان شوئىنى گه‌لانى پيش خوتان ده‌كه‌ون: بست به بست و بالّ به بالّ، هه‌تا ئه‌وان بچنه ناو كوني بزن مژوكه‌وه ئىيوش ده‌چنه ناويه‌وه شوئىنيان ده‌كه‌ون، ووتمان: ئه‌ى پيغه‌مبهرى خوا (G) مه‌به‌ستت گاورو جوله‌كه‌يه كه ئيمه شوئىنيان ده‌كه‌وين، فه‌رموى: به‌لى ئه‌ى كئى تر هه‌يه .
زانائى پايه به‌رز ئىمامى التّووي (په‌حمه‌تى خوائى لئيبت) ده‌فه‌رموئت: السُّنن:
ريگايه، مه‌به‌ست به: (الشّبر، والذّرَاع، وحجر الضّب) : نمونه هئىئانه‌ويه به‌وه‌ى كه موسلمانان زور به خيراىى شوئىنيان ده‌كه‌ون له‌سه‌ر پيچى و تاواندا، نه‌كه له بئى‌باوه‌پيدا، به‌راستى له‌م فه‌رمووده‌يه‌دا موعجزه‌يه‌كى پوون و ئاشكراى تئيدايه سه‌باره‌ت به‌وه‌ى كه پيغه‌مبهر (G) هه‌والئى پئداوه كه به‌راستى له ناو موسلماناندا پويداوه .

له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌كه‌وئت كه بست به بست و بالّ به بالّ، هه‌تا ئه‌وان بچنه ناو كوني بزن مژوكه‌وه ئىيوش ده‌چنه ناويه‌وه شوئىنيان ده‌كه‌ون، هئىئانه‌وه‌ى نمونه‌يه‌كى به‌رچاوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه موسلمانان هه‌نديكيان شوئىنى گاورو جوله‌كه‌يه ده‌كه‌ون له هه‌موو ئه‌و كارانه‌ى كه نه‌هيان لئى كراوه، بۆيه پيغه‌مبهر (G) ئاگادارى كردوئيه‌ته‌وه له‌وه‌ى كه خۆمان لئىك نه‌چوئىن به كه‌سانى جگه له موسلمانان، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموئت: ((بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيَّ

(87) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لتبعن سنن من كان قبلكم“، 191/8، برقم 7320، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، 2054/4، برقم 2669.

السَّاعَةَ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي. وَجُعِلَ
الدَّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي. وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ)) (88).

واته: من نیردراوم وهکو پیغه مبهریک (G) له بهر دهستی قیامه تدا به
شمشیر (جیهاد بکه م له گه لّ بی باوه پاندا) هه تا خوی پهره ردگار به تاك و ته نها
بپه رستریت و به هیچ شیوه یه ك هاوه لی بۆ برپارنه دریت (واته: تیبکۆشم له گه لّ
موشریکاندا تا واز له دارو به ردو بت په رستی بهینن و ته نها خوی پهره ردگار به
تاك و ته نها بپه رستن)، وه پزقم له ژیر سیبهری پمه که مدایه (واته: کاتی غه زا
ده که م ئه و مالّی بی باوه پان ده که ویته ژیر دهستم حه لاله بۆم)، وه سه رشپوری و
بچوکی بۆ ئه و که سه یه که به پیچه وانه ی فه رمانه کانی من ده جولیتته وه، وه هه ر
موسلمانیک خوی لیک بچوینیت به گه لیک جگه له موسلمانان ئه وه وه کو ئه وان
وايه و له وانه .

8 - پشت بهستن به فه رمووده لاوازو هه لبه ستراوه کان: یه کیک له و هوکارانه ی

که سه ر ده کیشتیت بۆ کردنی بیدعه و بلاو بوونه وه ی پشت بهستن به فه رمووده
لاوازو هه لبه ستراوه کان، زۆریه ی هه ره زۆری که سانی بیدعه چی پشت ده بهستن
به و فه رمووده لاوازو بی هیزو درویانه ی که هه لبه ستراون به دهم پیغه مبهری خواو
(G)، ئه و فه رموودانه ی که زانایانی فه رموده ناس و شاره زا له بواری
گیرانه وه ی فه رموده دا پشتیان پی نابهستن، به لام ئه هلی بیدعه ئه و فه رمووده
پاست و دروست و سه حیحانه پره ت ده که نه وه و وه ری ناگرن ئه گه ر پیچه وانه ی
ئه و بیرو بۆ چوون و بیدعه یه بیته که له سه رین، هه ر بۆیه به و هویه وه به هیلاک
چوون و خه ساره و مه ند بوون، ولا حول ولا قوه إلا بالله.

9 - زیاده روی کردن نه پله و پایه ی پیغه مبهران (علیهم الصلاة والسلام) و

پیاوچاکاندا: به راستی گه وره ترین هوکاره بۆ ده رکه وتن و په ره سه ندنی بیدعه،

(88) أحمد في المسند، 50/2، 92، وضح إسناده أحمد محمد شاکر في شرحه للمسند برقم 5114،

5115، 5667، من حدیث ابن عمر (رضی الله عنهما).

بهراستی هۆکاری شهريك برياردان بۆ خوای پهروهردگار هه مووی له م پێگایه وه بووه، چونکه خه لکی له دواى پێغه مبه ر ئاده م (U) تا ده سه ده له سه ر بېرو باوه پێکی پاك و خوا به ته نها په رسته ی بوون، به لام دواى ئه و ماوه یه خه لکی دلایان په یوه ست کرد به پیاو چاكانه وه (له پووی هاوار بۆ کردن، باوه پ بوون به وه ی که پیاو چاكان دواى مردنیان سودو زینیان به ده سه ته وه ده توانن شیفای نه خویش بدهن....)، وه زیاده رهویان تیا کردن تا وای لى هات په رسته یانینان جگه له خوای پهروهردگار .

بۆیه خوای پهروهردگار پێغه مبه ر نوحی (U) نارد تا خه لکی بانگ بکات بۆ په رسته ی خوای پهروهردگار به تاك و ته نها و واز هینان له په رسته ی پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچاكان و دارو به رده كان، بۆیه پێغه مبه رانیش (عليهم الصلاة والسلام) کاتیک خوای پهروهردگار ناردیانى به هه مان شیوه ئه و بانگه وازه یان کرد⁽⁸⁹⁾ ، وه زیاده رهوی کردن له پیاوچاكان جارى واهیه ده بیته شيرک وه کو: زیاد ریز گرتن له پيشه واو پیاوچاكان و به رز کردنه وه یان زیاد له پله و پایه ی خوایان تا وای لیدیت له کو تايیدا ده په رسته رین، وه زیاده رهوی جارى واهیه له دیندا ده کریت: ئه ویش به زیاده رهوی کردن له و شه رعه ی که خوای پهروهردگار دایناوه، یان زۆر توند بوون له جى به جى کردنى شه رعا، یان کافر کردنى موسلمانیک به ناحه ق، زیاده رهوی له پاستیدا بریتیه له: ده رچوون و به زاندنى سنور له بیروباوه رو کرده وه کاندا، ئه ویش به ده رپرینی سوپاسیکی زیاد بۆ شتیک ، یان زۆر سه رزه نشت کردنى شتیک به و پیه ی که شایسته یه تی⁽⁹⁰⁾ ، بۆیه خوای پهروهردگار ئاگاداری کردینه ته وه که زیاده رهوی نه که ین هه تا له عیبادت و په رسته نیشدا، هه روه ک پهروهردگار به ئه هلی کیتابی فه رموه: ﴿ ! # \$ % & ^ ﴾ (النساء: ۱۷۱) .

(89) بروانه: البداية والنهاية، لابن كثير، 106/1.

(90) بروانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية، 289/1.

واته: ئەى ئەهلى كىتاب (مەبەست پىيان گاۋرەكانن) زىادەپرەوى مەكەن لە دىنەكە تاندا (ووتەيەك، كرده وەيەك زىاد مەكەن لە دىنەكە تاندا كە خىواي پەرەردگار فەرمانى پىئەنە كرىوون تا بىكەن). □

وہ ہر وہا پیغہ مہر (G) ئاگاداری کردینہ تہوہ کہ زیادہ پڑھوی نہ کہین، ہر وہك ابن عباس (رضي الله عنهما) لہ پیغہ مہر وہ (G) بۆمان دەگپڑتہوہ کہ فەرمويەتى: ((إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ))⁽⁹¹⁾.

واته: ئاگادارتان ئەكە مەوہو ئەتان ترسپنم لە زیادەپرەوى كردن و پۆچون لە دیندا بە شپۆہیەكى ناشەرى، چونكە قەومانى پيش ئیوہ لەناو چوون بە زیادەپرەوى كردن و پۆچون لە دیندا بە شپۆہیەكى ناشەرى و نادروست.

لەم فەرمودەیدە ئەوہمان بۆ دەر دەكەویت كە زیادەپرەوى كردن لە دیندا گەرەترین ھۆكارە بۆ شەرىك بپاریدان بۆ خىواي پەرەردگار و كرنى بیدعەو شوپن كەوتنى ھەواو ئارەزوو⁽⁹²⁾، ھەر لەبەر ترسناكى زیادەپرەوى كردنە لە دیندا كە پیغہ مہر (G) ئاگاداری کردینہ تہوہ تا زیاد لە سنور دەر نەچین و زیادەپرەو نەبین لە پیاھەلدان بە پلەو پایەى ھىچ كەسپكدا، ھەر وہك فەرمويەتى: ((لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))⁽⁹³⁾.

(91) النسائي، كتاب المناسك، باب التقاط الحصى 268/5، وابن ماجه، كتاب المناسك، باب قدر حصي الرمي 1008/2، وأحمد 347/1، و صحیح إسنادہ شیخ الإسلام ابن تیمیة فی اقتضاء الصراط المستقیم 289/1.

(92) بوانه: إقتضاء الصراط المستقیم، لابن تیمیة، 289/1، والاعتصام للشاطي، 329/1-331، و رسائل ودراسات فی الأهواء والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل، 171/1، 183، والغلو فی الدین فی حیاة المسلمین المعاصرة، للدكتور عبد الرحمن ابن معلا اللویحق، ص 77-81، والحكمة فی الدعوة إلى الله عز وجل، لسعيد بن علي [الكاتب]، ص 379.

(93) البخاري، كتاب الأنبياء، باب قول الله تعالى: {واذكر في الكتاب مريم...}، 171/4، برقم 3445.

واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دهن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه کن بۆ سنوری خویه تی و په رستراویتی، هه روه ک چۆن گا وره کان زیاده پره ویان کرد له (عیسای کوری مریم) (U) هه ندیکیان ئه وه نده زیاده پره ویان کرد تیایدا ووتیان خویه، هه ندیکیان ئه لاین کوری خویه وه بۆچونی تریشیان هه یه تییدا، بۆیه پیغه مبه ر (G) فه رموویه تی: من ته نها به نده ی خوام، بۆیه دهرباره ی من بلین و باوه پتان و ابیت که به نده و پیغه مبه ری خوام (G). □

موسلمانی خۆشه ویست پیغه مبه ری خوا (G) به رامبه ر به خوی په روه ردگار ته نها به نده و مرۆقیکه وه کو سه رجه م مرۆقه کانی تر، به لام به رامبه ر به ئیمه پیغه مبه ریکی (G) په وانه کراوه له لایه ن خوی په روه ردگار وه که باوه ر پیبوون و شوینکه وتن و گوپرایه لی کردنی و پیش خستنی فه رمانه کانی به سه ر فه رمانی مرۆقه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه رپاری و گوپرایه لی کردنته بۆی، وه باوه ر پینه بون و شوین نه که وتن و گوپرایه لی نه کردن و پیش خستنی فه رمانی مرۆقه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه رپی و ئیمان لاوازییه، بۆیه خۆشه ویستی پیغه مبه ر (G) به دهم نابیت به لکو به زیندووکردنه وه ی سوننه ت و رببازه که یه تی. □

باسی پینجهم: به شه کانی بیدعه

بیدعه چهند به شیکێ جۆراو جۆری هه یه، فه رموو تۆو پوون کردنه وه ی ئه و به شان به شیوه یه کی کورت و پوخت:

به شی یه که م: بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی و بیدعه ی زیاد کراو:

1 - بیدعه ی حه قیقی و بنه رته ی (البدعة الحقیقیة والأصلیة): ئه ویش بریتیه له و بیدعه یه ی که نه له قورئانی پیروژ و نه له سوننه تی پیغه مبه رو (G) نه له ووته ی یه که دنگی زانایاندا به لگه ی له سه ر نییه، نه به شیوه یه کی گشتی وه نه

به شیوهیه کی تفصیلی، هر بویه ئه م کاره ناو نراوه بیدعه له بهر ئه وه ی شتیکی تازه داهینراوه له دیندا بی ئه وه ی له پیشدا بوونی هه بوو بیئ (94).

نمونه له سهر ئه م جوړه بیدعه یه، وه کو: عیبادت کردن و نزیك بوونه وه له خوای په روهردگار به دوور که وتنه وه له خه لک و (موسلمانان) چوونه ناو ئه شکه توو شاخه کان و وازهینان له هه موو خو شیه کانی دونیا به گومانی ئه وه ی ئه م کارانه نزیك بوونه وه یه له خوای په روهردگار، ئه وانیه ی ئه م کارانه ده که ن په رستن و عیباده تیکیان داهیناوه له لایه ن خو یانه وه، وه خو یان پیوه په یوه ست کردووه بی ئه وه ی خوای په روهردگار فه رمانی پی کرد بیئ (95)، وه هه روه ها نمونه یه کی تر له سهر ئه م جوړه بیدعه یه، وه کو: حه رام کردنی ئه و شتانه ی که خوای په روهردگار حه لالی کردووه گوایه وازیان لیبهنریئ عیبادت و په رستن بۆ خوای په روهردگار (96)، وه جگه له م نمونانه ش، بۆ زیاتر شارزابوون بروانه (97).

2 - بیدعه ی زیاد کراو (البدعة الإضافية): ئه م بیدعه و زیاده کراوه دوو روو یان

دوو به شی هه یه: □

یه که م: کردنی ئه م بیدعه یه به لگه ی له سهره بویه له م رووه وه نابیته بیدعه .
دووهم: کردنی ئه م بیدعه یه هیچ په یوه ندی نییه به به لگه که وه (به لکو وه کو بیدعه ی حه قیقی و بنه په تی) وایه، واته: له روویه که وه سوننه ته له بهر ئه وه ی به لگه ی له سهره، به لام له روویه کی تره وه ده بیته بیدعه له بهر ئه وه ی وه ستاوه له سهر شوبه ه نه ک به لگه، وه جیاوازی نیوانیان له رووی و اتاوه ئه وه یه: یه که م

(94) بروانه: الإعتصام للشاطبي، 367/1.

(95) بروانه: الإعتصام للشاطبي 370/1، وتفسیر القرآن العظیم، لابن کثیر، 316/4، وتیسیر الکریم

الرحمن فی تفسیر کلام المنان، للسعدی، ص 782.

(96) بروانه: الإعتصام للشاطبي، 417/1.

(97) بروانه: هه مان سه رچاوه، 370/1-445.

له بنه رهدا به لگه له سهره، به لام له پووی چۆنیه تی و حاله ته کانیه وه به لگه ی له سهر نییه (له کاتیکیدا پیوستی به به لگه هه یه بو ئه وه ی بکریت) ئه م بیدعه یه زیاتر له عیبادت و په رسته کاندای پوو ده دات نه ک له عادات و داب و نه ریه ته کاندای⁽⁹⁸⁾.

نموونه له سهر ئه م جوړه بیدعه یه: زیکره کانی دوا ی نو یژه فه رزه کان، یان کردنی زیکر له هه ر کاتیکیدا به شیوه ی کوړو کو بونه وه، یان ئیمام به دهنگی به رز دوعا بکات و نو یژه خو یئانی ش بلین: آمین، زیکر و یاد کرنی خوا ی په روه ر دگار کاریکی سوننه ت و زور خیره، به لام کردنی به و شیوه یه خیر نییه، به لکو بیدعه یه و پیچه وانه ی سوننه تی پیغه مبه ره (G)⁽⁹⁹⁾، وه له و بیدعانه تاییه ت کردنی پانزه ی مانگی شعبان به گرتنی پوژوو، وه تاییه ت کردنی شه وه که ی به شه و نو یژه کردن، وه کردنی نو یژی (الرغائب) له جومعه ی یه که می مانگی ره جه بدا، ئه م کارانه بیدعه یه کی خراپن، وه بیدعه یه کی زیاد کراون، له بهر ئه وه ی نو یژه کردن و پوژوو گرتن بنه رت تیا یاندا شه رعیه و کاریکی زور زور چاک و خیره، به لام ئه نجامدان و تاییه ت کردنی به کاتیکی دیاری کراو، یان تاییه ت کردنی به شو یئانیکی دیاری کراو، یان تاییه ت کردنی به شیوه یه کی دیاری کراو ده بیته بیدعه، چونکه نه به لگه ی قورئانی پیروزو نه سوننه تی پیغه مبه ری (G) له سهر نییه، بو یه ئه م کارانه له بنه رت و خودی خو یاندا کاریکی شه رعی و خیرن، به لام بیدعه ن به و پییه ی که به و شیوه یه ده کریت⁽¹⁰⁰⁾.

⁽⁹⁸⁾ بپوانه: هه مان سه رچاوه، 445-370/1.

⁽⁹⁹⁾ بپوانه: الاعتصام للشاطبي 452/1، وتنبیه اولی الأبرار إلى کمال الدین وما فی البدع من أخطار،

للدکتور صالح السحيمي، ص 96.

⁽¹⁰⁰⁾ بپوانه: أصول في البدع والسنن، للشيخ العدوي، ص 30، وتنبیه اولی الأبرار إلى کمال الدین وما فی

البدع من أخطار، للسحيمي، ص 96.

به شی دووم: بیدعه له رووی کردن و واز لی هیئانه وه

1 - بیدعه له رووی کرده وه: ده چیته ژیر پیناسه ی بیدعه وه که بریتیه له: (البدعة: طریقه فی الدین مُخْتَرَعَةٌ، نُضَاهِي الشَّرْعِيَّةَ، يُقْصَدُ بِالسُّلُوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعْبُدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ) (101).

واته: بیدعه: ئەو ریگا تازه داهینراوه یه که ئەگەر ببینیت و سهیری بکهیت له کاریکی دروست و شه‌ری ده‌چیت (که له بنه‌ره‌تیشدا وانیه) مه‌به‌ست به کردن و ئەنجامدانی ئەو کاره زیاد عیبادهت کردنه بۆ خوای په‌روه‌ردگار. □
نمونه له‌سه‌ر ئەم جو‌ره: زیاد کرنی ووته‌یه‌ک یان کاریک که خوئی له شه‌ری خوای په‌روه‌ردگاردا نه‌بیّت، وه‌کو: که‌سیک رکاتیك زیاد بکات له نوێژدا، یان شتیك بینیته ناو دینه‌وه که خوئی ئەو شته‌ی تیدا نه‌بیّت، یان عیباده‌تیك بکات به پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ت و هه‌لس و که‌وت و په‌وشتی پیغه‌مبه‌ر (G) بیّت، یان کاتیك تاییه‌ت بکات به عیباده‌تیکی شه‌ری له کاتیكدا خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (G) تاییه‌تیان نه‌کردوه، وه‌ک تاییه‌ت کردنی پانزه‌ی مانگی شعبان به گرتنی پۆژوو وه تاییه‌ت کردنی شه‌وه‌که‌ی به شه‌و نوێژ کردن.

2 - بیدعه‌ی نه‌کردن و واز لی هیئان (البدعة التركیة): ئەم جو‌ره‌ش ده‌چیته ژیر گشتی پیناسه‌ی بیدعه له و پوه‌وه‌ی که (طریقه فی الدین مخترعة) ریگایه‌کی تازه‌ی داهینراوه له دیندا، جاری واهیه واز هیئان و نه‌کردنی کاریک ده‌بیته بیدعه جا ئەو کاره‌ی که وازی لی هیئراوه حه‌رام بیّت یان نا، بۆ نمونه: جاری واهیه کاریک حه‌لآله و دروسته بکریّت له شه‌ردا، به‌لام که‌سیک له‌سه‌ر خوئی حه‌رامی

دهكات، يان به مه به ستيك وازی لیدی نیت، نه و واز لی هیئانه یان نه و هتا له شه رعدا بایه خی پیدراوه، یان نا، نه گهر نه و کاره له شه رعدا بایه خی پیدراو بوو نه و واز لی هیئانی هیچی تیدا نییه، له بهر نه و هی واز هیئان له کاریک که دروسته نه کریت یان داوا کراوه که نه کریت، نه و نه کردن و واز لی هیئانی هیچی تیدا نییه، وه کو که سیک خواردنی که سیک ناخوات له بهر نه و هی زیانی هیه به لاشه ی یان عه قلی یان دینه که ی، یان هر شتیکی تر، بویه لیره دا هیچ ریگریک نییه له واز هیئان له و شته حه لالانه، نه م واز هیئانه ده گهر پته وه بو خو پاراستن له و شتانه ی که زیانیان تیدایه .

بنچینه ی نه م کاره ده گهر پته وه بو فه رموده که ی پیغه مبه ر (9) که فه رمویه تی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ))⁽¹⁰²⁾.

واته: نه ی کومه لی گه نجان هر یه کیک له ئیوه توانای هیه ژن بینیت (توانای لاشه یی و مالی) با ژن بینیت، چونکه ژن هیئان پاراستنی چاو و داوینی تیدایه، وه هر که سیک توانای نییه ژن بینیت با به رۆژوو بیت چونکه رۆژوو گرتن قه لغان و پاریزه ره بو ی له تاوان.

وه دروسته که سیک واز له هه ندی شت بهی نیت که له شه رعدا هیچی تیانییه له ترسی نه و هی نه که ویته کاریکه وه که شتی تیایه، نه مه وه کو واز هیئانه له و کارانه ی که شوبه ه یان تیایه له ترسی که وتنه ناو حه رامه وه، وه پاک راگرتن و دوور بوونی دین و نه فسیان له شوبه ه کان.

به لام نه گهر که سیک واز له و شتانه بینیت که له دیندا حه لالان، نه گهر نه کردن و واز لی هیئانه که ی وه کو پیشاندانی دینداری بیت، نه و دروست نییه و

⁽¹⁰²⁾ متفق علیه من حدیث عبد الله بن مسعود : البخاری، کتاب الصوم، باب الصوم لمن خاف علی نفسه العزیه، 280/2، برقم 1905، و مسلم، کتاب النکاح، باب استحباب النکاح لمن تافت نفسه إليه و وجد مؤنته، 1018/2، برقم 1400.

دهبیته بیدعه، جا ئه و شته ی که نایکات حه لال بیٚت یان فه رمان پی کراو بیٚت، وه یان ئه و شته له په رستن یان کرین و فروشتن یان داب و نه ریته کاندای بیٚت، جا ئه و نه کردنه به ووته یان به کرده وه یان به بیروباوه پ بیٚت، ئه و که سه ی که ئه م شتانه ناکات ئه گهر باوه پی و ابیٚت به واز هیٚنان و نه کردنی ئه و کارانه له خوی پیروه ردگار نزیک ده بیٚته وه ئه وه که سیکی بیدعه چیه به واز هیٚنای له و کارانه .

به لگه شمان له سه ر ئه وه ی که واز هیٚنان و نه کردنی ئه و شتانه وه کو دین ده بیٚته بیدعه، به سه ر هاتی ئه و سی که سه یه که هاتن بو یه کیک له ماله کانی پیغه مبهرو (9) پرسیاریان له یه کیک له خیزانه کانی کرد سه بارهت به عیباده تی پیغه مبهرو (9) ((فَلَمَّا أُخْبِرُوا بِهَا كَانَتْهُمْ تَقَالُوبًا، فَقَالُوا: أَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ۚ، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَأُصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ فَلَا أُفْطِرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَعْتَرِلُ النَّسَاءَ وَلَا أَتَزَوِّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ۚ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا، أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَخْشَاكُمُ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمُ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوِّجُ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) (103).

واته: کاتیك هه والیان پیدرا ده رباره ی عیباده تی پیغه مبهرو (9) به که میان زانی، ئه وه بوو وتیان: ئیمه له کو ی و پیغه مبهری خوا (9) له کو ی؟ خوی پیروه ردگار له هه موو تاوانه کانی سه ره تاو کو تای پیغه مبهرو (9) خو ش بووه، بو یه یه کیکیان ووتی: من به رده وام شه وانه شه ونویژ ده که م و هه رگیز ناخه وم، دووه میان ووتی: من سال دوانزه ی مانگ به پوژوو ده بم هه رگیز پوژیکی نابیٚت به پوژوو نه بم، سی یه میان ووتی: من دوور ده که ومه وه له ژن و هه رگیز ژن نا هیٚنم، کاتیك پیغه مبهرو (9) هاته وه و خیزانه کانی ئه و کاره یان بو باس کرد

(103) متفق علیه من حدیث انس بن مالک t : البخاری، کتاب النکاح، باب الترغیب فی النکاح، 142/6، برقم 5063، و مسلم، کتاب النکاح، باب استحباب النکاح لمن تاقت نفسه إليه، 1020/2، برقم 1401.

چووه سه‌ر مینبهره‌ره فرموی: ئیوه‌ن ئه‌وه که‌سانه‌ی که ئاوها و ئاوهاتان ووتبوو؟
 ئاگادار بن و باش بزائن سویند به‌ خوای په‌روه‌ردگار من له‌ هه‌موتان زیاتر له‌
 خوای په‌روه‌ردگار ده‌ترسم له‌ هه‌موشتان زیاتر عیباده‌تی بو‌ ده‌که‌م و خوّم له‌
 سزای ده‌پاریزم، به‌لام من به‌ پۆژوو ده‌یم وه‌ پۆژی واش هه‌یه‌ به‌ پۆژوو نایم
 (پۆژووی سوننه‌ت نه‌که‌ فه‌رن)، وه‌ شه‌وان شه‌ونویژ ده‌که‌م و ده‌ش خه‌وم، وه‌
 ژنیش دینم، بۆیه‌ ئاگادار بن ئه‌ی موسلمانان هه‌ر که‌سیک واز له‌ سوننه‌تی من
 بئینیت و حه‌زی لی نه‌کات ئه‌وه‌ له‌ من نییه‌ (له‌و کاره‌دا).

مه‌به‌ست به‌ (سُنَّی) رِیْگه‌و پِیْبازی من، جگه‌ له‌ فه‌رزه‌کان، وه‌ (مَنْ رَغِبَ عَنْ
 سُنَّی) مه‌به‌ست پِی: پشت هه‌لکردنه‌ له‌ سوننه‌تی من و پووکردنه‌ شتی تر، بۆیه‌
 مه‌به‌ست به‌ فرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌یه‌: هه‌ر که‌سیک واز له‌ مه‌نه‌ج و
 پِیْبازی من به‌ئینیت و جگه‌ له‌ مه‌نه‌ج و پِیْبازی من بگریته‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ من نییه‌
 (له‌ رِیْگه‌و پِیْبازی من لایداوه) (104).

موسلمانان خو‌شه‌ویست و سوننه‌ت له‌ دلا‌ شیرین ئه‌وه‌ی که‌ باسکرا ئه‌وه‌مان
 بو‌ پوون بووه‌وه، بیدعه‌ دوو به‌شه‌: بیدعه‌یه‌که‌ له‌ پووی زیاد کردنه‌وه، بیدعه‌یه‌که‌
 له‌ پووی واز لی هی‌نان و نه‌کردنه‌وه، هه‌روه‌ک بۆمان پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌
 سوننه‌تیش دوو به‌شه‌: سوننه‌ت له‌ پووی کردنی کاریکه‌وه، سوننه‌تیک له‌ پووی
 واز لی هی‌نان و نه‌کردنه‌وه، سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رچۆن به‌ کردنی کاریکی
 سوننه‌ت ده‌بیت، به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌کردن و وازلی هی‌نانی هه‌ندی کار خو‌ی له‌
 خویدا سوننه‌ته‌، بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار چۆن به‌ پِیْویستی داناوه‌ له‌ سه‌رمان که‌
 شوینی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌وین له‌و کارانه‌ی که‌ نزیکمان ده‌کاته‌وه‌ له‌ خوای
 په‌روه‌ردگار "ئه‌گه‌ر له‌و کارانه‌ نه‌بیت که‌ ته‌نها تایبه‌ته‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌
 هه‌مان شیوه‌ خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانی پی کردوین و له‌سه‌ری پِیْویست
 کردوین که‌ شوینی بکه‌وین، ئه‌ویش به‌ واز هی‌نان و نه‌کردنی هه‌ندی کار، بۆیه‌

واز هینان و نه کردنی هندی کار خوی له خویدا ده بیته سوننهت، وه کردنی هندی کار ده بیته سوننهت، بویه موسلمانان خۆشه ویست باش بزانه و ناگادار به چۆن ئیمه ناتوانین له خوی پهره دگار نزیك ببینه وه به واز هینان و نه کردنی ئه و کاره چاكانه ی که پیغه مبه ر (٢) کردویانی، به هه مان شیوه ناتوانین له خوی پهره دگار نزیك ببینه وه به کردنی ئه و کارانه ی که پیغه مبه ر (٢) نه یانی کردوه (کردنی بیده)، بویه ئه و موسلمانان که شتیك ده کات و پیغه مبه ر (٢) نه ی کردوه، وه کو ئه و موسلمانان وایه که واز له و شتانه دینیت که پیغه مبه ر (٢) کردویانی، یه کسانن بی هیچ جیا وازییه ک⁽¹⁰⁵⁾.

به شی سێیه م: بیده ی ووتیه بیروباوه ری، وه بیده ی کرداری

1 - بیده ی ووتیه بیروباوه ری: وه کو ووتو بیروباوه ری جه میه و معتزله و رافضة و سه رجه م گروه گومراو سه رلیشیا وه کان، وه بیده ی گروه تازه ده رکه وتوه کانی وه ک (القادیانیه، و البهائیه)، وه سه رجه م گروه بیروباوه ر خراپه کانی وه کو: (إسماعیلیه، والنصیریه، والدروز، و الرافضة) وه جگه له وانیش.

2 - بیده ی کرداری، ئه ویش چه ند جوړیکه:

1 - بیده کردن له بنه رته ی په رستندا، وه کو داهینانی په رستیك که هیچ بنه رته یکی نییه له شه ردا، وه کو داهینانی نو یژیك که شه رعی نییه، یان پوژوو گرتنیك که هیچ بنه رته یکی نییه له شه ردا، وه داهینانی بۆنه و جه ژنیك که له

⁽¹⁰⁵⁾ بروانه: الإعتصام للشاطي، 60-57/1، و 479، 485، 498، والأمر بالإتباع والنهي عن الإبتداع = لجلال الدين السيوطي، ص 205، وأصول في البدع، للشیخ محمد أحمد العدوي، ص 70، وحقیقه البدعة وأحكامها، لسعيد بن ناصر الغامدي، 58-37/2، وتنبیه أولی الأَبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي ص 97، وعلم أصول البدع للشیخ علي بن حسن الأثري، ص 107، وتحذیر المسلمین عن الإبتداع والبدع في الدين، للشیخ أحمد بن حجر آل بوطامي، ص 83.

ئىسلامدا نەبىت، وە كۈندى يادى لە داىك بوون كە لە بنەپەتدا شەرى نىيە بەلكو داب و نەرىتى گاۋرەكانە.

2 - **زىادە كۈند لە عىبادەتتىكى شەرىعىدا، وەكو زىاد كۈندى پكاتىك لە نوپۇزى نىۋەپۇ يان عەسردا.**

3 - **بىدعە و زىاد كۈند لە شىۋازى ئە نجامدانى عىبادەتتىكى شەرىعىدا، وەكو كۈندى عىبادەتتىك بە شىۋازىكى ناشەرى، يان وەكو كۈندى زىكەرەكانى دۋاى نوپۇزە فەرزەكان بە دەنگى بەرزو بە جەماعەت، يان قورس كۈندى عىبادەت لە سەر خۇت بە پادەيەك كە لە سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) دەرىجىت.**

4 - **تايىبەت كۈندى كاتىك بە كۈندى عىبادەتتىك كە شەرى دىارى نە كۈدۈۋە دەبىتتە بىدعە، وەكو تايىبەت كۈندى نىۋەى مانگى شەبان بە گۈرتنى پۇزۇۋ، يان تايىبەت كۈندى شەۋەكەى بە كۈندى شەۋ نوپۇز، ھەر چەندە پۇزۇۋ گۈرتن و شەۋ نوپۇز كۈندى دوو عىبادەتى زۆر خىرن، بە لام تايىبەت كۈندىان بە كاتىك كە شەرى دىارى نە كۈدۈۋە دەبىتتە بىدعە و پىۋىستى بە بەلگە ھەيە** ⁽¹⁰⁶⁾.

□

باسى شەشەم: جوكمى بىدعە ئە دىندا

⁽¹⁰⁶⁾ پروانە: مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، 346/18، 35-414، وكتاب التوحيد للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص 81-82، ومجلة الدعوة، العدد 1139، 9 رمضان، 1408، مقال الدكتور صالح الفوزان في أنواع البدع، وتنبية أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص 100.

موسلمانى خۆشهويست ئه‌وهى كه گومانى تېدا نيه ئه‌ويه كه هه‌موو بېدعه و تازه داهينراويك له ديندا حه‌رامه و سه‌رليشيوايويه، له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ى پېغه‌مبه‌ر (۲) كه فه‌رمويه‌تى: ((وَيَاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ))⁽¹⁰⁷⁾.

واته: ئاگادارتان ده‌كه‌مه‌وه له كاره تازه داهينراوه‌كان (له ديندا)، بى‌گومان هه‌موو تازه داهينراويك بېدعه‌يه، وه‌هه‌موو بېدعه و تازه داهينراويك له ديندا گومرايى و سه‌رليشيوايويه.

هه‌روه‌ها پېغه‌مبه‌ر (۲) فه‌رمويه‌تى: ((مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))⁽¹⁰⁸⁾.

واته: هه‌ركه‌سيك كارېك دابهينيت و فه‌رمانى ئيمه‌ى له‌سه‌ر نه‌بيت به زيادكردى ئه‌و كاره ئه‌وه به‌سه‌ريدا ده‌درېته‌وه و لى و هه‌رناگيريت. وه له گېرانه‌ويه‌كى تردا كه ئيمامى مسلم گېراويتيه‌وه، پېغه‌مبه‌ر (۲) فه‌رمويه‌تى: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))⁽¹⁰⁹⁾.

واته: هه‌ركه‌سيك كارېك بكات (عيباده‌تيك) فه‌رمانى ئيمه‌ى له‌سه‌ر نه‌بيت بۆ كردنى، ئه‌وه ئه‌و كاره كارېكه و هه‌رناگيريت به‌لكو ده‌درېته‌وه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌كه‌يدا.

موسلمانى خۆشهويست ئه‌م دوو فه‌رموده پيرۆزه‌ى پېغه‌مبه‌ر (۲) به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه شتيكى تازه داهينراو له‌م ديندا ده‌بيته بېدعه، وه هه‌موو بېدعه و كارېكى تازه داهينراو حه‌رامه و سه‌رليشيوايويه و وه‌رنه‌گيراوه، بۆيه

⁽¹⁰⁷⁾ أبو داود، 201/4، برقم 4607، والترمذى، 44/5، برقم 2676، وصححه العلامة الألباني في "صحيح الجامع الصغير" 2549.

⁽¹⁰⁸⁾ رواه البخاري 222/3، برقم 2697، ومسلم، 344/3، برقم 1718.

⁽¹⁰⁹⁾ متفق عليه: البخاري، 222/3، برقم 2697، ومسلم، 1343/3، برقم 1718.

هه موو کاریک که پیی بووتریت بیدعه له عیباده ته کاندا حه رهامه، به لام حه رامیش پله ی هه یه له پووی تاوانه وه، نهویش به پیی نهو بیدعه یه ی که ده کریت:

* بیدعه ی واهه یه کوفره، وه کو: سوپانه وه به ده وری گۆره کاندا به مه به سستی نزیک بوونه وه لییان، یان سه رپرین و نه زر کردن بۆیان، یان پارانه وه له مردووه کان و داوای کۆمه ک و یارمه تی کردن لییان، یان وه کو: بیدعه ی جهمیة و معتزلة و رافضة) کان.

* بیدعه ی واهه یه هۆکاره و سه ر ده کیشیت بۆ کوفر، وه کو: دروست کردنی خانوو به سه ر گۆره کانه وه، وه نویتژ کردن و پارانه وه له سه ریان.

* بیدعه ی واهه یه له جووری تاوانه کانه، وه کو: بیدعه ی ژن نه هینان و مانه وه به گهنجی، یان پۆژوو گرتن و وه ستان له بهر خۆر گوایه تا ماندوو بیت خیری زیاتره، یان خۆ خه ساندن به مه به سستی نه مانی شه هوه ت، وه جگه له مانه ش (110).

ئیمامی الشاطی (پهحمه تی خوی لیبت) باسی نه وه ی کردوو ه که تاوانی نه و که سانه ی بیدعه ده که ن له یه ک ئاستدا نین، به لکو به چه ند پله یه کی جیاوازه، جیاوازی نه و تاوانه ش له چه ند پوویه که وه یه، به م شیوه یه ی لای خواره وه:

1 - له و پووه وه ی که بیدعه چیه که بانگه شه ی ئیجتیهاد ده کات یان که سیکی شوین که وتوو ه.

2 - له و پووه وه ی که بیدعه که له شته پیویستی ه کاندا ده کریت وه کو: دین، نه فس، عه قل، مال، وه جگه له مانه ش.

3 - له و پووه وه ی که بیدعه چیه که ئایا به شاراوه یی ده یکات یان به ئاشکرا ده یکات؟

4 - له و پووه وه ی که بیدعه چیه که ده عوه ی بۆ ده کات و خه لکی بۆ لا بانگ ده کات، یان نا؟

5 - له و پوهو وهی ئایا بیدعه چیه که ده رچووه له ئه هلی سوننه یان نا؟

6 - له و پوهو وهی بیدعه که حه قیقیه یان زیاد کراوه .

7 - له و پوهو وهی ئایا بیدعه که پوون و ئاشکرایه یان ئالۆزه؟

8 - له و پوهو وهی ئایا کردنی ئه و بیدعه یه کوفره یان نا؟

9 - له و پوهو وهی ئایا بیدعه چیه که سوره له سه ر کردنی ئه و بیدعه یه به

به رده وامی، یان به رده وام نییه به لکو له به ر هۆیه ک ده یكات و دوا یی وازی
لیدینیت؟ □

ئیمامی الشاطی (په حمه تی خوائ لیبت) ئه وه ی پوون کردۆته وه که بیدعه له

یه ک ئاستدا نین له پووی تاوانه وه به لکو جیاوازه و به پیی بیدعه که حوکم ده دریت

به سه ریدا⁽¹¹¹⁾، وه ئه وه شی پوون کردۆته وه که بیدعه چه ند پله یه کی هه یه،

هه یانه حه رامه وه هه یانه مکروه⁽¹¹²⁾، به لام وه سف کردنی بیدعه به

سه رلیشیواوی هه موو جوړه کانی ده گریته وه⁽¹¹³⁾.

بۆیه بیدعه به پیی جیاوازی تاوانیان دابه ش ده بیت بۆ سنی به ش:

1 - بیدعه ی واهه یه کوفر ی پوون و ئاشکرایه⁽¹¹⁴⁾.

2 - بیدعه ی واهه یه له ریزی تاوانه گه وره کانه⁽¹¹⁵⁾.

3 - بیدعه ی واهه یه تاوانیکه له تاوانه بچوکه کان⁽¹¹⁶⁾، وه بیدعه ی بچوک

چه ند مه رجیک ی هه یه بۆ ئه وه ی له جوړی تاوانه بچوکه کان بیت، که ئه مانه ن:

⁽¹¹¹⁾ پروانه: الاعتصام للشاطی، 216/1 - 224، و 515/2 - 559.

⁽¹¹²⁾ ئه م دابه ش کردنه، دابه ش کردنیک ی هه له یه، چونکه هه یچ بیدعه یه کی (مکروه) نییه له شه ردا

به و مانایه ی که ئه گه ر نه یکه یه خیرت بگات و ئه گه ر بیکه یه تاوانت ناگات، به لکو بیدعه هه مووی

گومراییه (وکل بدعه ضلالة).

⁽¹¹³⁾ پروانه: الاعتصام للشاطی، 530/2.

⁽¹¹⁴⁾ پروانه: هه مان سه رچاوه، 516/2.

⁽¹¹⁵⁾ پروانه: هه مان سه رچاوه، 517/2 و 543/2 - 550.

⁽¹¹⁶⁾ پروانه: الاعتصام للشاطی، 517/2 و 539/2، 550 - 543.

1 - نابیت بهردهوام بیت لهسه کردنی، ئەگەر بهردهوام بیت لهسه کردنی ئەوه دهبیته تاوانی گوره.

2 - دهعهو بانگهوازی بۆ نهکات، ئەگەر دهعهوی بۆ بکات دهبیته بیدعهو تاوانی گوره، چونکه خه لکی دهیکه و زۆر کاری پێ دهکریت.

3 - لهناو کۆمهڵ و قه له باغی موسلماناندا نهیکات، وه لهوشوینانهدا نهیکات که سوننهتی تیدا دهکریت.

4 - ئەو بیدعهیه به بچوک و بئریز سهیره نهکات، چونکه ئەوه سوکایهتی کردنه پێی، وه سوکایهتی کردن به تاوان گوره تره له تاوان⁽¹¹⁷⁾.

ناوی سه رلیشپوای بهسه ره سهی به شه که دا داده بریت، له بهر ئەوهی پیغه مبهه (۲) هه موو جو ره بیدعهیه کی به سه ره لیشپوای ناو بردوو، ئەویش بیدعهی پێ له دین ده رچوون و بیدعهی پێ تاوان بار بوون ده گریته وه جا تاوانه که گوره بیت یان بچوک⁽¹¹⁸⁾.

هه ندیک له زاناکان بیدعه دابهش ده کهن به سه ره پینج حوکمه شه رعیه که دا، بۆیه ده لێن: بیدعه ههیه کردنی واجبه، بیدعه ههیه کردنی حه رامه، بیدعهی واههیه کردنی سوننه ته، هه یانه کردنی مکروه، هه یانه مباح.

ئهم دابهش کردنه پینچه وانهی فه رموده که ی پیغه مبهه ره (۲) که ده فه رموویت: ((فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة))⁽¹¹⁹⁾.

وه ئیمامی الشاطی (رهحه تی خوی لیبیت) پاش ئەوهی باسی ئهم دابهش کردنه و خاوه نه کانیان دهکات و بهر په رچیان ده داته وه، ده فه رموویت:

(وه لام بۆ ئهم بوچوونه ئەوهیه: ئهم دابهش کردنه کاریکی داهینراوه و هه یج به لگه یه کی شه رعی له سه ر نییه، به لکو هه ر خۆی له خۆیدا په تکراره یه، له بهر

⁽¹¹⁷⁾ بۆ زیاتر شارهزا بوون له شه رعی ئهم مه رجانه، بهروانه: الاعتصام للشاطی، 551/2 - 559.

⁽¹¹⁸⁾ بهروانه: الاعتصام للشاطی، 516/2.

⁽¹¹⁹⁾ رواه أبو داود، 201/4، برقم 4607، والترمذی، 44/5، برقم 2676.

ئەوھى بىدعە لە بنەپەتدا بەلگەى لەسەر نىيە: نە لە دەقەكانى قورئانى پىرۆز و نە لە سوننەت و نە لە بنەماكانيان، چونكە ئەگەر بەلگە لەسەر واجبىتى يان سوننەتتى يان حەلالىتى كارىك ھەبىت ئەوھ نابىتە بىدعە، بەلكو كردنى ئەو كارە ئەچىتە ئەو ژىر كارانەى كە فەرمانى پى كراوھ يان تيايدا سەر پشكى بۆ كردنى، بۆيە كۆ كردنەوھى ئەو كارانە بلىى بىدعەيە لە كاتىكدا بەلگە لەسەر واجبىتى يان سوننەتەتتى يان حەلالىتى ھەبىت كۆ كردنەوھى دوو شتى زۆر دژ بەيەكن) (120).

باسى ھەوتەم: جۆرەكانى ئەو بىدعەنەى كە لەسەر گۆرەكان دەگرين:

جۆرى يەكەم: كە سانىك سەردانى گۆرەكان دەكەن بۆداوا كردنى، پىويستىەكانيان لە مردووەكان، ئەو كارە ھاوشىوھى كارى بت پەرسەتەكانە، ھەرەك خوای پەرورەدگار دەفەرمويت: ﴿ قُلْ ادْعُوا ۞ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِىۤ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا ۞ ۞ ۞ يَدْعُونَ يَبْنَعُونَ ۞ اِلَىٰ رَبِّهِمْ ۞ اَلْوَسِيْلَةَ اَيْهُمْ ۞ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُ ۞ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٧﴾ (الإسراء: 56-57).

واتە: ئەى پىغەمبەر (ﷺ) بەو موشرىكانە بلى: كە جگە لە خوای پەرورەدگار ئەپەرسەن و گومانتان وايە جگە لە خوای پەرورەدگار وەلامتان ئەداتەوھ بى گومان بن كە بەھىچ شىوھىەك ئەو پەرسەتراوانە ناتوانن ناخۆشى و ناپەرسەتەتەن لە سەر لابەرن و بىدەن بە سەر كە سانىكى تردا، دەى كەواتە تەنھا خوای پەرورەدگار تواناى بەسەر ھەموو كارىكدا ھەيە .

﴿ ۞ ۞ ۞ يَدْعُونَ يَبْنَعُونَ ۞ اِلَىٰ رَبِّهِمْ ۞ اَلْوَسِيْلَةَ اَيْهُمْ ۞ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُ ۞ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٧﴾ (الإسراء: ٥٧)

واته: ئەى ھاوول بپاردهران ئەوانەى كه ئىوه جگه له خوای پهروهردگار لىيان دهپارپينهوه و ئەيان په‌رستن، ئەوان خۆيان باوه‌رپيان هیناوهو خۆيان به بهندهو بى دهسه‌لات ده‌زانن به‌رامبه‌ر به خوای پهروهردگار، وه ئەيانه‌وئیت له خوای پهروهردگار نزیک ببنه‌وه به باوه‌رهینان و کردنى کرده‌وى چاکه، وه ئومیدیان به‌رحم و به‌زه‌یى خوای پهروهردگار هه‌یه و له سزاشى ئەترسن، ئەى پیغه‌مبه‌ر (ﻉ) به‌راستی سزای پهروهردگار مه‌ترسى لیکراوه. □

بۆیه هه‌رکه‌سىک بپارپته‌وهو داوا بکات له پیغه‌مبه‌رىک (ﻉ) یان پیاو چاکىک، یان جوړىک له دهسه‌لاتى خوايه‌تیا تیدا بگىرپت، ئەوه ئەم ئایه‌ته ده‌یگرپته‌وه، ئایه‌تیکى گشتى یه بۆ هه‌موو ئەو که‌سانه‌ى که‌له جگه له خوای پهروهردگار ده‌پارپينه‌وه، له کاتیکدا ئەو ھاوار بۆکراوانه خۆيان سه‌رقالى پازى کردنى خوای پهروهردگارن، وه ئومیدیان به‌ په‌رحمى خوای پهروهردگار وه له سزاشى ده‌ترسن، بۆیه هه‌رکه‌سىک بپارپته‌وهو داوا بکات له مردوویه‌ک یان که‌سىکى نادیارى، وه‌ک: پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاو چاکان، جا ئەو داوا کردنه به‌دهم (وه‌ک بلّیت: ئەى پیغه‌مبه‌ر (ﻉ) یان فلان که‌س به‌ هانامه‌وه وه‌رهو فریام بکه‌وه، یان جگه له‌مانه‌...) ئەوه گه‌وره‌ترین تاوانى کردووه، ئەویش ئەو شىرکه‌یه که به هىچ شىوه‌یه‌ک خوای پهروهردگار لىى خو‌ش نابیت مه‌گه‌ر به‌ ته‌وبه‌ کردن، هه‌رکه‌سىک زیاده‌ره‌وى بکات له پیغه‌مبه‌رىک (ﻉ)، یان پیاو چاکىک، وه جوړىک له جوړه‌کانى عیباده‌تیا تیدا بگىرپت، بۆ نمونه بلّیت: ئەى سه‌یدم ئەى گه‌وره‌م شىخ‌م سه‌رم که‌وینه، یان یارمه‌تیم بده، یان هینزوو توانام بده، یان به‌هانامه‌وه بییت، یان بلّیت پزقم بده، یان بلّیت: من له ژئىرسایه‌و چاودىرى تۆدام، وه جگه له‌م وتانه‌ش که هه‌موویان شىرک و سه‌رلئیشیواوین، ئەو که‌سه‌ى ده‌یکات داواى لى ده‌کرىت ته‌وبه‌ بکات، ئەگه‌ر ته‌وبه‌ى کرد ئەوه وازى لیده‌هینرىت، ئەگه‌ر ته‌وبه‌ى نه‌کرد ده‌کوژرىت له لایه‌ن کاربه‌ده‌ستى موسلمانانه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ى خوای پهروهردگار پیغه‌مبه‌رانى (عليهم

الصلاة والسلام) ناردووو و کتیبه‌کانی دابه‌زاندووو، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌نها بپه‌رستریت و هیچ شتیك نه‌کریت به‌هاوه‌لی.

جووری دوووم: که‌سیك کاتیك زیاره‌ت و سه‌ردانی گۆره‌کان ئه‌کات مه‌به‌ستی پیی پارانه‌وه‌یه له‌خوای گه‌وره به‌مردوه‌کان، ئه‌م کاره‌ بیدعه‌یه و داهینراوه له ئیسلامدا، به‌لام وه‌کو خالی پیشوو نییه تا بگاته راده‌ی شیرکی گه‌وره، زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی ته‌وه‌سول ده‌که‌ن به‌ پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاو چاکان ده‌لین: نزیك ده‌بمه‌وه له‌تۆ ئه‌ی خوای په‌روه‌ردگار به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت (٢) یان پیغه‌مبه‌رانت (عليهم الصلاة والسلام) یان فریشته‌کانت یان به‌نده پیاو چاکه‌کانت، یان به‌حه‌قی فلانه‌ شیخ، یان ده‌لین: خوايه لیت نزیك ده‌بمه‌وه به‌ حورمه‌ت و پریزی فلانه‌ شیخ، یان خوايه لیت نزیك ده‌بمه‌وه به‌قه‌له‌م و (لوح المحفوظ)، یان جگه له‌وشتانه که له‌پارانه‌وه‌کانیاندا ده‌یلین، که‌هه‌ر هه‌مووی بیدعه‌یه و کاریکی تازه داهینراوی خراپه، به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌سوننه‌تدا هاتوو نزیك بوونه‌وه له‌خوای په‌روه‌ردگار به‌ناوو سیفاته‌ جوانه‌کانی ده‌بیّت، یان به‌کردنی کرده‌وه چاکه‌کان ده‌بیّت، هه‌روه‌که له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا به‌سه‌ر هاتی ئه‌و سی که‌سه‌ی که‌چوونه ئه‌شکه‌وته‌که‌وه هاتوو، وه‌هه‌روه‌ها موسلمان ده‌توانیّت به‌دوعای موسلمانیکی زیندووی حازر ته‌وه‌سول بکات و له‌خوای په‌روه‌ردگار نزیك بییته‌وه.

جووری سێیه‌م: هه‌رکه‌سیك گومانی وابیّت پارانه‌وه له‌لای گۆره‌کان گیرایه‌و وه‌لام دراوه‌یه، یان بلیّت پارانه‌وه له‌لای گۆره‌کان باشتره وه‌که پارانه‌وه له‌مزه‌گه‌وته‌کاندا، ئه‌و کاره به‌یه‌که‌ده‌نگی زانایان کاریک و گومانیکی خراپه به‌بی بوونی خیلاف له‌نیوانیاندا که‌کاریکی بیدعه‌و خراپه، کاریکه نه‌خوای په‌روه‌ردگار به‌شه‌ری داناوه، وه نه‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی (٢)، وه‌هیچ یه‌کێک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (٢)، وه شوین که‌وتوانیان وه‌زانایان و پیشه‌وای دین ئه‌م کاره‌یان نه‌کردوو، بی‌گومان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (٢) چه‌ندین جار تووشی

ووشكه سالی و ناخوشی و نارہ حہ تی دہ بوون ہیچ کاتیك نہ دہ چوونہ سہر
 گۆرہ کہی و بپارینہ وہ، بہ لکو ئیمامی عومہر (t) داوی له ئیمامی عباسی (t)
 مامی پیغہ مہبر (r) دہ کرد تا دعای باران بارینیان بۆ بکات، ہەر بۆیہ سہ لہ ف
 و پیاو چاکانی پیشین نہ ہی و ریگریان کردوہ لہ پارانہ وہ لہ لای گۆرہ کان،
 ہہ روهك جاریکیان علی کوری حسین (رضی اللہ عنہم) پیاویکی بینی لہ کونیکہ وہ
 دہ چوہ لای گۆرہ کہی پیغہ مہبر (r) دہ پاراپیہ وہ، ئہ ویش فہرموی: ئایا
 فہرمودہ یکت پی بلیم کہ لہ باوکمہ وہ (ئیمامی علی) بیستومہ و ئہ ویش لہ
 پیغہ مہبری خواوہ (r) بیستویہ تی کہ فہرمویہ تی: ((لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَلَا
 تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا، حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَسَتَبْلُغُنِي سَلَامُكُمْ
 وَصَلَاتُكُمْ))⁽¹²¹⁾.

واتہ: گۆرہ کہ مہ کہن بہ جہ ژنگا، وہ مالہ کانتان مہ کہن بہ گۆرستان
 (کردنی مالہ کان بہ گۆر ئہ وہیہ: قورئانی تیدا نہ خویندریت و نویژہ سوننہ تہ کانی
 تیدا نہ کریت) وہ سہ لاواتم لہ سہر بلین چونکہ سہ لاواتہ کانتان پیم ئہ گات لہ ہەر
 کوئیہ ک بن، چونکہ خوی پہ روه ردگار کۆمہ لہ مہ لائی کہ یہ کی ہہ یہ بہ رده وام
 ئہ سوپینہ وہ سہ لات و سہ لامی ئہ و کہ سانہ م پی ئہ گہ یہ نن لہ ئوممہ تہ کہ م
 کہ سہ لامم لی ئہ کہن.

موسلمانان خۆشہ ویست ئہ وہی بہ لگہ بیٹ لہ م فہرمودہ یہ دا ئہ وہیہ: ئہ گہر
 گۆری پیغہ مہبر (g) کہ پیروژترین گۆرہ لہ سہر پووی زہ ویدا نہ ہی و ریگری
 لی کرابیت کہ نہ کریتہ جہ ژنگا، ئہ وہ گۆری کہ سانن تر "ہەر کہ سانیک بن" زۆر لہ
 پیش ترہ تا ریگری لی بکریٹ و نہ کریتہ جہ ژنگا (واتہ: زۆر پوویمان تی بکریٹ و زۆر
 سہردانیان بکریٹ)⁽¹²²⁾.

⁽¹²¹⁾ رواہ إسماعیل القاضي في كتاب فضل الصلاة على النبي r، ص34، و صححه الألباني في نفس المرجع

وله طرق وروایات ذكرها في كتابه تحذير الساجد من اتخاذ القبور مساجد، ص140.

⁽¹²²⁾ برواه: الدرر السنیه فی الأجوبة النجدیة لعبد الرحمن بن قاسم 165/6-174.

وه أبو هريرة (t) ده فەرموویت: پیغه مبهەر (٣) فەرمویه تی: ((لا تَجْعَلُوا
 يُبُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ
 كُنْتُمْ)) (123).

واته: مالّه کانتان مه کهن به گۆرستان (کردنی مالّه کان به گۆر ئه وه یه:
 قورئانی تیدا نه خوینریت و نویره سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه گۆره که م
 مه کهن به جه ژنگا، وه سه لاواتم له سه ر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئه گات
 له ههر کوپیه ک بن.

باسی هه شتتم: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سه رده مه :

بیدعه باوو بلاوه کانی سه رده م زۆر زۆرن که ناتوانریت هه موویان بژمیردیت
 ، به لام بۆ نمونه هینانه وه نه ک وه کو دیاری کردنیان ئه مانه یان باس ده که یین:
 یه که م: بیدعه ی نا هه نگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهەر (٣):
 نا هه نگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهەر (٣) بیدعه و کاریکی
 خراپه، یه که م که س که ئه و بیدعه یه ی دا هینا (العیدینون) بوون له سه ده ی چواری
 کۆچیدا بوو، بۆیه زانایانی خه م خۆری ئیسلام هه ر له کۆنه وه و تا ئیستا پوچه لی
 و نادرستی ئه م کاره یان پوون کردۆته وه، وه په ددی ئه و که سانه یان داوه ته وه

(123) أبو داود، کتاب المناسک، باب زیارة القبور، 218/2 یاسناد حسن، وأحمد 357/2، وه بروهانه:
 صحیح سنن أبي داود 383/1.

که دایان هیناوه و کاری پی‌ده‌کن، بویه دروست نییه ناهنگ گِیران به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبەر (Γ)، له‌بەر چه‌ندین به‌لگه‌ی روون و ناشکرا، له‌وانه:

1 - ناهنگ گِیران به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبەر (Γ) یه‌کێکه له‌و

بیدعه تازه داهینراوانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر کردن و دروستی‌تی دانه‌به‌زاندووه، وه له‌بەر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبەر (Γ) نه‌به‌وته‌و نه‌به‌کرده‌وه و نه‌به‌بی‌ده‌نگ بوونی له‌سه‌ری به‌شه‌رعی نه‌گِیراوه، له‌کاتی‌کدا ته‌نها ئه‌و پی‌شه‌واو ئیمامانه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿ s r q p ﴾ .
 ﴿ (الحشر: ۷) .
 w v u t

واته: ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبەر (G) بۆی هینان (له‌قورئانی پیروژ و سوننه‌ت) وه‌ریبگرن و هه‌ر فه‌رمانیکی پیکردن به‌گوویی بکه‌ن، وه هه‌ر شتیکی لی‌قه‌ده‌غه‌کردن و نه‌هی لی‌کردن لی‌یه‌کسه‌ر لی‌دوور بکه‌ونه‌وه و مه‌یکه‌ن، چونکه به‌پراستی خوای په‌روه‌ردگار سزای زۆر به‌توندی ده‌ستینیت له‌که‌سانیک که سه‌ریچی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبەر (G) ده‌که‌ن. □

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا

اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾ (الأحزاب: ۲۱) .

واته: به‌پراستی له پیغه‌مبهری خوادا (Γ) جوانترین و چاکترین نموونه هه‌یه تا چاوی لی‌بکه‌ن و شوینی بکه‌ون، به‌تایبه‌تی بۆ که‌سانیک که په‌زامه‌ندی خویان مه‌به‌سته، وه سه‌رفرازی دوا روژ ئاواتیانه، هه‌میشه و به‌رده‌وام یادی خوا به‌زۆری ده‌که‌ن و زمانیان پاراوه به‌یادی ئه‌و.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبەر (Γ) فه‌رمویه‌تی: ﴿ (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ

فَهُوَ رَدٌّ) (124) .

واته: هه ره که سێک کارێک بکات و فه رمانی ئێمه ی له سه ره نه بێت به کردنی ئه وه به سه ریدا ده درێته وه و لێی وه رناگیرێت.

2 - خه لیفه به پرێزه کانی پیغه مبه ر (F) و هاوه لانی به پرێزی هه چیان ئاهه نگیان نه گێرپاره به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره وه (F)، وه موسلمانانیشیان بانگه واز نه کردوه بو ئاهه نگ گێرپان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره وه (F)، له کاتێکدا ئه وان له دوا ی پیغه مبه ر (F) باشترین و چاکترینی ئه م ئومه ته ن، هه ره وه ک پیغه مبه ر (F) سه باره ت به خه لیفه به پرێزه کانی ده فه رمویت: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَضُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْمُحَدَّثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) (125).

واته: ئامۆژگاریتان ده که م و فه رانتان پێ ده که م هه رکا تێک ناکۆکی و دووبه ره کیتان بینی له ناو موسلماناندا ده ست بگرن به سوننه ته کانی من و مه نهج و پرێبازی خه لیفه رپێشاندهره هیدایه تدراره کانم له دوا ی مردنی من، سووربن له سه ره ده ست گرتن پێیانه وه هه ره وه کو چۆن به کاکيله کانتان شتێک ده گرن، وه ئامۆژگاریتان ده که م و ده تان ترسیئم له هه موو بیدعه و کاره تازه داهینراوه کان له دیندا، چونکه هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا گو مپرای و سه رلێشێواوییه .

3 - ئاهه نگ گێرپان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (F) له داهینراو ریگای که سانی سه رلێشێواو و دل لاجوو له سه ره حه قه، چونکه یه که م که س که ئه و بیدعه یه ی داهینا (الفاطمیون العبدیون) بوون له سه ده ی چواری کۆچیدا بوو، خۆیان دابوه پال (فاطمه) ی کچی پیغه مبه ر (F)، به فیل و ته له که و درۆ، که له

(125) أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، 201/4، برقم 4707، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واحتتاب البدع، 44/5 برقم 2676، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، 15/1-16، برقم 42، 43، 44، وأحمد 46/4-

پاستیدا جولہ کہ بوون، وہ دوتریٹ: ناگر پهرست بوونہ، وہ دوتریٹ له
 بنه رتدا له بی باوه رکان بوونہ⁽¹²⁶⁾، یہ کہم کہ سیان (المعز لدين الله العبيدي)
 مه غریبی بوو که له مانگی (شوال)ی سالی 361 کۆچی مه غریبی به جیهیشت و
 به ره و ولاتی میصر که و ته ری له مانگی رهمه زانی سالی 362 کۆچی گه یشته
 مصر⁽¹²⁷⁾، نایا پاش ئه مه بو هیچ موسلمانیکی عاقل و ژیر هه یه که ته قلیدی
 رافضة (شیعه) بکات و شوینی مه نهج و پیبازی پوچه لیان بکه ویٹ و پیچه وانه ی
 مه نهج و پیبازی پیغه مبه ر (Γ) بکات؟

4 - خوی پهره دگار دینی ته واو کردوه هیچ پیویستی به زیاده نییه،

هه روهك ده فهرمویت: ﴿ S R Q P O N M L K ﴾

﴿ C U T ﴾ (المائدة: 3)

واته: ئه مرؤ دینم بو ته واو کردن و نیعمه تی خوم پزاندوه به سه رتاندا
 وه رازیم لیتان (ئه ی موسولمانان) که ئیسلام ئاینتان بیٹ و هیچ مه نهج و پیباز
 و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خوتان.

زانای پایه به رز این کثیر (رهحمه تی خوی لیبت) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا
 فه رمویه تی: (ئه م نیعمه ت و به خششه ی خوی پهره دگار گه وره ترین نیعمه ت و
 به خششه به سه ر ئه م ئوممه ته وه له کاتیکدا ئاینه که ی بو ته واو کردون،
 پیویستیان به هیچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام، وه پیویستیان به

⁽¹²⁶⁾ پروانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص 251، پروانه: التبرك: أنواعه وأحكامه،
 للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع، ص 359-373، پروانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في
 البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص 232.

⁽¹²⁷⁾ پروانه: البداية والنهاية: لابن كثير، 11/272-273، 12/345، 12/267-268، و 6/232،
 12/63، 11/161، 12/13، 12/266، پروانه: سير أعلام النبلاء للذهبي، 15/159-215، وذكر
 أن آخر ملوك العبيدية: العاضد لدين الله، قتله صلاح الدين الأيوبي سنة 564هـ، قال: "تلاشى أمر العاضد
 مع صلاح الدين إلى أن خلعه وخطب لبني العباس واستأصل شأفة بني عبيد ومحق دولة الرض، وكانوا أربعة
 عشر متخلفاً لا خليفة، والعاضد في اللغة: القاطع، فكان هذا عاضداً لدولة أهل بيته، 15/212.

هیچ پیغمبریک (G) نییه جگه له پیغمبهری خویمان (G)، بویه خوای پهروهردگار پیغمبهری (G) گپراوه به دواين پیغمبهر (G)، وه پهوانه‌ی کردووه بۆ هه‌موو مروّف و جنۆکه‌کان، هیچ حالیک نییه مه‌گه‌ر ئه‌و حالای کردبیت، وه هیچ حه‌رامیک نییه مه‌گه‌ر ئه‌و حه‌رامی کردبیت، وه هیچ مه‌نه‌ج و پیا‌ز و ئاینیک حه‌ق و راست نییه مه‌گه‌ر ئه‌و ئاینه‌ی که پیغمبهر (G) به دینی زانیبیت، وه هه‌ر شتیک ئه‌و هه‌والی پیدابیت حه‌ق و راسته هیچ درۆ دواکه‌وتنی تیدا نییه⁽¹²⁸⁾.

﴿ N M L K ﴾ هه‌م دین له‌هه‌موو پویه‌که‌وه ته‌واوه و پیاوستی به زیادو که‌م نییه وه هه‌م خوای پهروهردگار ته‌واو نیعمه‌تی خوی رشتوو به‌سه‌ر موسولماناندا. □

وه پیغمبهر (F) دینی پوون کردۆته‌وه بۆ موسلمانان به جوانترین شیوه، هیچ رینگه‌و کاریک که گه‌یه‌نه‌ر بیت به‌ره‌و به‌هه‌شت ئیلا پوونی کردۆته‌وه، وه هیچ رینگه‌و کاریک که گه‌یه‌نه‌رو نزیک خه‌روه بیت له دۆزه‌خ ئیلا بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی پوون کردۆته‌وه و ترساندویانیتی لێی، وه ئه‌وه‌ی که زانراوه‌و گومانی تیدا نییه ئه‌وه‌یه که پیغمبهر (F) به‌پیرترینی ناو هه‌موو پیغمبهرانه (علیهم‌الصلاة والسلام)، وه‌کو‌تایی هه‌موویانه، وه به ته‌واوترین شیوه دینی گه‌یاندوو، وه دلسۆزترین که‌س بووه بۆ موسلمانان، بویه ئه‌گه‌ر ئاهه‌نگ گپران به بۆنه‌ی له دایک بوونییه‌وه له دین بوایه‌و کاریکی خیر بوایه و خوای پهروهردگار پیا‌زی بوایه، ئه‌وه پوونی ده‌کرده‌وه بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی، یان تا له ژيانا مابوو خۆی ده‌یکرد.

پیغمبهر (F) فه‌رمویه‌تی: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنذِرُهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ))⁽¹²⁹⁾.

⁽¹²⁸⁾ بروهانه: تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كثير (رحمه الله تعالى) 26/3.

⁽¹²⁹⁾ مسلم، كتاب الإمارة، باب وجوب الوفاء ببيعة الخلفاء: الأول فالأول، 1473/2، برقم 1844.

واته: خوای په‌روه‌ردگار هیچ پیغه‌مبه‌ریکی (U) نه‌ناردووه ئیلا پټویست بووه له‌سه‌ری که ئوممه‌ته‌که‌ی پټیمنوی بکات بو ه‌موو خټیرو چاکه‌یه‌ک، که زانیبټی کردنی ئه‌و کاره خټیرو چاکه‌ی تټدایه بوټان، وه پټوست بووه له‌سه‌ری که ئوممه‌ته‌که‌ی ئاگادار بکاته‌وه له ه‌موو شه‌رو خراپه‌یه‌ک، که زانیبټی کردنی ئه‌و کاره زیان و خراپه‌ی تټدایه بوټان.

5 - داهټنانی هاوشټیوه‌ی ئه‌م جوړه یادوو بوټه و بیدعه و تازه داهټنراوانه، وای لی تټده‌گه‌یت که خوای په‌روه‌ردگار دینی بو ئه‌م ئوممه‌ته ته‌واو نه‌کردووه، بوټه ده‌بیټ شه‌رعیک دابنرټ تا دینی پی ته‌واو بیټ، وه داهټنانی ئه‌م جوړه بیدعه و تازه داهټنراوانه ئه‌وه‌ی لی تټده‌گه‌یت که پیغه‌مبه‌ر (F) شه‌ری به‌ته‌واوی پوون نه‌کردوټه‌وه که پټویسته پوون بکرټه‌وه بو ئه‌م ئوممه‌ته، ه‌ه‌تا ئه‌و بیدعه چټیانه ه‌اتن کوټه‌له بیدعه‌یه‌کیان داهټنا له دیندا که خوای په‌روه‌ردگار به هیچ شیوه‌یه‌ک به‌لگه‌ی له‌سه‌ر دروستټی دانه‌به‌زاندووه، به گومانی خوټان ئه‌و کاره نزیکیان ده‌کاته‌وه له خوای په‌روه‌ردگار، گومانی تټدا نییه که ئه‌مه کاریکی زور ترسناکه، وه پشت ه‌لگردنه له فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (F)، به‌پاستی خوای په‌روه‌ردگار دینی ته‌واو کردووه و نیعمه‌تی ته‌واوی خوټی پزاندووه به‌سه‌ر به‌نده‌کانیدا.

6 - زانایان به پوون و ئاشکرایی ئینکاریان کردووه له بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گټپان به بوټه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (F)، وه موسلمانانان له خراپټی ئه‌م کاره ترساندووه و ئاگاداریان کردونه‌ته‌وه، ئه‌ویش کار کردنه به ده‌قه‌کانی قورئانی پیروز و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (F)، که ده‌مان ترسټن له بیدعه کردن له دیندا، وه فه‌رمانمان پی‌ده‌که‌ن به شوټن که‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (F)، ترساندنمان له پیچه‌وانه‌کردنی فه‌رمانه‌کانی له ووتو کرده‌وو بیروباوه‌پدا.

7 - ئاهه‌نگ گټپان به بوټه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (F) خوټه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری (F) پی‌نایاته‌دی، به‌لکو خوټه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر (F) به شوټن

که وتن و جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپرایه لی کردنی دیتهدی، ههروه ک
 خوی پهرهردگار دهفهرمویت: ﴿ > ? @ BA C ED GF
 ML K J IH ﴾ (آل عمران: ۳۱)

واته: ئەه ی پیغه مبهەر (Γ) به موسلمانان بلئی: ئەگەر ئیوه خوی
 پهرهردگارتان خووش دهویت ئەوه شوینی من بکهون (به جی به جی کردنی
 سوننه ته کانی و گوپرایه لی کردنی)، ئەو کاته ئەگەر به ته واوی شوینی
 فهرمانه کانی من که وتن خوی پهرهردگار خوشتانی دهویت و له تاوانه کانت
 خووش ده بیت، وه خوی پهرهردگار زۆر لیخووش بوو و به به زه ییه .

8 - ئاههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهەر (Γ) و کردنی ئەو
 یاده به جهژنگا (سالانه دووباره بکریتته وه) خو شوبهاندنه به گاورو جوله که، له
 کاتی کدا خوی پهرهردگار و پیغه مبهره که ی (Γ) نه هیان لی کردووین که خوومان
 لیک بچوینین پییان یان شوینیان بکهوین.

9 - موسلمانان ژیرو عاقل له خوی بایی نابیت به زۆری ئەو که سانه ی که
 ئاههنگ دهگپرن به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهەر (Γ) له زۆربه ی شوینه کاندان،
 چونکه حهق به زۆری ئەو که سانه نانسریته وه که ئەو کاره دهکن، به لکو حهق
 به به لگه ی شهرعی دهانسریته وه، ههروهک خوی پهرهردگار دهفهرمویت: ﴿ ©

تُطَعَّ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴿١١٦﴾ (الأنعام: ۱۱۶) .

واته: ئەه ی پیغه مبهەر (Γ) ئەگەر تو مل که چی و گوپرایه لی زۆربه ی که سانی
 سه زهوی بکهیت ئەوه له پریازی خوات لاده بن و سه رلیشیواوت دهکن .

وه ههروهها دهفهرمویت: ﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ ﴾
 (یوسف).

واته: دلنیا به که زۆربه ی خه لکی باوهردار نین، هه ر چه نده تو ش به په رۆش
 بیت و هه ولّ بدهیت (تا ئیمان بیئن).

وه هروه ها ده فهرمویت: ﴿ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ ﴾ (سبأ: ۱۳).

واته: که م له به نده کانی من سوپاسگوزارن.

10 - بنه مایه کی شه رعیمان هه یه که نه مه ده قه که یه تی: (دُ مَا تَنَازَعَ فِيهِ

النَّاسُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَسَنَّةِ رَسُولِهِ ۚ) .

واته: گپرانه وه ی هه موو نه و کارانه ی که موسلمانان خیلافیان تپیدا هه یه

ده بیت بؤ لای قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ری خوا (۲) بیت. □

وه خوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ذَٰلِكَ ۖ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ (النساء: ۵۹)

نه ی ئیمانداران گوپرایه لی خواو پیغه مبه رو (۲) فهرمان په واکان بکه ن (که

له موسلمانان له بیروباو په رو پابه ندبوندا)، خو نه گهر له شتی کدا کی شه که وه ته

نیوانتان دهر باره ی حوکی خوایی، نه وه نه و کی شه یه بگپرانه وه بؤ لای خوای

په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (۲) (که قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی

پیغه مبه ری (۲) مه به سته) نه گهر ئیوه باو په ری ته واوتان به خواو به پوژ ی دوایی

هه یه، (په رفتار کردنتان) به و شیوه یه چاکترین و باشترین سه رچاوه یه بؤ

چاره سه ری کی شه کانتان.

وه هروه ها ده فهرمویت: ﴿ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحَكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ﴾ (الشوری: ۱۰)

(الشوری: ۱۰)

واته: نه ی موسلمانان نه گهر له هه ر شتی کدا کی شه و پراجیایتان هه بوو، نه وه

سه رنه نجامی برپاره که هه ر بؤ لای خوای په روه ردگار ده گه رپته وه (گپرانه وه ی

کی شه کان ته نها بؤ قورئانی پیروژه له گه ل سوننه تدا). □

وه نه وه ی که گومانی تپدا نییه نه وه یه: نه گهر هه ر که سیک ئاهه نگ گپران

به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره وه (۲) بگپرانته وه بؤ لای خواو

پیغمبره که ی (۲)، نه وه نه بینیت خوی په روه ردگار فرمانمان پی ده کات به شوین که وتنی پیغمبر (۲)، هه روه ک خوی په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿p

q r s t u v w x y z (الحشر: ۷)

واته: نه وه ی که پیغمبر (g) بو ی هیانوان (له قورئانی پیروژ و سوننه ت) وه ریگرن و هه ر فرمانیکی پیگردن به گوپی بکن، وه هه ر شتیکی لی قه دهغه گردن و نه هی لی گردن یه کسه ر لی دوور بکه ونه وه و مه یکن، چونکه به پراستی خوی په روه ردگار سزای زور به توندی ده ستینیت له که سانیک که سه ریچی فرمانه کانی پیغمبر (g) ده کهن.

وه خوی په روه ردگار نه وه مان بو پوون ده کاتوه که دینی ته واو کردووه نیعمه تی ته واوی خو ی به سه ر ئیمانداراندا رشتووه، وه نه و موسلمانان ده بینیت پیغمبر (۲) فرمانی نه کردووه به ناههنگ گپران به بونه ی له دایک بونییه وه، نه خو ی و نه هاوه لانیشتی نه م کاره یان نه کردووه، بویه له مه وه بو مان دهرده که ویت که ناههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغمبره وه (۲) به هیچ شیوه یه که له دیندا نییه، به لکو له بیدعه تازه داهینراوه کانه.

11 - موسلمانان خو شه ویست نه وه ی که شه رعی بیت بو تو بریتیه له: به پوژوو بوونی پوژانی دووشه ممه نه گه ر پیغمبره ی خوات (۲) خو ش ده ویت، له به ر نه وه ی کاتیک پرسیاریان له پیغمبره (۲) کرد دهر باره ی گرتنی پوژوو له پوژوی دووشه ممه دا، نه ویش فه رموی: ((ذَلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ ، وَبُعِثْتُ فِيهِ ، وَأُنزِلَ عَلَيَّ فِيهِ))⁽¹³⁰⁾.

واته: نه و پوژه پوژیکه تیایدا له دایک بوومه، وه له و پوژدها بووم به پیغمبره (۲)، وه هه ر له و پوژدها قورئانی پیروژم بو سه ر دابه زیوه .

(130) صحیح مسلم عن أبي قتادة t، كتاب الصيام، باب استحباب صيام ثلاثة أيام من كل شهر، وصوم يوم عرفة وعاشوراء، والإثنين والخميس، 819/2، برقم 1162.

موسلمانى خۆشهويست ئه وهى شهرعى بىت ليرهدا ئه وهيه: شوينى
پيغهمبر (ﷺ) بكهوين به به پوزوو بوونى پوزانى دووشه م، نهك به ئاههنگ گيران
به بونهى له دايك بوونى پيغهمبره وه (ﷺ).

12 - گيرانى جهزنى له دايك بوونى پيغهمبر (ﷺ) به دهر نيبه له چه ندين
خراپه و تاوانكارى، به لكو پره له تاوان و سه رپيچى، ئه مه ش كه سيك هه ستى پى
دهكات كه ئه و ئاههنگانه به چاوى خوى ببينيت، له و خراپه و تاوانكارىانه،
وهك نمونه نهك وهكو ديارى كردنى هه موويان:

1 - زوربهى ئه و سروودو پيايه لدانانهى كه له و بونهيه دا دهوتريت به دهر
نيبه له به كارهيئانى ووشهى شيركى، وه ئه وهى دهوتريت زور زياده رپه وى تيدايه،
له كاتيكدا پيغهمبر (ﷺ) نه هى لى كردوين له زياده پيايه لدان كه له سنورى
خويان دهريان بكهين، هه روهك ده فهرموويت: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى
ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))⁽¹³¹⁾.

واته: زياده به شان و شه و كه تمدا هه لمه دن و له سنورى به ندايه تيه وه دهرم
مه كه ن بو سنورى خوايه تى و په رستراويتى، هه روهك چون گاوردگان
زياده رپه ويان كرد له (عيساى كورى مريم) (U) هه نديكيان ئه وه نده
زياده رپه ويان كرد تيايدا ووتيان خوايه، هه نديكيان ئه لىن كورى خوايه وه
بوچونى تريشيان هه يه تيدا (په ناى ده گرين به خوى په روه رديگار)، بويه
پيغهمبر (ﷺ) فه رموويه تى: من ته نها به ندهى خوام، بويه ده ريارهى من بلين و
باوه رتان واييت كه به نده و پيغهمبره رى خوام (ﷺ).

موسلمانى خۆشهويست پيغهمبره رى خوا (ﷺ) به رامبه ر به خوى په روه رديگار
ته نها به نده و مروقيكه وهكو سه رجه م مروقه كانى تر، به لام به رامبه ر به ئيمه
پيغهمبره ريكى (ﷺ) په وانه كراوه له لاي خوى په روه رديگار وه كه باوه ر پيبيون

⁽¹³¹⁾ البخاري مع الفتح بلفظه، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: {وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...}، 478/6،

و شوینکه وتن و گوپرایه لی کردنی و پیش خستنی فرمانه کانی به سهر فرمانی مرؤقه کاند پئیوست و واجبه و نیشانه ی باوه پرداری و گوپرایه لی کردنته بوی، وه باوه پینه بوون و شوین نه که وتن و گوپرایه لی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مرؤقه کانی تر به سهریدا نیشانه ی بی باوه ری و ئیمان لاوازییه، بویه خوشه ویستی پیغه مبه ر (۲) به دم نابیت به لکو به زیندو و کردنه وه ی سوننت و ریبازه که یه تی.

2 - وه له و بۆنانه دا چه ندین حه رامی تر پرووده دات، وه کو: تیکه ل بوونی پیاوان و ئافره تان، وه ووتنی گۆرانی و به کاره یانی ته پل و موسیقا، وه کیشانی مادده بی هۆش که ره کان (له هه ندی له وولاته کان)، وه جاری واهیه شیرکی گه وره ی تیدا پرووده دات، وه کو پارانه وه و داوای کۆمه ک و یارمه تی کردن له پیغه مبه ری خوا (۲)، وه پارانه وه و داوای کۆمه ک و یارمه تی کردن له پیاوچاکان، وه سوکایه تی ده کریت به قورئانی پیروژ، له کاتی کدا جگه ره ده کیشریت له و شوینه ی که قورئانی پیروزی تیدا ده خوینریت، وه گپرانی ئه و ئاهه نگه مال و پارهی کی زۆری تیدا سه رف ده کریت، وه تیدا کۆری به کۆمه لی زیکر ده به ستریت له گه ل چه پله لیدان و ده نگ هه لپرنیکی زۆر له لایه ن گه وره ی زیکر که ره کانه وه، وه جگه له م کارانه ش که ناشه رعین و دروست نین به یه ک ده نگ زانایانی له سهر حه ق⁽¹³²⁾.

کردنی چه ندین کاری نادرست و ناشیاو له و ئاهه نگه دا، بۆ نمونه هه ندیک له ئاماده بوونی ئاهه نگه که به پیوه راده وه ستن له کاتی باس کردنی له دایک بوونی پیغه مبه ردا (۲) به پیزو گه وره ییه وه، باوه رپیان وایه پیغه مبه ر (۲) له و شوینه ی که ئه و ئاهه نگه ی لی ده گپردریت ئاماده ده بیت، بویه هه ندیکیان به پیوه راده وه ستن پیشوازی لی ده که ن و به خیر هاتنی ده که ن، به لام ئه و که سه نه زان و نه فامانه نازانم به چی بیرو هۆشیک ئه و گومانه ده بن، ئایا نازانن که پیغه مبه ر

⁽¹³²⁾ بروه: الإبداع في مزار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص 251-257.

(۲) له ناو گۆره که یادیه و ههتا پۆژی قیامهت ده رناچیت، وه په یوه ندى ناکات به هیچ که سیکه وه و ناماده ی هیچ کۆر و کۆبونه وه یه کیان نابیت، به لکو له ناو گۆره که یادیه تا پۆژی دواى، به لام پوحه که ی له شوینه هه ره به رزه کانی به هه شته لای خواى په روه ردگار له شوینی پیزو که رامه تدا (به هه شت) (133)، هه روه ک خواى په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿۱۵﴾

قُرْ ۱۵ ﴿۱۶﴾ (المؤمنون: 15-16)

واته: بى گومان سه ره نجه نام ئیوه هه ره ده بیته بمرن (له توپی خاکدا ده بیته مه نزل بگرن)، پاشان ده بیته له پۆژی قیامه تدا زیندوو بکرینه وه (بو پادا شت و لى پرسینه وه). وه پیغه مبه ر (۲) ده فه رمویته: ((أَنَا سَيِّدٌ وَوَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرَ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ)) (134).

واته: من گه وه ی کورانی پیغه مبه ر ئاده م (U)، وه یه که م که سم که له گۆره که م ده رده چم، وه یه که م که سم تکا ده که م و تکام وه رگیا وه. □
ئهم ئایه ته و فه رموده پی روزه که ی پیغه مبه رو (۲) وه ئه و ئایه ت و فه رمودانه ی له م شیوه یه هاتوون، هه موویان به لگه ن له سه ره ئه وه ی که پیغه مبه ر (۲) و هه موو مردووه کانی تریش له دوا پۆژدا له گۆره کانیان ده رده چن.

زانای پایه به رز عبدالعزیز بن عبدالله ابن باز (په حمه تی خواى لی بیته) فه رمویه تی: (ئهمه کاریکه زانایان یه که ده نگن له سه ری (واته: مردوو هه تا پۆژی دواى له ناو گۆره که یادیه و ده رناچیت) هیچ کی شه و پا جیا ییه ک نییه له سه ری له نیوانیاندا) (135).

(133) بروه: التحذیر من البدع، لسماحة العلامة الإمام عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص 13.

(134) رواه مسلم، كتاب الفضائل، باب تفضيل نبينا محمد (ﷺ) على جميع الخلائق، 1782/4، برقم

(135) بروه: التحذیر من البدع، ص 14، و ص 7-14، وه بروه: الإبداع في مضار الابتداع للشيخ علي محفوظ ص 250-258، وه بروه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع،

دووم: بیدعهی ناههنگ گپران به هاتنی یه که م شهوی جومعه له مانگی ره جهب:

ناههنگ گپران به هاتنی یه که م شهوی جومعه له مانگی ره جهب بیدعه یه کی خراپه و ئینکاری لیکراوه، ههروهک ئیمامی أبوبکر الطرطوشي (پهحمتهی خوی لیبیت) باسی ئه وهی کردوه.

ئیمامی أبومحمد المقدسي (پهحمتهی خوی لیبیت) فهرموویه تی: نوپژئی مانگی ره جهب لای ئیمه نه کراوه و پرووی نه داوه له (بیت المقدس) مه گهر له سالی 480 کۆچیدا نه بیئت (واته: له سه رده می پیغه مبه ردا (Γ) نه بووه و نه کراوه) وه ئیمه نه ئه و نوپژه مان بینووه و نه بیستوشمانه له پیشدا⁽¹³⁶⁾.

وه ئیمامی أبو الشامه (پهحمتهی خوی لیبیت) ده فه رموویت: کردنی نوپژئی (الرغائب) ئه وهی که ئه مرپۆ له ناو خه لکیدا باوه ئه و نوپژه یه که له نیوان نوپژئی مه غریب و عیشادا ده کریت له شهوی یه که می جومعه ی مانگی ره جهبدا⁽¹³⁷⁾.

وه زانای پایه به رز ئیمامی ابن رجب (پهحمتهی خوی لیبیت) ده فه رموویت: کردنی نوپژئی (الرغائب)، هیچ فه رموده یه کی راست نه هاتووه سه باره ت به کردنی نوپژئیکی تایبه ت تا له مانگی ره جهبدا بکریت، وه ئه و فه رمودانه ی که گپردراونه ته وه سه باره ت به نوپژئی (الرغائب) له یه که م شهوی جومعه له مانگی ره جهبدا هه مویان درۆن و پوچه لۆن و سه حیح نین، وه کردنی ئه و نوپژه بیدعه یه لای زۆربه ی زانایان⁽¹³⁸⁾.

وه زانای پایه به رز ابن حجر (پهحمتهی خوی لیبیت) فه رموویه تی: هیچ فه رموده یه کی راست و دروست نه هاتووه که ببیته به لگه له سه رگه وره یی

ص 358-373، وه بپروانه: تنبیه أولی الأبصار إلى کمال الدین وما فی البدع من أخطار، ص 228-250.

⁽¹³⁶⁾ بپروانه: الحوادث والبدع، لأبي بكر الطرطوشي، ص 267، برقم 238.

⁽¹³⁷⁾ بپروانه: الباعث على إنکار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص 138.

⁽¹³⁸⁾ بپروانه: لطائف المعارف فيما لمواسم العام من الوظائف، ص 228.

مانگی په جبه، وه له سر به پوڅوو بوون، وه تايبته کردنی شه ويکی بو کردنی شه و نويز (139).

وه نه م نيمامه به پريزه نه وهی پوون کردو ته وه نه و فرمودانه ی سه باره ت به فزل و گه وره یی مانگی په جبه يان گرتنی پوڅووی مانگه که يان چه ند پوڅیکی هاتوون، دوو به شن، هه نديکيان فرموده ی لاوازن وه هه نديکيان هه لبه ستراون (كلها ضعيفة أو موضوعة) (140).

پاشان باسی نه و فرموده یی کردووه که له سر نويزی (الرغائب) هاتووه، که تيايدا هاتووه: ده بيته پوڅی پينج شه می يه که می مانگی په جبه به پوڅو بیته، وه شه وه که ی که شه وی جومعه یه دوانزه پکات نويز بکريته له نيوان نويزی مه غريب و عيشادا له هه موو پکاتیکدا سوره تی فاتيحه ده خویندریته، وه سی جار سوره تی ﴿ ! " # \$ % & ﴾ (القدر: ۱)، وه دوانزه جار سوره تی ﴿ ! " # \$ % ﴾ (الإخلاص: 1) ده خویندریته، وه له نيوان هه دوو پکاتیکدا سه لام ده دریته وه، پاشان نه م نيمامه به پريزه به دوور و دريژی باسی چونیته تی (سبحان الله و استغفر الله) و سوجه بردن و چونیته تی سلاوات دانی له سر پیغه مبه ر (۱۳) کردووه، وه نه وهی پوون کردو ته وه که فرموده ی کردنی نويزی (الرغائب) هاتووه، فرموده یی کی درو هه لبه ستراوه به ده م پیغه مبه ری خواوه (۱۳)، وه نه وهی پوون کردو ته وه هه ر که سيک بيه ويته نه و نويزه بکات نه وه ده بيته پوڅی پينج شه ممه به پوڅو بیته، هه ر چه نده نه و پوڅه زور گه رميش بیته، وه نه گه ر نه و پوڅه به پوڅو بوو نه وه نايته نان بخوات هه تا نويزی مه غريب نه کات، پاشان ده که ويته نويز کردن و خویندنی (سبحان الله) يه کی زورو بردنی سوجه ی دوورو دريژ، که زور پیی بی تاقه ت و ماندوو ده بيته، وه

(139) بروانه: تبين العجب بما ورد في شهر رجب، ص 23.

(140) بروانه: تبين العجب بما ورد في شهر رجب، ص 23.

ئەو نوپۇز خويىنە دەلئيت: ﴿مَنْ حَوَّمِ رَادِيْتُمْ بُوْ كُرْتَنِي بُوْژووي مانگى رەمەزان و كوردنى نوپۇزى تەراويح، بەلكو ئەم نوپۇزە لە لاي كەسانى سادەو نەشارەزا زۆر گەرەترو خيترە لە نوپۇزى جەماعەت، ئەوەندە خەلك ئامادە دەبن بۇ كوردنى كە بۇ نوپۇزى جەماعەت ئەوەندە خەلك ئامادە نابن﴾⁽¹⁴¹⁾.

ئىمامى ابن الصّلاح (رەحمەتى خواى لئيبّيت) دەربارەى نوپۇزى (الرّغائب) فەرمويهى : ئەو فەرمودهيهى كە دەربارەى خيرو گەرەيهى نوپۇزى (الرّغائب) هاتووه، فەرمودهيهكى درؤو و هەلبەستراوه بە دەم پيغەمبەرى خواوه (ﷺ) كوردنى ئەم نوپۇزە بيدعەيه كە كە لە سالەكانى دواى چوارسەدى كۆچى داهينراوه⁽¹⁴²⁾.

وہ ئىمامى العز بن عبدالسّلام (رەحمەتى خواى لئيبّيت) لە سالى 637 كۆچيدا فەتواى داوه كە نوپۇزى (الرّغائب) ئەو فەرمودهيهى كە دەربارەى خيرو گەرەيهى نوپۇزى الرّغائب هاتووه، فەرمودهيهكى درؤو و هەلبەستراوه بە دەم پيغەمبەرى خواوه (ﷺ)⁽¹⁴³⁾.

بۆيه موسلمانى خۆشەويست منيش كۆتايى ئەم باسەت بۇ پوخت دەكەم بە ووتەى زانايان كە زاناي پايە بەرز ابن الشّامة (رەحمەتى خواى لئيبّيت) هيئاويّتى دەربارەى بەتالى و خراپى كوردنى ئەم نوپۇزە، كە دەفەرمويّت:

1 - ئەوهى كە بەلگە بيّت لەسەر ئەوهى كوردنى ئەم نوپۇزە بيدعەيه ئەوهيه: كە زانايانى ناودارو پيشەواياني دين و موسلمانان: لە هاوه لانى بەپۇزى پيغەمبەر (ﷺ) و شوين كە وتوانيان و شوين كە وتوى ئەوانيش، وە جگە لەوانيش كە چەندين كتابيان نوسيوه لە شەريعتدا، لەگەل ئەوهى كە زۆر سور بوونه تا موسلمانان فيرى هەموو فەرزو سوننەتەكان بكن، لە هيچ يەككە لەو زانايانەوه نەگيردراوه تەوه كە باسى ئەم نوپۇزەيان كردبيّت، وە هيچ يەككە لەو زانايانە نەلە

⁽¹⁴¹⁾ بېروانە: تبين العجب بما ورد في شهر رجب، ص 54.

⁽¹⁴²⁾ بېروانە: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص 145.

⁽¹⁴³⁾ بېروانە: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص 149.

کتاب و نهله دانیشتنه کاناندا باسی ئه و نویره یان نه کردوه، وه شتیکی نه گونجاویشه که ئه و نویره سوننهت بیّت و شاراوه بیّت له و زانا شاره زاو تیگه یشتوانه له شهرع.

2 - ئه م نویره پیچه وانه ی شهرعه له سی پوه وه وه: □

یه که م: کردنی ئه م نویره پیچه وانه ی ئه و فرموده یه یه که أبوهریره له پیغه مبهری خواوه (۲) بۆمان ده گپیتته وه، که فرموده یه تی: ((لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِّنَ اللَّيْلِ، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِّنَ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ))⁽¹⁴⁴⁾.

واته: شهوی جومعه تاییهت مه که ن به کردنی شه و نویره له ناو شه وه کانداندا، وه پۆژی جومعه تاییهت مه که ن به گرتنی پۆژوو له ناو پۆژه کانداندا، مه گهر ئه و پۆژه پۆژیک بیّت که عاده تی بیّت بیگریّت.

بۆیه دروست نییه شهوی جومعه تاییهت بکریّت به کردنی نویره زیاتر له شه وانی تر له بهر ئه م فرموده یه⁽¹⁴⁵⁾، ئه م فرموده یه گشتی یه و یه که م شهوی جومعه ی مانگی ره جبه و جگه له ویش ده گپیتته وه.

دووهم: کردنی نویره (الرَّغَائِب) له مانگی ره جبه و شه عبان هه ردوکیان بیدعه ن، چونکه هه ردوکیان به درۆ هه لبه ستراون به ده م پیغه مبهری خواوه (۲)، ئه ویش به هه لبه ستنی چه ند فرموده یه که فرموده ی پیغه مبهر (۲) نین، وه درۆ هه لبه ستنه بۆ خوای په روه ردگار له کاتی کدا ئه م نویره یان داناوه و پاداشتیکی گه وره یان له سه ر داناوه، به لام خوای په روه ردگار هیچ به لگه یه کی له سه ر دانه به زاندووه، بۆیه خه مخوری بۆ دینی خوای په روه ردگار و پیغه مبهر که ی (۲) ئه وه یه ئینکاری له و فرمودانه بکریّت که به درۆ

⁽¹⁴⁴⁾ متفق عليه: البخاري، كتاب الصوم، باب صوم يوم الجمعة، 303/2، برقم 1985، ومسلم، كتاب الصيام،

باب كراهة صوم يوم الجمعة منفرداً، 801/2، برقم 1144.

⁽¹⁴⁵⁾ بروانه: كتاب الباعث على إنكار البدع، لأبي شامة، ص 156.

هه‌لبه‌ستراوه به‌دهم پیغه‌مبه‌ری خواوه (٢)، وه پشت گوی بخریت و به خراپ بزانییت و خه‌لکی لی دوور بخریته‌وه، چونکه پازی بوون و کردنی ئه‌و نویژه چه‌ندین خراپه‌ی لی ده‌که‌ویته‌وه، له‌وانه:

خراپه‌ی یه‌که‌م: پشت به‌ستنی زۆربه‌ی که‌سانی ساده‌و نه‌زان به‌و فه‌رموودانه‌ی که له‌سه‌ر خپرو‌گه‌وره‌یی ئه‌و نویژه هاتوون، بۆیه زۆربه‌یان به‌ره‌و دوو شت ده‌پۆن:

- 1 - پشت گوی خستن و که‌م ته‌رخه‌می کردن له کردنی نویژه فه‌رزه‌کاندا.
- 2 - پۆ چوون له کردنی تاواندا، پاشان چاوه‌پپی هاتنی ئه‌و شه‌وه ده‌که‌ن، ئه‌و نویژه ده‌که‌ن، وا ده‌بینن ئه‌و نویژه هه‌موو که‌م و کورپیه‌کیان بۆ پیر ده‌کاته‌وه و هه‌رچی تاوانیک که کردویانه ده‌یسپریته‌وه، بۆیه ئه‌وه‌ی که فه‌رمووده‌ی نویژی (الرغائب) داناوه وای لی ده‌کات که زۆر عیبادت بکات، له هه‌مان کاتیشدا هانی ده‌دات بۆ زیاتر کردنی تاوان و خراپه‌کاری، چونکه گومانی وایه کردنی ئه‌و نویژه ده‌بیته‌ مایه‌ی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌کانی. □

خراپه‌ی دووهم: کردنی بیدعه زیاتر بیدعه‌چی فریو ده‌دات بۆ سه‌رلێشیواندنی موسلمانان، هه‌رکاتیک ده‌بینن بیدعه‌که‌یان په‌واجی هه‌یه و خه‌لکی زۆر ده‌یکه‌ن و پۆچوونه‌ تیایدا، ئه‌وه که‌سانی بیدعه‌چی له کردنی بیدعه‌یه‌که‌وه ده‌یان گوازنه‌وه بۆ کردنی بیدعه‌یه‌کی تر، به‌لام ئه‌گه‌ر واز له بیدعه به‌یئریت و نه‌کریت ئه‌وه ده‌بیته سه‌رزهنشت کردن بۆ که‌سانی بیدعه‌چی و ئه‌و که‌سانه‌ی که بیدعه داده‌هینن.

خراپه‌ی سێیه‌م: کاتیک که‌سیکی زانا (به‌ناو زانا) ئه‌و نویژه ده‌کات و خه‌لک ده‌بینن وا ده‌زانن کردنی ئه‌و نویژه سوننه‌ته، بۆیه ئه‌و زانایه به‌ زمانی حالّی درۆ هه‌لده‌به‌ستیت به‌ زمانی پیغه‌مبه‌ره‌وه (٢)، وه زمانی حالّ جاری وا هه‌یه

شویینی ووتنی زمان ده‌گریته‌وه، بویه زۆربه‌ی هه‌ره زۆری موسلمانان که تووشی بیدعه بوونه به هۆی ئەم هۆکاره‌وه‌یه⁽¹⁴⁶⁾.

خراپه‌ی چوارهم: کاتیك كه سیکی به‌ناو زانا ئەو نوێژه بیدعه‌یه ده‌کات هۆکاره بۆ ئەوه‌ی که خه‌لك درۆ به دەم پیغه‌مبه‌ری خواوه (Γ) هه‌لبه‌ستن، ده‌لین ئەم نوێژه سوننه‌تیکه له سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (Γ).

3 - کردنی ئەم نوێژه بیدعه‌یه چه‌ندین پیچه‌وانه‌ی تیا‌یه بۆ سوننه‌ته‌کانی ناو نوێژ، له‌وانه:

1 - ئەو نوێژه پیچه‌وانه‌یه بۆ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (Γ) له نوێژدا، به هۆی ژماره‌ی ئەو سوچه‌و (سبحان الله) یانه و ژماره‌ی خویندنی سوره‌تی ﴿! " # \$ % & ﴿ (القدر: ۱)، وه دوانزه جار سوره‌تی ﴿! " # \$ % ﴿ (الإخلاص: ۱) له هه‌موو پکاتی‌کدا.

2 - پیچه‌وانه‌یه بۆ سوننه‌تی خشوعی ناو دل و به‌ ئاگا بوونی له نوێژه‌که‌یی و ته‌نها دل په‌یوه‌ست کردن به‌ خوای په‌روه‌ردگار هه‌ له‌ ناو نوێژه‌که‌یدا، وه وه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ و تیگه‌یشتن لییان.

3 - پیچه‌وانه‌یه بۆ سوننه‌تی نوێژه سوننه‌ته‌کان له‌ ماله‌وه، چونکه‌ کردنی نوێژه سوننه‌ته‌کان له‌ ماله‌وه خیرترو باشتره وه‌ک کردنیان له‌ مزگه‌وت (مه‌گه‌ر

⁽¹⁴⁶⁾ به‌ئێ‌ی به‌پراستی پاست ده‌که‌یت ئە‌ی زانای پایه‌ به‌رز، به‌پراستی زۆربه‌ی موسلمانانی ئە‌م‌پۆ به‌ هۆی بیدعه‌و نه‌زانی که‌سانی به‌ ناو زاناو شاره‌زا گومرا و سه‌رله‌یشی‌واو بوونه و که‌وتونه‌ته‌ ناو چه‌ندین کاری هه‌رام و بیدعه‌وه، کاتیك ده‌وتریت ئە‌ی موسلمانانی خۆشه‌ویست ئە‌و کاره‌ی که‌ تۆ ده‌یکه‌یت هه‌رامه، تاوانه، بیدعه‌یه، لادانه له‌ سوننه‌ت، له‌ وه‌لامدا پیت ده‌لێت: ئە‌ی ئە‌وه‌ نییه‌ فلان مامۆستا و زانا ده‌یکه‌ن ئایا تۆ له‌وان زیره‌کترو شاره‌زا تری؟ کرده‌وه‌ی به‌ ناو زاناو شاره‌زایانت بۆ ده‌کاته‌ به‌لگه‌ و وا‌ی له‌ چه‌ندین فه‌رمووده‌ی خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (Γ) هیتاوه، ئە‌م موسلمانانه‌ داماوو نه‌شاره‌زایه‌ نازانیت که‌ حه‌ق و پراستی به‌ کرده‌وه‌ی پیاوان نانا‌سرتیته‌وه، به‌لکو شاره‌زابوونی حه‌ق کرده‌وه‌ی ئە‌وانی پێ‌ ده‌ناسرتیته‌وه.

نویژیک کردنی له مزگه و تدا باشتربیت وه کو: نویژی ته راویح (....)، وه کردنی نویژه سوننه ته کان به تنها باشتره وه که به کۆمه ل، جگه له نویژی ته راویح که کردنی له مزگه وت و به جه ماعت باشتره .

4 - ئەو که سه ی ئەو نویژه بیدعه یه ی داهیناوه له ته واوه تی نویژه که ئەوه یه (لای ئەو بیدعه چی و له خوا نه ترسه) ئەو که سه ی ئەو نویژه ده کات ده بیت پۆژی پینج شه ممه به پۆژوو بیت، که ئەم مه رجه دوو سوننه تی پیغه مبه ری (۲) له ناو بردووه: سوننه تی زوو پۆژوو شکاندن و سوننه تی دل یه ک لاکردنه وه بۆ خوای په روه ردگار (خۆت له برسیتی و تونی تی پزگار بکه یت تا دل ت ته نها لای نویژه که بیت، به لام ئەو بیدعه چیه و دانه ری ئەو نویژه به مه رجه گرتووه که ده بیت دوا ی نویژی مه غریب پۆژوو که بشکی نری ت نه ک پێش مه غریب).

5 - له دوا ی ته واو بوونی ئەو نویژه دوو سوچه ده بردری ت، له کاتی کدا بردنی ئەو دوو سوچه یه ه یچ هۆیه کی نییه ⁽¹⁴⁷⁾.

موسلمان ی خۆشه ویست له و به لگانه ی که له پێشدا باسکران، وه ووته ی زانایان، وه به تالی تی ئەو نویژه و خرابی تی ئەو نویژه له چه ند پوویه که وه، بۆ که سیکی خاوه ن بیرو هۆش پوون ده بیته وه که نویژی (الرغائب) نویژی کی داهینراوه و بیدعه یه کی خراپه، له ئیسلامدا نییه به لکو داهینراوه .

سه یه م: بیدعه ی ناههنگ گپران به بۆنه ی شهوی (الأسراء والمعراج)

شهوی (الأسراء والمعراج) واته: شه و په وی پیغه مبه ر (۲) بوئاسمانه کان یه کی که له نیشانه گه وره کانی خوای په روه ردگار له سه ر راستگویی و گه وره ی وپله و پایه ی پیغه مبه ر (۲)، وه یه کی که له به لگه گه وره کان بۆ پیشاندانی

⁽¹⁴⁷⁾ بپروانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لأبي شامة، ص 153-196، وهذه المفاصد، وأوجه البطلان تشمل صلاة الرغائب في أول جمعة من رجب، وليلة النصف من شعبان، كما صرح بذلك أبو شامة في كتابه الباعث علی إنکار البدع والحوادث، ص 174.

گه ورهیی دهسه لاتی خوای په روهردگار، وه نیشانه یه که له سهر گه ورهیی و به رزی خوای په روهردگار به سهر هه موو به ننده کانیه وه.

خوای په روهردگار ده فهرموویت: ﴿ ! " # \$ % & ' () * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 ﴾ (الإسراء).

واته: پاکی و بی گوردی و ستایش بو ئه و خوایهی که شه وره وی کرد (له به شیکی که می شه ودا) به بندهی خوئی پیغه مبه ر (Γ) له مزگه وتی (حرام: که عبهی پیروزه وه) بو مزگه وتی (الأقصى) له (بیت المقدس) که ده ورو به ریمان پیروزو پر به ره که ت کردوو: تابه هوئی ئه و شه وره ویه وه هه ندیک نیشانه و به لگه و دهسه لاتداری و توانای خو منای نیشان بدهین، به راستی ئه و خوایه بیسه رو بینایه . وه له پیغه مبه ره وه (Γ) چه ندین فهرموده ی راست و دروست گپدر اوه ته وه: که شه وره وی به پیغه مبه ر (Γ) کرا و به رز کرایه وه بو ئاسمانه کان و ده رگا کانی بو کرایه وه، ئه وه ننده به رز کرایه وه تا گه یشته سه رووی حهوت ئاسمانه کانه وه، وه خوای په روهردگار قسه ی له گه لدا کرد هه روه ک خوئی ویستی لیبوو، وه خوای په روهردگار پینج نویژی له سهر فهرز کرد، خوای په روهردگار له سه ره تادا په نجا نویژی له سهر فهرز کرد، به لام پیغه مبه ری خو شه ویست (Γ) به رده وام ده چو وه وه خزمهت خوای په روهردگار و داوای لی ده کرد تا له سه ری سوک بکات، ئه وه بوو خوای په روهردگار کردی به پینج فهرز له شه وو پوژیکدا به لام له خپرو پاداشتا خپرو پاداشتی په نجا نویژی هه یه، له بهر ئه وه ی چاکه یه که به ده یه، سو پاس بو ئه و خوایه ی ئه وه ننده نیعمه تی زوره که له ژماره نایات⁽¹⁴⁸⁾.

بۆيە ئەو شەھەى كە شەو رەوى تىدا كرا، بە هيچ شيۆه يەك ئاھەنگى تىدا ناگىپرديت و تايبەت ناكرىت بە جورىك لہ جورەكانى عىبادەت، كە ناشەرى بىت، لہ بەر چەند ھويەك :

1 - ئەو شەھەى كە (الإسراء والمعراج) تيا پويدا هيچ بەلگە يەكى راست و دروست نەھاتوۋە گوايە ئەو شەھە لہ مانگى رەجەبدا بوۋە يان نا، بەلكو زاناكان بۇ چونيان جياوازە لہ ديارى كرنى ئەو شەھە: □

ھەندىكيان دەلئىن: ئەو شەھە دواى بوونى پىغەمبەر (ﷺ) بە پىغەمبەر (ﷺ) بە پانزە مانگ پويدا، و ھەندىكيان دەلئىن: شەوپرەوييەكەى لہ شەوى بيست و ھەوتى مانگى ربىعى دووم سالىك پيش كۆچكردى بۇ مەدينە پويدا، و ھەندىكيان دەلئىن: ئەو شەھە دواى بوونى پىغەمبەر (ﷺ) بە پىغەمبەر (ﷺ) بە پىنج سال پويدا⁽¹⁴⁹⁾، و ھەندىكيان دەلئىن: شەوپرەوييەكەى لہ شەوى بيست و ھەوتى مانگى ربىعى يەكەمدا بوو⁽¹⁵⁰⁾.

زانای پایە بەرز أبو الشامة (پەھمەتى خواى لىبىت) دەفەر مويت: (دەگىپرديتەو ھەندىك لہ چىرۆك گىرەو ھەكان گوايە شەوپرەوييەكەى پىغەمبەر (ﷺ) لہ مانگى رەجەبدا بوۋە، ئەم قسە يە لای زانا يانى فەرمودە ناس خوى بۇ خوى درۆيەكى پوون و ئاشكرايە)⁽¹⁵¹⁾.

زانای پایە بەرز إبن القىم (پەھمەتى خواى لىبىت) دەفەر مويت: (شەوپرەوييەكەى پىغەمبەر (ﷺ) نازانریت لہ چى شەويكدا بوۋە)⁽¹⁵²⁾.

⁽¹⁴⁹⁾ بىروانە: شرح النووي على صحيح مسلم، 267/2-268.

⁽¹⁵⁰⁾ بىروانە: كتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص232.

⁽¹⁵¹⁾ بىروانە: كتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص232، و بىروانە: تبين العجب بما ورد في شهر

رجب، لابن حجر، ص 9، 19، 52، 64، 65.

⁽¹⁵²⁾ بىروانە: زاد المعاد في هدي خير العباد، لابن القيم، 58/1.

وه ههروهه زانای پایه بهرز عبد العزيز بن عبد الله ابن باز (پهحمتهی خوای لیبیت) دهفهرمویت: (ئو شهوهی که شهورهوییه کهی پیغهمبهری (۲) تیدابوو هیچ فهرمودهیهکی راست و دروست نههاتوو که دیاری بکات نهله مانگی رهجهب و نهله هیچ مانگیکی تردها، بهلکو ئو فهرمودانهی که ئو شهوهیان دیاری کردوو هیچیان صحیح نین له پیغهمبهری خواوه (۲) لای زانایانی فهرمودهناس، وه خوای پهروهردگار، وه خوای پهروهردگار زور داناو کار به جییه کاتیک دیاری کردنی ئو شهوهی له بیر خه لکی بردوتهوه، وه ئه گهر ئو شهوه دیاریش بکریت ئووه دروست نییه تاییهت بکریت به جوریک له جورهکانی عیبادت به بی بوونی به لگهی شهوعی) (153).

2 - نه زانراوه له هیچ یه کیک له موسلمانانی خاوهن زانست و باوهر که ئو شهوهی به پیورزترو گه وره تر زانیبیت له شهوهکانی تر، وه له بهر شهوهی نه پیغهمبهر (۲) و نه هاوه لانی و نه شوین که وتوو و شوین که وتوو ئه وانیش، ئاهه نگیان نه گپراوه له شهوه دا وه تاییه تیان نه کردوو به جوریک له جورهکانی په رستن، بویه ئه گهر ئاهه نگ گپران له شهوه دا کاریکی شهوعی بوایه ئه وه پیغهمبهر (۲) بو موسلمانانی پوون ده کرده وه جا به قسه بیت یان به کرده وه، وه ئه گهر پوبیدایه له سه رده می ئه واندا ئه وا ئه شهوه ده زانراو ده ناسرا، وه هاوه لانی به پیزی پیغهمبهر (۲) بو ئیمه یان ده گپرایه وه (154).

3 - خوای پهروهردگار ئاینی بو ئه م ئوممه ته کامل و ته واو کردوو، وه

نیعمه تی خوئی به سه ردا پزاندوون، ههروه که ده فهرمویت: ﴿ ML K ﴿ (المائدة: ۳) .

﴿ C U T S R Q P O N

(153) پروانه: التحذیر من البدع، ص 17.

(154) پروانه: زاد المعاد لابن القيم، 58/1، والتحذیر من البدع، للعلامة ابن باز، ص 17.

واته: ئەمڕۆ دینم بۆ تەواوکردن و نێعمەتی خۆم پێزانندوو بەسەرتاندا
 وەپازیم لیتان (ئەو موسولمانان) کە ئیسلام ئاینیان بێت و هیچ مەنەج و پێباز
 و ئاینیکی تر نەبێت. □

زانای پایه بەرز این کثیر (پەحمەتی خۆی لێبێت) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا
 فەرمویەتی: (ئەم نێعمەت و بەخششەیی خۆی پەروەردگار گەورەترین نێعمەت و
 بەخششە بەسەر ئەم ئوممەتەو لە کاتێکدا ئاینەکەیی بۆ تەواوکردوون،
 پێویستیان بە هیچ ئاینیک نییە جگە لە ئاینی پیرۆزی ئیسلام، وە پێویستیان بە
 هیچ پێغەمبەرێک (ﷺ) نییە جگە لە پێغەمبەری خۆیان (ﷺ)، بۆیە خۆی
 پەروەردگار پێغەمبەری (ﷺ) گێراوە بە دواین پێغەمبەر (ﷺ)، وە پەوانەیی
 کردوووە بۆ هەموو مەرۆف و جنۆکەکان، هیچ حەلالیک نییە مەگەر ئەو حەلالیی
 کردبێت، وە هیچ حەرامیک نییە مەگەر ئەو حەرامی کردبێت، وە هیچ مەنەج و
 پێباز و ئاینیک حەق و راست نییە مەگەر ئەو ئاینەیی کە پێغەمبەر (ﷺ) بە
 دینی زانیبێت، وە هەر شتیک ئەو هەوایی پێدایبێت حەق و راستە هیچ درۆ
 دواکەوتنی تێدا نییە⁽¹⁵⁵⁾.

﴿ N ML K ﴾ هەم دین لە هەموو پەڕیەکەو تەواوە و
 پێویستی بە زیادو کەم نییە وە هەم خۆی پەروەردگار تەواو نێعمەتی خۆی
 پێشوو بەسەر موسولماناندا. □

و هەر وەها دەفەرمویت: ﴿ شَرَكُوا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
 يَأْذَنُ بِهِ ۗ وَ لَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
 لَكَانُوا فِيهَا لَخَوَّافِينَ ﴾ (الشوری: ۲۱) .

واته: (ئایا ئەو بێباوەرانه پازین بە بەرنامەیی خوا؟) یان شوینی ئەو هاوێ
 بەیداکارانه کەوتوون کە بەناوی دینەو بەرنامەیان بۆ داوەنین و پەیرەوی

⁽¹⁵⁵⁾ بڕوانە: تفسیر القرآن العظیم للامام ابن کثیر (رحمە اللہ تعالی) 26/3 .

دهكهن، بئى ئه وهى خواى پهروهردگار مؤلّه تى دابئت و پئى پازى بئت (حهرام و
حه لآليان بؤ ديارى دهكهن)، خؤ ئه گهر بربارى پئيشترمان نه بوايه تا كاتى ديارى
كراو، ئه وه فه رمانمان دها به له ناو بردنيان، بئى گومان بؤ بئى باوه پان و
سته مكاران سزاي زؤر توندو به ئئيش هه يه .

4 - پئغه مبه رى خوا (Γ) موسلمانانى ئاگادار كردؤته وه له خراپى و
ترساكى بيدعه، وه به روون و ئاشكرا فه رموويه تى: هه موو تازه داهئيراوئيك له م
دينه دا گومرايى و سه رليشئيو اوييه، وه هه ر كاريك بيدعه بئت و بكرئت ئه وه
به سه ر خاوه نه كه يدا ده درئته وه، هه روه ك ئيمامى بوخارى و موسليم (په حمه تى
خوايان ليبيت) له دايقى ئيماندارانه وه بؤمان ده گئيرنه وه، كه پئغه مبه ر (Γ)
فه رموويه تى: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))⁽¹⁵⁶⁾.

واته : هه ركه سيك كاريك دابهئنت له ديندا و فه رمانى ئيمه ي له سه ر نه بئت
به زيادكردنى ئه و كاره ئه وه به سه ريده ده درئته وه و ليئى وه رئاگيرئت. وه له
گئيرانه وه يه كى ترده كه ئيمامى موسليم گئيراوئيه وه، پئغه مبه ر (Γ) فه رموويه تى:
((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))⁽¹⁵⁷⁾.

واته : هه ركه سيك كاريك بكات (عيباده تيك) فه رمانى ئيمه ي له سه ر نه بئت بؤ
كردنى، ئه وه ئه و كاره كاريكه وه رئاگيرئت به لكو ده درئته وه به سه ر
خاوه نه كه يدا.

وه زانايانى پئيشينى ئه م ئومه ته موسلمانانان ئاگادار كردؤته وه له خراپى
و ترساكى بيدعه، چونكه بيدعه زيادكردنه له دين و شه رعئكه خواى پهروهردگار
فه رمانى پئى نه كردووه و پئغه شئى پئنه داوه، وه پئغه مبه ر (Γ) پئغه ي

⁽¹⁵⁶⁾ رواه البخاري 222/3، برقم 2697، ومسلم، 344/3، برقم 1718.

⁽¹⁵⁷⁾ رواه مسلم، 1343/3، برقم 1718.

پینہ داوہ، وہ لہ بہر ئہ وہی خو شوبہاندنہ بہ دوژمنانی دین وہ کو: گاورو
جولہ کہ، کہ بیدعہ وشتی زیادہ یان خستہ ناو دینہ کہ یانہ وہ⁽¹⁵⁸⁾.

چوارہم: ناہہنگ بہ بونہی ہاتنی شہوی پانزہی مانگی شہعبان:

ئیمامی پایہ بہرز محمدی کورپی وضاح القرطبی لہ عبدالرحمن کورپی زیدی کورپی
أسلم دہ گیزیتہ وہ کہ فہرمویہ تی: نہم بیستوہ لہ ہیچ یہ کیک لہ زاناو
شارہ زایانمان کہ گرنگی بدہن بہ شہوی پانزہی مانگی شہعبان، وہ نہم
بیستوہ لہ ہیچ یہ کیکیان فہرمودہ کہی ئیمامی مکحول باس بکن⁽¹⁵⁹⁾، وہ
ہیچ یہ کیکیان فہزلی ئو شہوہ یان نہ داوہ بہ سہر شہوہ کانی تردا⁽¹⁶⁰⁾.

ئیمامی أبو بکر الطرطوشی (رہمہ تی خوی لیبت) دہ فہرمویت: أبو محمد
المقدسی (رہمہ تی خوی لیبت) بوی گیزامہ وہ، فہرموی: (لای ئیمہ بہ ہیچ
شیوہ یہ نوژی (الرغائب) نہ بوو، ئو نوژیہ ی کہ لہ مانگی رہجہ ب و شہعباندا
دہ کریت، یہ کہم جار ئم نوژیہ لای ئیمہ داہینرا لہ سالی 448 کوچیدا بوو،

⁽¹⁵⁸⁾ بروانہ: التحذیر من البدع، لابن باز، ص 19.

⁽¹⁵⁹⁾ یعنی بحديث مكحول ما أخرجه ابن أبي عاصم في السنة برقم 512، وابن حبان برقم 5665 [481/12]، والطبراني في الكبير 109/20، برقم 215، وأبو نعیم في الحلیة، 191/5، والبيهقي في شعب الإیمان، 272/5 برقم 6628، عن معاذ بن جبل t يرفعه: "يطلع الله إلى خلقه في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه إلا لمشرك أو مشاحن"، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة: حديث صحيح روي عن جماعة من الصحابة من طرق مختلفة يشد بعضها بعضاً، وهم: معاذ بن جبل، وأبو ثعلبة الخشني، وعبد الله بن عمرو، وأبي موسى الأشعري، وأبي هريرة، وأبي بكر الصديق، وعوف بن مالك، وعائشة رضي الله عنهم، ثم خرج هذه الطرق الثمانية، وتكلم على رجالها في أربع صفحات.

قلت: فإن صح هذا الحديث في فضل ليلة النصف من شعبان كما يقول الألباني حفظه الله فليس فيه ما يدل على تخصيص ليلتها بقيام ولا يومها بصيام، إلا ما كان يعتاده المسلم من العبادات المشروعة في أيام السنّة، لأن العبادات توقيفية.

⁽¹⁶⁰⁾ بروانہ: کتاب فیہ ما جاء فی البدع، للإمام ابن وضاح، المتوفى سنة 287 هـ ص 100، برقم 119.

ئەو ھەبوو جارێکیان پیاویک کە (ابن أبي الحمراء) ی پێ دەوترێت خەلکی (نابلس) بوو. ھات بۆلامان لە (بیت المقدس)، دەنگی زۆر خۆش بوو بۆ قورئان خویندن، ھەستاو لە ناو مزگەوتی (الأقصى) دا لە شەوی پانزەھێ مانگی شەعباندا کەوتە نوێژکردن، پیاویک لە پشنتیەو ھەستا پاشان دووان و پاشان سیان و چوار، نوێژکەھی تەواو نەکرد تا کۆمەلێکی زۆر لە پشنتیەو نوێژیان دەکرد، پاشان سالی دواي ھاتو ھەلکێکی زۆر لە پشنتیەو نوێژیان دەکرد، و ھەلکێکی دواتر ھاتو ھەمان شیو ھەلکێکی زۆرتر نوێژیان لە پشنتیەو کرد و لە ناو مزگەوتدا بلاو بوو ھەو، ھەر بۆیە ھەو پۆژو ھەو تاییبەت کردنی نوێژ لەو شەو ھەو بلاو بوو ھەو و پەرەي سەند لە مزگەوتی (الأقصى) و ناو مالاھکان، و ھە جیگەر بوو ھەو نوێژیکی سوننەت ھەتا پۆژگاری ئەمرۆمان⁽¹⁶¹⁾.

و ھە ئیمامی ابن وضاح لە ابن أبي مليكة ھەو دەگێرێت ھەو، بە ابن أبي مليكة ووترا: زیاد النميري دەلیت: شەوی پانزەھێ مانگی شەعبان خێرو پاداشتی بە وینەي خێرو پاداشتی شەوی قەدرە (ليلة القدر)، ابن أبي مليكة فەرموي: ئەگەر گویم لە خۆي بوايە کەوا دەلیت، لەو کاتەدا داریکم بە دەست ھەو بوايە، لێم دەدا بەو دارە، لەو کاتەدا زیاد النميري قازیش بوو⁽¹⁶²⁾.

زانای پایە بەرز أبو الشامة (رەحمەتی خۆي لیبیت) کە شافیعی مەزھەبە دەفەرموویت: (صلاة الألفية، ئەو نوێژەيە کە لە شەوی پانزەھێ مانگی شەعباندا دەکریت، بەم نوێژە دەوتریت ھەزارییە لە بەر ئەو ھەزار جار ﴿ ! " # \$ % ﴾ (الإخلاص: ١) تیدا دەخویندریت، چونکە سەد پکاتەو لە ھەر پکاتی کدا یە کجار سورەتی فاتیحەو دەجار سورەتی ﴿ ! " # \$ % ﴾

⁽¹⁶¹⁾ بڕوانە: کتاب الحوادث والبدع، للطروشی، المتوفی سنة 474ھ، ص 266، بڕقم 238.

⁽¹⁶²⁾ بڕوانە: کتاب فیہ ما جاء فی البدع، لابن وضاح، ص 101، بڕقم 120، وروا الطروشی فی کتاب الحوادث والبدع عن ابن وضاح، ص 263، بڕقم 235.

ده خویندریت، نوئیژیکی زۆر دریژۆ زۆر قورس و گرانه، له کاتیکدا هیچ
 فەرموودهیهکی سهحیحی له سهرنییه، به لکو ئه و فەرموودانهی که له سهری
 هاتوون هه مویان لاوازن یان هه لبه ستراون، هه ر بویه به هوی بهردهوام بوون
 له سهر کردنی ئه و نوئیژه زیاتر په ره ی سه ندووه له ناو زۆربه ی مزگه وته کانی
 ولاتدا، که ئه و نوئیژه ی تیا ده کریت و ئه و شه وه تا به یانی بهردهوام ده بن، وه
 چه ندین خراپه و تاوانکاری تیا دا ده کریت، وه پیاوان و ئافره تان تیکه ل ده بن، وه
 ئه وهنده خراپه ی تری تیا ده کریت له بهر دیاری و ئاشکرایان پیویست به باس
 کردن ناکات، وه زۆربه ی نه زان و نه شاره زایان باوه پریکی پته ویان هه یه به م
 نوئیژه، وه شه ی تان بو ی پازاندونه ته وه و کردوویه تی به بنچینه یه کی گه و ره ی
 دین⁽¹⁶³⁾.

وه زانای پایه بهرز ابن رجب (په حمه تی خوی لیبیت) پاش ووته یه کی به نرخ
 فەرمویه تی: (شهوی پانزه ی مانگی شهعبان هه ندیک له تابعینی وه کو: خالدی
 کوپی معدان، و مکحول، و لقمان کوپی عامرو جگه له وانیش، به گه و ره و پر له
 خیریان ده زانی و عیبا ده تی زۆریان تیا ده کرد، تا خه لکی فه زل و گه و ره یی ئه و
 شه وه یان لییانه وه وه رگرت، ده ووتریت: هه ندی بۆچوون و شوینه واری
 ئیسراییلیان پی گه یشتبوو بۆ به گه و ره زانینی ئه و شه وه، کاتیک ئه وه ئاشکرا
 بوو له ناو ولاتدا جیاوازی که وته نیوانیان؟ ئایا ئه و شه وه به گه و ره و پر له خیر
 بزانی تیا یان نا؟ ئه وه بوو کۆمه لیک له خوا په رستانی به صره و جگه له وانیش پازی
 بوون پی و به گه و ره یان زانی، به لام زۆربه ی زانا و شاره زایانی حجاز وه کو:
 عطاء، و ابن ابي ملیکه ئینکاریان لی کرد، هه روه ک عبد الرحمن کوپی زید کوپی
 أسلم له زاناو تیگه یشتوانی مه دینه گێراویتییه وه، وه ئه مه ووته ی هاوه لانی
 ئیمامی مالک و جگه له وانیشه، وه هه موویان فەرموویانه زیندوو کردنه وه ی ئه و

⁽¹⁶³⁾ بڕوانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لعبد الرحمن بن إسماعیل، المعروف بأبي شامة،
 المتوفى سنة 665هـ، ص 124.

شهوہ بہ عبادہ تیکی تائبہت و جیاواز و خویندنی ئو ہموو زیکرو ویردانہ
بیدعہ یہ و کاریکی تازہ داهینراوہ).

زانایانی شام بۆچونیان جیاوازه سہبارت بہ زیندوو کرنه وهی ئو شه وه، نه سه ر

دوو بۆچون:

یہ گہم: زیندوو کردنہ وهی ئو شه وه سوننہتہ بہ جماعت لہ
مزگوتہ کاندا، ہر بۆیہ خالدی کوری معدان و لقمائی کوری عامرو جگہ لہ وانیش،
لہ و شه و ہدا جوانترین جلیان لہ بہر دہ کردوو بۆنی خوشیان لہ خویان دہدا و
کلیان لہ چاویان دہ کرد، ئو شه وه تا بہ یانی لہ مزگوتہ دہمانہ وه و نویتیان
دہ کرد، وہ ئیمامی إسحاق بن راہویہ ہمان بۆچونی ہبووہ، وہ دہیووت:
کردنی لہ مزگوت بیدعہ نییہ، ہر وہک ئیمامی حرب الکرمانی لئی گئیراوتہ وه.

دووہم: باش نییہ و دروست نییہ کۆبونہ وه لہ مزگوتہ کاندا بۆ نویتژ کردن و

پارانہ وه و چیرۆک گئیرانہ وه، بہ لام ہیچی تئیدا نییہ ئہ گہر کہ سیک تہنہا بۆ خوی
نویتژ بکات، ئہ مہ بۆچونی ئیمامی الأوزاعی یہ، کہ ئیمام و پیشہ واو زانای شام بووہ،
ئہم بۆچونہ نزیک ترہ لہ حہقہ وه (إن شاء الله)، پاشان فہرموویہ تی: بۆچونی ئیمامی
أحمد نہ زانراوہ دہریارہی شہوی پانزہی مانگی شہعبان، بہ لام سہبارت بہ
سوننہتیتی شہو نویتژ کردن لہ و شه و ہدا دوو ریوایہ تی لئوہ گئیراوتہ وه، یہک
لہ و ریوایہ تانہی کہ لئی گئیراوتہ وه سہبارت بہ شہو نویتژ کردن لہ شہوی
جہژندا، لہ ریوایہ تیکدا شہو نویتژ کردن بہ جماعت تیایدا بہ سوننہتی
نہ زانیوہ، لہ بہرئہ وهی لہ پیغہ مہبری خواوہ (۲) نہ ہاتووہ و گئیراوتہ وه،
بہ لام لہ ریوایہ تیکدا بہ سوننہتی زانیوہ لہ بہرئہ وهی عبد الرحمن کوری زیدی
کوری الأسود کہ یہکیکہ لہ تابعین ئو شه وهی زیندوو کردوٹہ وه بہ شہو نویتژ
کردن، بہ ہمان شیوہ تائبہت کردنی شہوی پانزہی مانگی شہعبان بہ شہو نویتژ

هیچ فرموده‌یه‌کی صحیح له پیغه‌مبەر (ؑ) و هاوه‌لانیه‌وه نه‌هاتوو، به‌لکو
ئوه‌ی هاتبیت‌ته‌ن‌ها له‌لایه‌ن کۆمه‌لیّ تابعینی شاره‌زایانی شامه‌وه هاتوو⁽¹⁶⁴⁾.

زانای پایه به‌رز این باز (ره‌حمه‌تی خوی لیبت) فرمویه‌تی: (ئو بوچونه‌ی
که ئیمامی الأوزاعی به‌په‌سندی زانیوه گوايه شه‌وی پانزه‌ی مانگی شه‌عبان به
شه‌و نوپژ زیندوو بکریته‌وه به‌ته‌ن‌ها، وه‌په‌سند کردنی ئو بوچونه له‌لایه‌ن این
رجبه‌وه شتیکی زۆر سه‌یره و بوچونیک‌ی لاوازه، له‌به‌ر ئوه‌ی هه‌ر کاریک‌ ئه‌گه‌ر
دروستی و شه‌رعیتی به‌به‌لگه‌ی شه‌رعی دانمه‌زیت ئوه بو هیچ موسولمانیک
دروست نییه بیه‌پینیته‌ ناو دینه‌وه، جا به‌ته‌ن‌ها بیکات یان به‌جماعت، به
نه‌ینی بیکات یان به‌ئاشکرا، له‌به‌ر گشتی فرموده‌که‌ی پیغه‌مبەر (ؑ) که
فرمویه‌تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))⁽¹⁶⁵⁾ واته: هه‌رکه‌سێک کاریک
بکات (عیباده‌تیک) فرمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت بو کردنی، ئوه ئو کاره
کاریکه وه‌رناگیریت، به‌لکو ده‌دریته‌وه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، وه‌جگه له‌م
به‌لگانه‌ش که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نکۆلی کردنی بیدعه‌و ترسان لی⁽¹⁶⁶⁾.

موسلمان‌ی خۆشه‌ویست ئوه‌ی که له‌پیشدا باس کرا له‌ووته به‌نرخه‌کانی
زانا به‌رپژه‌کانی وه‌کو: ابن‌وضاح، والإمام الطرطوشي، والإمام عبد الرحمن بن
إسماعيل المعروف بأبي شامة، والحافظ ابن رجب (ره‌حمه‌تی خویان لیبت)، وه‌ ئیمامی
ئهم سه‌ده‌یه عبد‌العزیز ابن‌باز (ره‌حمه‌تی خوی لیبت)، به‌پوون و ئاشکرای بۆمان
ده‌رکه‌وت که تایبه‌ت کردنی شه‌وی پانزه‌ی مانگی شه‌عبان به‌شه‌و نوپژ یان هه‌ر
عیباده‌تیک‌ی تر دروست نییه، به‌لکو بیدعه‌یه‌و هیچ به‌لگه‌یه‌کی قورئانی پیرۆزو
سوننه‌تی پیغه‌مبهری (ؑ) له‌سه‌ر نییه، وه‌ هیچ یه‌کێک له‌هاوه‌لانی به‌رپزی
پیغه‌مبەر (ؑ) نه‌یان کردوو.

⁽¹⁶⁴⁾ بروه‌نه: لطائف‌المعارف، لابن‌رجب، ص263.

⁽¹⁶⁵⁾ رواد مسلم، 1343/3، برقم 1718.

⁽¹⁶⁶⁾ بروه‌نه: التحذیر من البدع، ص26.

پینجه م: التبرک

التَّبَرُّكُ: واته: داواکردنی خیرو بهرکههت، والتَّبَرُّكُ بالشَّيْءِ: واته: داواى خیرو بهرکههت کردن به هوى شتیکه وه⁽¹⁶⁷⁾.

ئوهوى كه گومانى تیا نیه ئه وهیه كه خیرو بهخشش هه مووى به دهست خوای پهروهردگار، خوای پهروهردگار هه ندیک له دروستکراوهکانی خوای تایبته کردوه به پر خیرو بهرکههت، وشهى البركة: له بنه پرتدا به مانای جیگیرو بهردهوام دیت، وه به مانای زیادکردن و گه شه کردنیش دیت، دهوتریت: برك علیه، واته: دوعای خیرو بهرکههتی بۆ کرد، وه دهوتریت: بارک الله الشیء وبارک فيه أو بارک علیه: واته: خوای پهروهردگار پر خیرو بهرکههتی بکات، بویه وشهى (تبارک: خاوهنى زۆر خیرو بهرکههت) هیچ کهسیکی پی وهسف ناکریت جگه له خوای پهروهردگار، بویه ناوتریت: تبارک فلان، له بهر ئه وهى واته: زۆر گه وره دهگه یه نیت، بویه وهسفیکه بۆ هیچ کهس به کار نایات جگه له خوای پهروهردگار، وه وشهى (الْيُمْنُ) به مانای: پر خیرو بهرکههت دیت.

وشهى (البركة) له قورئانی پیرۆزدا به چهند مانایهك هاتوه، له وانه:

- 1 - جیگیر بوون و بهردهوام بوونی خیرو بهرکههت. □
- 2 - زۆرى و زیاد بوون و بهردهوام خیرو بهرکههتی شت له دواى شت. □
- 3 - وشهى (تبارک) هیچ کهسیکی پی وهسف ناکریت جگه له خوای پهروهردگار، وه نادریته پال هیچ کهس جگه لهو، زانای پایه بهرز ابن القیم (پهحمهتی خوای لیبیت) دهفرمویت: (گه وره یی و زۆرى خیرو بهرکههتی خوای پهروهردگار له وه دایه که: بهخشنده یی بهردهوامه، خیرو بهرکههتی زۆره،

⁽¹⁶⁷⁾ بروهانه: النهاية في غريب الحديث، لابن الأثير، باب الباء مع الراء، مادة "برك"، 120/1، وه بروهانه:

خاوهن پېژنو بهرزی بهرده وامه، وه خاوهنی گه وره ییه و دووره له هه موو که م و کورپیه ک، هه رچی خپرو بهر که ت هه یه له لایه ن خواى په روه ردگار هه یه، وه خواى په روه ردگار خپرو بهر که تى خوى ده پېژنیت به سه ر هه ر یه کیک له به نده کانی که خوى ویستی لییه، ئا ئه مه یه واتاکانی (تبارک) که له قورئانی پیروژدا به چه ند مانایه ک هاتووه) (168).

ئه و شتانه ی که زور پیروژو پر له خپرو بهر که تن:

1 - قورئانی پیروژی پر له خپرو بهر که ت: قورئانی پیروژ خپرو بهر که تى دونیا و دواړوژى تېدايه، بویه داواکردنى بهر که تى قورئانی پیروژ به جوان خویندنه وه و کار پى کردنى ده بیت (به و شپوه یه ی که خواى په روه ردگار پى پازى ده بیت).

2 - پیغه مبهرى (Γ) پر له خپرو بهر که ت: خواى په روه ردگار خپرو بهر که تى گپراوه له خودی پیغه مبهردا (Γ)، **ئهو خپرو بهر که ت هه ش دوو جوړه:** **یه که م:** بهر که تى واتایی، ئه و بهر که ت و نیعمه ته یه که له دنیا و دواړوژدا دیتهدى به هوى په یامه که یه وه (قورئانی پیروژ و سوننه ت)، له بهر ئه وه ی خواى په روه ردگار پیغه مبهرى (Γ) نار دووه، وه کو: په حمه تیک بؤ هه موو بونه وهران، وه خه لگی دهربکات له تاریکیه کان بؤ پوناکی باوهرو خواپه رستى، وه ئه و پیغه مبهره (Γ) شته هه لال و هه رامه کانیا ن بؤ دیارى بکات، وه خواى په روه ردگار گپراویتی به کو تا پیغه مبهر (Γ)، وه ئاینه که ی بار سووکی و نه رم و نیانی و لیبورده یی له خو گرتووه.

دووهم: خپرو بهر که ت هه ست پیکراوه کانی، ئه مه ش دوو جوړه:

3 - بوونى خپرو بهر که ت له کرداره کانیدا (Γ)، ئه ویش بریتیه له و موعیژانه ی که خواى په روه ردگار پى به خشيوه و پېژدارى کردووه پى، وه

(168) بروانه: جلاء الإفهام ص 180، وتیسیر الکریم الرحمن فی تفسیره کلام المنان، للسعدی، 39/3.

به لگه یه له سهه راسنگۆییه که ی (٢). □

4 - بوونی خێرو به ره کهت له خودی پیغه مبهه (٢) و شوینه واره ههستی کراوه کانی، ئه و خێرو به ره کهت یه که خوی پهروه دگار گێراویتی له خودی پیغه مبهه (٢)، هه ر بۆیه هاوه لانی به پیزی پیغه مبهه (٢)، پیغه مبهه ریان (٢) به پیرو زو پر له خێرو به ره کهت ده زانی تا له ژياندا بوو، وه پاش مردنی ئه و شتانه ی که له لاشه ی به جی مابوو به پیرو زو پر له خێرو به ره کهت یان ده زانی. □

بۆیه ههچ که سیک له دروست کراوه کانی خوی پهروه دگار پیوانه ناکریتته سهه پیغه مبهه (٢) تا به پیرو زو پر له خێرو به ره کهت بزانی، له بهر ئه وه ی خوی پهروه دگار ئه وه موو ریزو خێرو به ره کهت یه گێراوه له خودی پیغه مبهه (٢)، وه گومان له وه دا نییه که خوی پهروه دگار پیغه مبهه ران (علیه الصلاة والسلام) و فریشته کان و پیاوچا کانی پیرو زو پر له خێرو به ره کهت دار کردوو، به لام موسولمان نابیت داوای به ره کهت یان لی بکات، له بهر ئه وه ی ههچ به لگه یه کی شه رع ی له سهه نییه، وه هه روه ها چه ندین شوین هه یه که خوی پهروه دگار پیرو زو پر له خێرو به ره کهت دار ی کردوون، وه کو: مزگه وتی حرام (که عبه ی پیرو زو) و مزگه وتی مه دینه (مزگه وتی پیغه مبهه (٢) و مزگه وتی الاقصی (بیت المقدس))، وه هه روه ها چه ند کاتیکی پیرو زو پر له خێرو به ره کهت دار کردوو، وه کو: مانگی ره مه زان و شه وی قه درو ده پوژی یه که می مانگی ذو الحجة وه (أشهر الحرام " مانگی: رجب، ذو القعدة، وذو الحجة، والحرم") وه پوژانی دووشه ممه و پینج شه ممه و هه ینی، وه کاتی دابه زینی خوی پهروه دگار له سه یه کی شه ودا بو ئاسمانی دونیا، وه جگه له م شوینه پیرو زانه، که نابیت موسولمان ته به رپوکیان پی بکات و داوای به ره کهت یان لی بکات، به لکو داوای خێرو به ره کهت هه ر له

خوای په‌روه‌ردگار ده‌کړیت ئه‌ویش به‌کړدنې کرده‌وه شه‌رعیه چاکه‌کان
ده‌بیټ (169).

5 - هندی شت هه‌یه که پی‌وړو پر خپرو به‌ره‌که‌تن، وه‌کو: ئاوی زه‌مزهم و
باران، له به‌ر ئه‌وه‌ی له به‌ره‌که‌ت و خپری ئه‌مانه ئه‌وه‌یه: خه‌لکی و ئاژه‌لان لی‌ی
ده‌خونه‌وه، دارو دره‌خت و گژوگیای پی‌ سه‌وز ده‌بیټ، وه‌ داری زه‌یتون پی‌وړو
پر خپرو به‌ره‌که‌ته، وه‌ شیرو ئه‌سپ و مه‌رو دارخورما پی‌وړو پر خپرو
به‌ره‌که‌تن (170). □

به‌ده‌ست هیټان و داوا کړدنې خپرو به‌ره‌که‌ت به‌ریگه‌یه‌کی شه‌رعی به‌م چهند کاره‌ ده‌بیټ:

1 - به‌ده‌ست هیټان و داوا کړدنې خپرو به‌ره‌که‌ت به‌ زی‌کرو یادی خوای
په‌روه‌ردگار و خویندنی قورئانی پی‌وړو به‌ده‌ست دیټ، ئه‌ویش داوای به‌ره‌که‌ت
کړدنه له خوای په‌روه‌ردگار به‌ زی‌کری دلّ و زمان، وه‌ کار کړدنه به‌ قورئانی
پی‌وړو و سوننه‌ت به‌ شی‌وه‌یه‌کی شه‌رعی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌که‌تیاں له‌م
شټانه‌دایه: دلّ پی‌یان ئارام ده‌بیټ، دلّ به‌هیز ده‌که‌ن بؤ زیاد عیبادت کړدن، وه‌
شی‌فای هه‌موو دردوو به‌لایه‌کیان تی‌دایه، وه‌ به‌خته‌وه‌ری دونیاو دواړوژیان
تی‌دایه، لی‌خوش بوونی تاوانه‌کانی تی‌دایه، به‌ هو‌یانه‌وه هی‌منی داده‌به‌زیټ، وه‌
قورئانی پی‌وړو ده‌بیټه تکاکار بؤ خاوه‌نه‌که‌ی له پوژنی دوا‌ییدا، به‌لام ته‌به‌پروک به‌
قورئان ناکړیت وه‌ک دانانی له ناو مالّ و ناو سه‌یاره و دانانی له پشت سه‌ری
ئافره‌تی زه‌یستان، به‌لکو به‌ده‌ست هیټان و داوا کړدنې خپرو به‌ره‌که‌تی قورئانی
پی‌وړو به‌ خویندنه‌وه‌و کار پی‌ کړدنې ئه‌بیټ. □

2 - به‌ده‌ست هیټان و داوا کړدنې خپرو به‌ره‌که‌ت به‌ خودی پی‌غه‌مبه‌ر (Γ)

(169) بروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص 70-182.

(170) بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ص 183-197.

تا له ژياندا بووه، له بهر ئه وهی پيغه مبهه (Γ) پيروزو پر خيرو بهر هكته بووه له خودی خوئی و ئه و شتانهی كه پيوه ی بووه، هه ربويه هاوه لانی به ریزی پيغه مبهه (Γ) ته به پروکیان ده کرد به خودی پيغه مبهه (Γ) خوئی، هه روهك أبو حنیفة (t) ده فهرمویت: ((جاریکیان پيغه مبهه (Γ) له گه رمای نیوه پدا چوو بؤ البطحاء (شوینیکه له نیوان مه ککه و مئی) له وئی ده ست نوپژی گرت و نوپژی نیوه رو و عه سری به (قصر و جمع کرد، دوو پکات، دوو پکات) پاشان موسولمانان هه ستان و دهستی پيغه مبهه ریان (Γ) به دهم و چاویاندا ده هیئا (وه کو داوا کردنی خيرو بهر هكته)، منیش دهستی پيغه مبهه رم (Γ) گرت و به سه ر دهم و چاومدا هیئام، دهسته کانی وه کو به فر ساردو فیئک بوون، وه بونی له میسک خوشتتر بوو))⁽¹⁷¹⁾.

وه آنسی کوپی مالک (t) ده فهرمویت: ((پيغه مبهه (Γ) چوو ه مئی و به رد هاویشتنی (الجمرة العقبة) ی کردو چوو ه ناو (خیمه یان ئه و که پره ی که هه لی دابوو) وه حه یوانی سه برپی، پاشان به سه رتاشیکی فه رموو: وه ره سه رم بتاشه، ئاماژه ی بۆلای راستی کردوو پاشان بۆ لای چه پی، پاشان پيغه مبهه (Γ) مووی سه ری دا به هاوه له به ریزه کانی))، له ریوایه تیکی تردا: ((پيغه مبهه (Γ) بانگی أبو طلحة ی کردوو مووه کانی لای راستی سه ری داپیی، پاشان پيغه مبهه (Γ) به سه رتاشه که ی فه رموو: لای چه پی سه رم بتاشه، ئه وه بوو موه کانی سه ری دا به أبو طلحة و پیی فه رموو: دابه شی بکه له نیوان موسولماناندا "سه برکردنی به چاوی ریزو پر خيرو بهر هكته وه"))⁽¹⁷²⁾.

بۆیه هاوه لانی به ریزی پيغه مبهه (Γ) ته به پروکیان ده کرد به جل و بهرگه که ی و شوینی دهستی و ئاوی ده ست نوپژو بهر ماوه ی ئاو خواردنه وه که ی

⁽¹⁷¹⁾ البخاري: كتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ، 200/4، برقم 3553.

⁽¹⁷²⁾ رواه مسلم، كتاب الحج، باب بيان أن السنة يوم النحر أن يرمي، ثم ينحر، ثم يخلق، والابتداء في الحلق

بالجانب الأيمن من رأس المخلوق، 947/2، برقم 1305.

و زۆر شتی تر⁽¹⁷³⁾ ، وه ته به پرۆکیان ده کرد به و شتانهی له لاشه‌ی پیغه مبه‌ر
(Γ) بووه ته وه ، وه کو: مووه کانی، وه ئه و شتانهی که پیغه مبه‌ر (Γ) به کاری
هیناوه و پاش خۆی مابووه وه ، وه کو: جل و به‌رگ و قاپ و قاچاغ و نه‌عه‌له کانی،
وه جگه له م شتانه‌ش⁽¹⁷⁴⁾.

موسولمانی خو شه‌ویست لیره‌دا ده‌بیته ناگاداری ئه وه بین که هیچ که سیك
قیاس نا کریتته سه‌ر پیغه مبه‌ر (Γ) له پووی پیروزی و پرخیرو به‌ره‌که تیه وه ،
چونکه پیغه مبه‌ر (Γ) فه‌رمانی نه‌کردووه که هیچ یه کیک له هاوه‌لانی به‌چاوی
به‌ره‌که ته وه سه‌یر بکریت، وه نه‌گی‌ردراوه ته وه له هیچ یه کیک له هاوه‌لانی به‌پیزی
پیغه مبه‌ر (Γ) ئه و کاره‌یان کرد بیته له گه‌ل که سانی جگه له پیغه مبه‌ردا (Γ)
جا له ژیانیدا بیته یان دوا‌ی مردنی، وه ته به پرۆکیان نه‌کردووه به هیچ یه کیک له
خه‌لیفه به‌پیزو سه‌حابه‌کانی پشتیوانان و کۆچکردوان و ئه‌وانه‌ی که موژده‌ی
به‌هه‌شتیان پی درابوو (خوای گه‌وره له هه‌موویان پازی بیته).

زانای پایه به‌رز ئیمامی الشاطی (په‌حه‌ته‌ی خوای لیبیت) ده‌فه‌رمویت: (پاش
مردنی پیغه مبه‌ر (Γ) هاوه‌لانی به‌پیزی، هیچ کاریک پووی نه‌داوه لییان
ده‌باره‌ی ته‌به‌پرۆک کردن به‌که‌سانی جگه له‌و، له کاتی‌کدا پیغه مبه‌ری خوا (Γ)
له دوا‌ی خۆی هیچ که سیکی به‌جی نه‌هیشته‌وه له ئیمامی أبوبکر الصّدیق (t)
به‌پیز تر بیته و خه‌لیفه‌شی بیته، له ناو هاوه‌له به‌پیزه‌کانیدا هیچ یه‌کیکیان
ئه‌وه‌یان نه‌کرد به‌رامبه‌ری، وه ئیمامی عُمَر (t) که دوا‌ی أبوبکر الصّدیق (t)
له‌و به‌پیزتر نه‌بووه، پاشان ئیمامی عثمان (t) و ئیمامی علی (t) و سه‌رجه‌م
سه‌حابه‌کان که له ناو ئوممه‌ته‌دا له‌وان چاک‌ترو به‌پیز تری تیا نه‌بووه لای خوای

(173) بروانه: التبرک، أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 248-250.

(174) بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ص 252-260.

پهروهردگار، به هیچ شیوه‌یه که بومان نه‌گیردراو‌ته‌وه که خاوه‌ن خیرو به‌ره‌کت بوو بیتن و خه‌لکیان خیردارو به‌ره‌که‌تدار کردبیتن⁽¹⁷⁵⁾.

گومانی تیدانییه که سوود وه‌رگرتن له عیلم و زانیاری زانایان، گوئی گرتن له ناموژگارویه‌کانیان، پارانه‌وه‌کانیان بو موسولمانان، ده‌ست که‌وتنی فه‌زلی دانیش‌تگا‌کانیان به دانیش‌تن له‌گه‌لیندا پره له خیرو به‌ره‌که‌ت سودی زور، به‌لام ته‌به‌پروک ناکریت به خودی خوین، به‌لکو به‌ده‌ست هیان و داوا کردنی خیرو به‌ره‌که‌ت به‌وه ده‌بیت که کرده‌وی چاکه بکه‌ین به عیلم و زانیاریه‌که‌یان، وه شوینی زانایانی نه‌هلی سونه‌وه‌جه‌ماعه بکه‌وین⁽¹⁷⁶⁾.

3 - به‌ده‌ست هیانی خیرو به‌ره‌که‌ت به خوارده‌وه‌ی ئاوی زه‌مزهم، چونکه ئاوی زه‌مزهم پیروژترین ئاوی سهر زه‌وییه، به خوارده‌وه‌ی تینویتی ده‌شکیت و شوینی خواردیش ده‌گریت، وه خوارده‌وه‌ی به نییه‌تیکی باش شیفای تیدایه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بو‌هر مه‌به‌ستیک بخوریته‌وه دیته‌دی، پیغه‌مبه‌ر (Γ) ده‌باره‌ی ئاوی زه‌مزهم ده‌فهرموویت: ((إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ، إِنَّهَا طَعَامٌ طَعِمَ [وَشَفَاءٌ سَقِيمٍ])⁽¹⁷⁷⁾ واته: به‌راستی ئاوی زمزم ناویکی پیروز و پر به‌ره‌که‌ته، ناویکه شوینی خواردن ده‌گریته‌وه، وه شیفای نه‌خوشی تیدایه.

جابری کوری عبدالله فرموده‌یه‌کمان بو ده‌گیریته‌وه له پیغه‌مبه‌روه (Γ) که فرموویه‌تی: ((ماء زمزم لما شرب له))⁽¹⁷⁸⁾.

واته: ئاوی زه‌مزهم بو‌هر مه‌به‌ستیک بخوریته‌وه دیته‌دی. □

⁽¹⁷⁵⁾ بروهانه: الاعتصام للشاطي، 8/2، 9، وه بروهانه: الترك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 261-269.

⁽¹⁷⁶⁾ بروهانه: الترك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 269-278.

⁽¹⁷⁷⁾ أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي ذر t، 1922/4، برقم 2473، وما بين المعكوفين عند البزار، والبيهقي، والطبراني، قال الهيثمي في مجمع الزوائد: "رجاله ثقات"، 286/3.

⁽¹⁷⁸⁾ أخرجه ابن ماجه، كتاب المناسك، باب الشرب من زمزم، 1018/2، برقم 3062، و صححه

الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، 183/2، وإرواء الغليل، 320/4.

وه گيڙدراوه ته وه كه پيڻغه ممبر (Γ) ئاوي زهمزه مي ده كرده ناو كوپه و
دۆلكه وه دهيدا به نه خوښه كان و ده يگرد به سهرياندا⁽¹⁷⁹⁾ (روومه تيانى پي تهر
ده كرد).

4 - به ده ست هيئانى خيرو به ره كه ت به ئاوي باران، گومانى تيدا نيه كه
ئاوي باران پيرو و پير به ره كه ته، چونكه خواي په روه ردگار به ره كه تي تى
كردوو: خلكي لى ده خوښه وه، وه هموو گيان له به ران و پروهك و درهخت و
به روه بوومه كان پي گش ده بڼه وه، وه خواي په روه ردگار هموو شتيكي پي
زيندوو ده كاته وه.

انس كورې مالك (t) ده فهرموويت: جاريكيان له گه ل پيڻغه ممبردا (Γ)
بووين بارانمان به سردها باري پيڻغه ممبر (Γ) هه ندى له جله كانى هه لدايه وه تا
باران لاشه ي تهر كرد، ووتمان ئه ي پيڻغه مبرى خوا (Γ) بو وات كرد، فهرمووي:
(لَا اِنَّهٗ حَدِيْثٌ عَهْدٍ بَرٍّ))⁽¹⁸⁰⁾.

زانای پایه بهر زئيمامى النوي (په حمه تي خواي ليبيت) ده فهرموويت: واته:
باران بارين په حمه تي خواي په روه ردگار وه تازه دروستي كردوو (تازه
باراندوويه تي) بويه ته به پروكي پي ده كريت. □

به ده ست هيئان و داوا كردنى خيرو به ره كه ت به شيوه يه كي ناشه رعى و نادروست بهم شيوانه ي لاي خواره وويه :

⁽¹⁷⁹⁾ الترمذي بنحوه، عن عائشة رضي الله عنها، كتاب الحج، باب: حدثنا أبو كريب، 286/3، برقم
963، والبيهقي، 202/5، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، 284/1، والأحاديث الصحيحة،
572/2.

⁽¹⁸⁰⁾ أخرجه مسلم، كتاب صلاة الاستسقاء، باب الدعاء في الاستسقاء، 615/2، برقم 898.

یه که م: ته به پروک کردن به پیغهمبه ری خوا (۲) دواى مردنى دروست نییه و

ناشهرعییه، به لام له دوو شتدا دروسته:

1 - باوه پئی بوون و گوئیراه لی کردن و شوین که وتنی، هر که سیک باوه پری

پئی بیئیت و گوئیراه لی بکات و شوینی بکه ویت، ئه وه بئی گومان خیرو به ره که ت و پاداشتی زورو به خته وه ری دونیاو دواپوژ به ده ست دیئیت. □

2 - ته به پروک کردن به و شتانه ی که به لاشه ی پیغهمبه ره وه (۲) بووه،

یان هی ئه و بووه، وه کو: موی لاشه ی، جل و به رگی، قاپ و قاچاغه کانی. □

به لام جگه له م شتانه دروست نییه ته به پروک بکریت به هیچ شتیکی، بویه

شهرعی نییه ته به پرک بکریت به گویره که ی، وه خو ناماده کردن مه به سستی

زیاره تی گویره که ی دروست نییه (واته: شَدُّ الرَّحَالِ) نابیت، به لکو خو ناماده کردن

و سازدانی زیاره ت ته نها بو ئه م سئی مزگه وته ده بیئت (المسجد الحرام (که عبه ی

پیروژ)، والمسجد الأقصى (قودسی پیروژ)، والمسجد النبوی مزگه وتی مه دینه)،

بویه سوننه ته کاتیک که موسولمانیک زیاره تی گویره که ی پیغهمبه ر (۲) بکات

ئه گهر له مه دینه دا بیئت، یان زیاره تی مزگه وته که ی کرد بیئت پاشان زیاره تی

گویره که ی بکات، وه زیاره تی گویره که ی به م شیوه یه ده بیئت: کاتیک ده چیته ناو

مزگه وته که ی پیغهمبه ره وه (۲) دوو رکات سوننه تی سلأوی مزگه وت ده که ییت

(تحية المسجد)، پاشان ده چیت بو لای گویره که ی و پروو ده که یته ئه و هووده یه ی که

پیغهمبه ری (۲) تیدا نیژراوه به له سه ر خوئی و نه رموو نیانی و به ده نگیکى نزم

ده لئیت: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، واته: سه لامی خوات له سه ر بیئت ئه ی

پیغهمبه ری خوا (۲)، عبدالله کوری ئیمامی عمر (خوایان لی پازی بیئت) له مه

زیاتری نه ده وت، به لام ئه گهر له مه زیاتر بلئیت: ((السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، یا

خيرة الله من خلقه، أشهد أنك رسول الله حقاً، وأنت قد بلغت الرسالة، وأدّيت

الأمانة، وجاهدت في الله حق جهاده، ونصحت الأمة)).

واته: سه لامي خوات له سهر بيټ ئه ي پيغه مبهري خوا (۲)، ئه ي باشتري
 دروست كراوى خوا، شايه تى ئه دم كه تو پيغه مبهري خوايت (۲) ، به پاستى
 په مامى خوات گه ياند، به پاستى ئه و ئه مانه ته ي له سهر شانت بوو گه ياندت،
 به پاستى تيگوشايت له پيناو خواى په روه ردگاردا باشتري تيگوشان، وه
 به پاستى به جوانترين شيوه ئاموزگارى ئوممه ته كه ت كرد. ئه گه ر ئه م زياده يه
 بلټيت هيجى تيډ نيبه چونكه ئه مانه هه مووى سيفاتى پيغه مبهرن (۲) (181).

به لام نابيټ لاي گوره كه ي بپارټته وه بو ئه وه ي گومان ت وا نه بيټ كه
 پارانه وه لاي گوره كه ي وه لام ده درټته وه، وه به هيج شيوه يه ك داواى شفاعه تى
 لى ناكه ي ت، وه نابيټ ده ست و لاشه ت به نيټ به سهر گوره كه يدا وه نابيټ نه
 گوره كه ي و نه دارو به ردو ديواره كه ي ماچ بكه ي ت، وه نابيټ ته به پرپوك بكه ي ت
 به و شويئانه ي كه پيغه مبه ر (۲) دانيشتووه له سهرى يان نويژى له سهر كردووه،
 وه نابيټ ته به پرپوك بكه ي ت به و ريگايانه ي كه به سهريدا پويشتووه، وه ئه و
 شويئانه ي كه تييدا وه حى بو سهر دابه زيوه، وه نابيټ ته به پرپوك بكه ي ت به و
 شويئانه ي كه تيايدا له دايك بووه يان شه وى له دايك بوونى يان ئه و شه وه ي كه
 شه و په وييه كه ي تيډا پويدا، وه ته به پرپوك ناكريټ به پوژى كوچ كردنه كه ي، وه
 جگه له مانه ش كه نه خواو نه پيغه مبهري خوا (۲) به شهرعيان دانه ناوه (182).

دووهم: له و ته به پرپوكانه ي كه ناشه رعييه و دروست نيبه: بريټيه له ته به پرپوك
 كردن به پياوچاكان، موسلمانى ته نها خوا په رست ئاگاداربه كه ته به پرپوك به
 خودى پياوچاكان و شويئانه واره كانيان و شويئى عبياده ته كانيان و شويئى
 دانيشتن و گوره كانيان ناكريټ و دروست نيبه، وه خوئاماده كردن و گه شت كردن
 و نويژ كردن لاي گوره كانيان نابيټ و دروست نيبه، وه داواى پيويستى ناكريټ
 لاي گوره كانيان، وه ده ست و لاشه هينان به سهر گوره كانيان و مانه وه و

(181) بروانه: مجموع فتاوى ابن باز في الحج والعمرة، 289/5.

(182) بروانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 315-380.

ته به پړوك كړدن به له دايك بوونيان و جگه له مانهش هيچيان دروست نين به لكو
 ناشه رعين، بويه هر كه سيك نهو كارانه بكات و مه به ستي نزيك بوونه وه بيت
 لنيان نهوه به پراستي هاوه لي گه وده ي بو خواي په روه ردگار برپارداوه (الشرك
 الأكبر) واته: باوه رت و ابيت كه پياوچاكان زهره رو زيان و سوډيان به دهسته،
 يان به خشين و پيگري لي كړدن يان به دهسته، به لام نه گه كه سيك نهو كارانه
 بكات به نوميدى به دهست هيئاني خيرو به ركه كه له لايه ن خواي په روه ردگار
 نهوه به پراستي بيدع يه كه و كاريكي زور خراي كړدوه (183).

سنيهم: له ته به پړوكه ناشه رعيه كان: ته به پړوك كړدن به شاخ و كيو و
 شوينه كان، له بهر نه وده ي ته به پړوك كړدن به م شوينا نه پيچه وانه ي مه نه هج و
 پيازي پيغه مبه ره (ف)، چونكه ته به پړوك كړدن پيان هوكاره بو به گه وره
 زانيني نهو شوينا نه، وه دروست نيه نهو شوينا نه قياس بكرته سهر به رده
 ره شه كه (الحجر الأسود) و ته واف كړدن به ده وري كه عبه دا، چونكه ماچ كړدن و
 سوړانه وه به ده وري كه عبه دا عيباده تن و به به لگه ي قورئاني پيروز و سونه ت
 نهو كارانه ده كريت، وه جگه له دهست هيئان به (الحجر الأسود والركن اليماني
 من الكعبة) دروست نيه دهست به هيچ شويني كدا بهيئريت له پړوي به ركه كه و
 پيروزيه وه، چونكه به يه كده نكي زانايان پيغه مبه ره (ف) ته نها سه لامى له
 هه ردو پوكنى اليماني كړدوه (184).

زاناي پايه به رز ابن القيم (په حمه تي خواي ليبيت) ده فه رموييت: (له سهر پړوي
 زه ويدا هيچ شويني ك نيه (پارچه زه وييه كه) دروست بيت ماچ بكرت و سه لامى
 لي بكرت و تاوانى تيدا بوه ريت ته نها به رده ره شه كه و پوكنى اليماني نه بيت
 (الحجر الأسود والركن اليماني من الكعبة) (185).

(183) بړوانه: التريك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 381-418.

(184) بړوانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لإبن تيمية (رحمه الله تعالى)، 799/2.

(185) بړوانه: زاد المعاد في هدي خير العباد، 48/1.

وه سه بارهت به تاييهت مه ندى مه ككهى پيرۆز ده فهرموويٽ: (له سه ر پوى زهويدا هيچ شوينيك نيهه كه پيوست بيت له سه ر هه موو موسولمانانيكى به توانا بپوات بو ئه وى) (بو حه ج كردن) وه به ده وريدا بسوپرته وه جگه له كه عبهى پيرۆز).

وه زاناي پايه به رز اين تيمية (رهحمتهى خوى لبيت) سه بارهت به سورانه وه به ده وري جگه له كه عبهى پيرۆزدا ده فهرموويٽ: (وه سورانه وه به و شيويه به ده وري ههرشتيك جگه له كه عبهى پيرۆز) يه كيكه له گه وره ترين بيدعه حه رامه كان، بويه هه ر كه سيك سورانه وه (الطواف) به ده وري ههرشتيك جگه له كه عبهى پيرۆز به دين بزانيٽ داواى ته وبهى لى ده كريٽ، ئه گه ر ته وبهى كرد ئه وه باشه، ئه گه ر ته وبهى نه كرد ئه وه ده بيت بكوژرٽ) (186).

وه ده ست و لاشه هينان و ماچ كردنى (مقامى ابراهيم) و دارو به ردى مزگه وتى حرام (كه عبهى پيرۆز) دروست نيهه (به نيهه تى ته به پرۆك)، وه دروست نيهه زيارهت كردن و سه ركه وتن بو كيوى (الحراء) به مه به ستى نويز كردن و به ده ست هينانى خيرو به ره كه ت، وه كيوه كانى (ثور، عرفه، ابي قيس، ثبير) يش به هه مان شيوه دروست نيهه زياره تيان بكرٽ و نيهه تى خيرو به ره كه ت پييان هه بيت، وه دروست نيهه زياره تى كيوى (الطور) بكرٽ و خو ئاماده كردن و گه شتى بو لا ساز بكرٽ، به نيهه تى به ده ست هينانى خيرو به ره كه ت، وه نايٽ هيچ يه كيك له دارو به رده كان به ته به پرۆك بزانيٽ (187).

هوكاره كانى ته به پرۆك كردنى نادرست و ناشه رعى چين؟

1 - نه زانى و نه شاره زايى له دين.

2 - زياده ربه وى كردن له پياوچاكاندا.

(186) پروانه: مجموع فتاوى ابن تيمية، 121/26.

(187) پروانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 419-464.

3 - خۆلىكچواندن بە ھاۋەل بېرىدەران و بىباۋەپان. □

4 - بە گەورە زانىنى شوينەۋارەكان ۋەكو (گۆپ و دارو بەردو خۆل و ...). □
شوینەۋارە خراپەكانى تەبەپووك كىردنى نادروست و ناشەرى زۆر زۆن ئەۋانە:

1 - بېرىردانى شىركى گەورە، كە ئەمەش يەككە لە گەورەترىن و ترسناكتىن شوينەۋارە خراپەكانى تەبەپووك كىردنى نادروست و ناشەرى، ئەگەر خودى ئەو كارە شىركى گەورە بىت، يان تەبەپووك كىردنى نادروست ھۆكارە بۆ بېرىردانى شىركى گەورە. □

2 - بېرىردانى بىدە. □

3 - كىردنى جۆرەھا تاوان و خراپەكارى. □

4 - كەۋتنە ناو جۆرەھا درۆ. □

5 - گۆپىنى دەقەكانى قورئانى پىرۆز و فەرمودەكانى پىغەمبەر (ﷺ)، ۋە

لىكدانەۋەيان بە شىۋازىكى ناشايستە ۋە ۋىستراۋ. □

6 - فەوتانى سوننەتەكانى پىغەمبەر (ﷺ). □

7 - سەرلىشىۋان بە ھۆى كارى نەزانانەۋە. □

8 - لەناو چوونى نەۋەكان. □

موسولمانانى خۆشەۋىست ھەموو ئەم كارانە لە شوينەۋارە حەرەم و

خراپەكانى تەبەپووك كىردنى نادروست و ناشەرىين.

ھۆكارەكانى بەرگى كىردن ئە تەبەپووك كىردنى نادروست و ناشەرى:

1 - گەياندىن و بلاۋ كىردنەۋەى عىلم و زانىارىيەكى بە سوود. □

2 - بانگەۋاز كىردن بۆ مەنھەج و پىيازى حەق و پاست. □

3 - لاپىردن ۋە نەھىشتىنى ھەموو ھۆكارەكانى زىادەپەۋى كىردن ۋە ئەو

شوینەۋارانەى كە بە پىرۆز ۋە گەورە دەزانرىن. □

4 - تىك شكاندىنى ھەموو ھۆكارىك لەۋ ھۆكارانەى كە خەلكى بە

ته به پروکیان ده زانیت (188). □

زانای پایه بهرز شیخ الناصر السَّعْدِي (رهحه تی خوی لیبیت) له شهرحی (کتابُ التَّوْحِيدِ) له باسی (مَنْ تَبَرَّكَ بِشَجَرَةٍ أَوْ حَجْرَةٍ أَوْ نَحْوِهِمَا) ده فه رمویت: (واته: ئه و کاره شیرکه یان له کرده وهی موشریکه کانه، زانایان یه کده نگن له سهر ئه وهی که دروست نییه به چاوی خیرو بهرکه ت بپوانریتته هیچ دارو بهردو مه زرگا و شوینه واره کان، چونکه ئه و کاره زیاده رپه وی کردنه تیایاندا، وه ئه م کاره ورده ورده سهر ده کیشیت بۆ پارانه وه لییان و په رستنیان که ئه ویش شیرکی گه وره یه، وه ئه مه ش گشتییه بۆ هه موو شتیک هه تا (مقامی إبراهیم) (حجره که ی پیغه مبه ر (۱۳) و بهردی (بیت المقدس) وه جگه له م شوینه پیروزانه ش).

به لام سه لام کردن و ماچ کردنی بهرده ره شه که و (الرَّكْنَ الْيَمَانِي) ئه مانه به ندایه تی کردنه بۆ خوی پهروه ردگار، وه به گه وره زانین و مل که چ بوونه بۆی، که ئه مه ش ناوه رپۆکی عیباده ته، ئه م کاره به گه وره زانینی خوی پهروه ردگار و په رستنه بۆی، به لام ته به پروک کردن به و شتانه به گه وره زانینی دروست کراوه کانه و په رستنه بۆیان، وه جیاوازی نیوان ئه م دوو کاره، وه کو: جیاوازی نیوان پارانه وه له خوی پهروه ردگار که ئیخلاص و خوا به ته نها په رستییه، وه پارانه وه له دروست کراوه کان که شیرک و هاوه ل بپاریدان وایه (189).

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سه رده مه

بیدعه خراپ و باوه کانی ئه م سه رده مه زۆر زۆرن، له و بیدعانه به نمونه:

1 - نییه ت هینان به زمان و ووتنی به دهنگی بهرز: وه ک موسولمانیک

(188) بپوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص 483-506، وه بپوانه: اقتضاء الصراط المستقیم، لابن

تیمیة، ص 795-802، وه بپوانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص 93.

(189) بپوانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، ص 51.

بَلَّيْتُ: نيهتمه ئەم نوێژه ئەوهنده پکاته دهکەم بۆ خوای پهروهردگار، یان بَلَّيْتُ: نيهتم وایه ئەم رۆ به رۆژوو ئەبم بۆ خوای پهروهردگار (فهرز بیئت یان سوننهت)، یان بَلَّيْتُ: نيهتم وایه دەست نوێژ دهگرم یان غوسلی خۆم دهردهکەم، یان جگه له مانه، موسولمانانی خۆشهویست نيهت هینان به زمان بیدعهیه، له بهر ئەوهی نيهت هینان بهم شیوهیه پێچهوانه‌ی پینمونی پێغه‌مبهره (ﷺ)، وه له بهر ئەوهی خوای پهروهردگار ده‌فهرموویت: ﴿قُلْ أَعْلَمْتُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (المحجرات) .

واته: ئەم پێغه‌مبهر (ﷺ) بَلَّيْتُ: ئایا ئیوه خوای پهروهردگار له ئاینی خۆتان ئاگادار دهکەن و پێی راده‌گه‌یه‌نن، له کاتی‌کدا خوای پهروهردگار زاناو شاره‌زایه به هەرچی شتی‌ک که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه، به‌راستی خوای پهروهردگار به هه‌موو شتی‌ک زاناو به ئاگایه. □

موسولمانی خۆشه‌ویست نيهت شوینی ناو دلّه، وه‌کارێکه په‌یوه‌سته به دلّه‌وه نه‌ک به لاشه‌وه، هه‌روه‌ک زانای پایه به‌رز ابن رجب (ره‌حمه‌تی خوای لی‌بیّت) ده‌فهرموویت: (نيهت: بریتیه له مه‌به‌ستی ناو دلّه‌کان، بۆیه ئەو نيهت‌تانه‌ی که له ناو دلّدان واجب نيهت به زمان بو‌تریّت له هه‌یج جو‌ری‌ک له عیباده‌ته‌کاندا)⁽¹⁹⁰⁾. □

2 - وو‌تنی زی‌کره‌کانی دوا‌ی نو‌یژه‌ فه‌رزه‌کان به جه‌ماعی و به ده‌نگی به‌رز :

موسولمانی خۆشه‌ویست ئەوه‌ی که شه‌رعییه ئەوه‌یه هه‌ر موسولمانێک ئە‌گه‌ر زی‌کرێک له سوننه‌تدا هاتووه به‌ته‌نها و به ده‌نگی نزم بی‌خوینیت، هه‌روه‌ک پێغه‌مبهر (ﷺ) به‌و شیوه‌یه زی‌کره‌کانی دوا‌ی نو‌یژه‌ فه‌رزه‌کانی کردووه، وه‌هاوه‌لانی به‌پێزیشی به‌و شیوه‌یه کردویانه، له کاتی‌کدا ئەوان سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبهریان (ﷺ) به‌و شیوه‌یه جی‌به‌جی کردووه، وه ئەوه‌ی که گومانی تی‌دا

(190) بڕوانه: جامع العلوم والحکم، 92/1.

نییه ووتنی زیکره کان به جه ماعی و به دهنگی بهرز بیدعه یه و پیچه وانهی ریپازی پیغه مبهری خواجه (۲). □

3 - خویندنس سورهنس (الفاحة) بو گیانس مردووه کان، یان خویندنی دوی پارانه وه بو مردووه کان، یان خویندنی له کاتی ماره بریندا، هه موو ئه مانه بیدعه یه کی خراپن، چونکه له سه رده می پیغه مبهردا (۲) نه بووه، وه له هاوه لانی به ریژییه وه ئه م کاره نه هاتووه، له کاتی کدا ئه وان شاره زاترین که س بوونه به حالی پیغه مبهردا (۲)، دهی که وابوو کاتی که له وان وه ئه م کاره نه گیردراوه ته وه و ئه وان نه یان کردووه دهر ده که ویت که کاریکی بیدعه یه. □

4 - گپانی ماته مینی له سه ر مردووه کان و خواردن دروست کردن بو ئه و خه لکانه ی که دین بو سه رخوشی کردن له که س و کاری مردووه که، وه به کری گرتنی قورئان خوینه کان بو قورئان خویندن له سه ر مردوو، گومانیان وایه ئه م کاره سه رخوشی کردنه له که سانی خاوه ن مردوو، وه گومانیان وایه ئه م قورئان خویندنه سوود به مردووه که ده گیه نیت، هه موو ئه م کارانه بیدعه یه و خوی په روه دگار هیچ به لگه یه کی له سه ر دروستیتی دانه به زاندووه. □

5 - کردنی ویرده سو فیه کان به هه موو جو ره کانیه وه که پیچه وانهی ریپازی پیغه مبهری خواجه (۲)، جا ئه و پیچه وانه کردنه له پوی ووتنی ویرده که وه بیئت، یان شیوه ی، یان کاته که ی بیئت، پیغه مبهردا (۲) ده فه رمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) (191).

واته: هه رکه سی که کاریک بکات (عیباده تیک) فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت بو کردن، ئه وه ئه و کاره کاریکه وه رنا گیریت، به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا. وه جگه له م به لگانه ش که به لگن له سه ر نکولی کردن بیدعه و ترسان لی. (192)

(191) رواه مسلم، 1343/3، برقم 1718.

(192) بروانه: التحذیر من البدع، ص 26.

5 - خانوو دروست کردن به سهر گۆره کانه وه، وه کردنیان به مزگهوت، یان دروست کردنی مزگهوت به سهر گۆره کانه وه و مردوو ناشتن تیایاندا، وه نویژ کردن پوو به پووی گۆره کان، وه زیارهت کردنیان به نییه تی به دهست هینانی خیره به ره کهت، وه ته وه سول کردن به مردوو کان، وه نویژ کردن له لای گۆره کان به مه بهستی خیره به ره کهت، وه زیارهت کردنی ئافره تان بو گۆرستان، وه رازاندنه وه و کردنی گۆره کان به چراخان، هه موو ئه م کارانه بیدعه یه و کاریکی خراپن⁽¹⁹³⁾.

باسی نویه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی

موسولمانی خوشه ویست باش بزانه و گومان له وه دا نییه که بیدعه کردن ترسناکتره له تاوان کردن، هه ر کاتیگ تاوان له به نده یه کدا کۆبیتته وه و ئه و که سه سوور بیت له سه ری ئه وه له ناوی ده بات، وه بیدعه کردن زیاتر له ناوی ده بات، هه روه ک سُفْیَانِی الثَّوْرِي (په حمه تی خوای لیبیت) ده فه رمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَىٰ إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)⁽¹⁹⁴⁾.

واته: بیدعه کردن خوشه ویستتره لای شه یتان (إبلیس) له تاوان کردن،

⁽¹⁹³⁾ پروانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص 94.

⁽¹⁹⁴⁾ پروانه: شرح السنة، للبخوي، 216/1.

چونکه تاوان تهوبه‌ی لیّ ده‌کریّت به‌لام بیدعه تهوبه‌ی لیّ ناکریّت.

زانای پایه به‌رز ابن تیمیّه (پرحمته‌ی خوی لبیّت) ده‌فهرموویّت: (واتای) (وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا) ئه‌وه‌یه: که‌سی بیدعه‌چی کاتیک دینیکی تازه‌ی داهیناوه که نه خوی په‌روه‌ردگار و نه پیغه‌مبه‌ر (۳) به‌دینیان دانه‌ناوه، ئه‌و کاره خرابه‌ی بۆ پازینراوه‌ته‌وه و به‌کاریکی چاک و باشی ده‌زانیت، بۆیه هه‌تا ئه‌و بیدعه‌یه به‌باش بزانیّت ئه‌وه هه‌رگیز تهوبه‌ی لیّ ناکات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تای تهوبه‌ی بریتیه له‌وه‌ی که مروّف ده‌بیّت بزانیّت کاریکی خرابی کردووه تا تهوبه‌ی لیّ بکات، یان ده‌بیّت عیلمی هه‌بیّت و بزانیّت که کاریکی فه‌رز یان سوننه‌تی فه‌وتاندووه تا تهوبه‌ی لیّ بکات، بۆیه هه‌تا ئه‌و بیدعه‌چییه ئه‌و کاره بیدعه‌یه‌ی لا باش بیّت ئه‌وه هه‌رگیز تهوبه‌ی لیّ ناکات)⁽¹⁹⁵⁾.

پاشان فه‌رموویه‌تی: (به‌لام ده‌شیّت که‌سی بیدعه‌چی تهوبه‌ی بکات و تهوبه‌ی لیّ ده‌وه‌شیّته‌وه، ئه‌ویش به‌وه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار هیدایه‌تی بدات و پینمونی بکات تا حق و راستی بۆ روون ده‌بیّته‌وه، هه‌ر وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار هیدایه‌تی چه‌ندین بی‌باوه‌ر و مونا‌فیک و کۆمه‌لانی ئه‌هلی بیده‌ع و سه‌رلیش‌یواوانی داوه)⁽¹⁹⁶⁾.

وه فه‌رموویه‌تی: (ئه‌وه‌ی ده‌لیّت: به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک تهوبه‌ی که‌سی بیدعه‌چی گه‌یرا نییه، ئه‌وه به‌راستی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردووه)⁽¹⁹⁷⁾.
وه هه‌روه‌ها له‌شه‌رحی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که ده‌فهرموویّت: په‌رده‌ دراوه‌ته‌ نیوان تهوبه‌ و که‌سی بیدعه‌چی، هه‌روه‌ک أنسی کوری مالک (t) له‌

⁽¹⁹⁵⁾ پروانه: مجموع فتاوی شیخ الإسلام ابن تیمیّه، 9/10.

⁽¹⁹⁶⁾ پروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، 10-9/10.

⁽¹⁹⁷⁾ پروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، 685/11.

پیغمبره وه (۳) بۆمان دهگپڙیتته وه، که فەرمویەتی: ((إِنَّ اللَّهَ حَجَبَ التَّوْبَةَ
عَنْ صَاحِبِ كُلِّ بَدْعَةٍ)) (198).

واته: خۆای پهروهردگار بهری تهوبه‌ی گرتوو له نیوان هه‌موو که‌سیکی
بیدعه‌چی.

واتای ئەم فەرمودەیه له ووتە‌که‌ی پێشوی ابن تیمیە زۆر به جوانی پوون
بووه وه.

موسولمانی خۆشه‌ویست به‌پراستی ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆز و سوننه‌ت
هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان پوون ده‌که‌نه‌وه، وه خۆای پهروهردگار پوونی کردۆته‌وه
بۆ به‌نده‌کانی که تهوبه‌ی تهوبه‌کاران وهرده‌گریت ئە‌گەر واز له تاوانه‌کانیان بێنن
و سوور بن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که جاریکی تر نه‌گه‌پڙینه‌وه سه‌ری، وه مافی خه‌لکی
بگپڙنه‌وه ئە‌گەر له‌سه‌ریان بوو، خۆای پهروهردگار پاش ئە‌وه‌ی باسی هاوه‌ڵ
بپیارده‌ران و بکوژان و زیناکه‌ران ده‌کات و په‌یمانی پێیان داوه که له دوا پۆژدا
سه‌رشۆپیان بکات، فەرمویەتی: ﴿H G F E DCB

S R Q P O I M L K J I﴾ (الفرقان).

واته: مه‌گەر که‌سانیک که تهوبه‌ ده‌که‌ن (پاش ئە‌نجام دانی ئە‌و تاوانانه) وه
باوه‌پی ته‌واو دینن و کرده‌وه‌ی چاکه‌ ده‌که‌ن، ئا ئە‌و که‌سانه‌ خۆای پهروهردگار
کرده‌وه خراپه‌کانیان ده‌گۆپێ بۆ کرده‌وه‌ی چاکه، وه خۆای پهروهردگار زۆر لی
خۆش بوو زۆر به‌به‌زه‌ییه (199).

(198) أخرجه الطبراني في المعجم الأوسط، 62/8، برقم 4713 [مجمع البحرين في زوائد المعجمين. وقال
الهيثمي في مجمع الزوائد: ورجاله رجال الصحيح، غير هارون بن موسى الفروي وهو ثقة، 189/10،
وصحح إسناده الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة 154/4، برقم 1620، وذكر طرقه الأخرى.
(199) بـروانه: تفسير القرآن العظيم لابن كثير (رحمه الله)، 124/6.

وه ههروهه دهفهرموئیت: ﴿ l k j i h g f e ﴾

﴿ n m ﴾ (طه: ۸۲).

واته: دلنیا بن به راستی من زور لیخوش بووم لهو کهسهی که توبه دهکات و باور دههینیت و کردهوی چاکه دهکات، لهوهو دوا (تا دوا ههناسهی ژیانی) بردهوام دهبیت لهسهر ئه و منهج و پیبازه.

ههروهه خوی پورهردگار فهرمویهتی: ﴿ x w v u t s ﴾

{ ~ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ } © الرَّحِيمُ

﴿ ۵۳ ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: ئهی پیغهمبهر (ؑ) به بندهکانم بلی: خوی پورهردگار دهفهرموئیت: ئهی بندهکانم ئهوانهی که خویان توشی تاوان کردوه و خراپهیان زوره، نا ئومید مهن له پهحمی خوی پورهردگار، چونکه بهراستی ئهگر ئیوه توبهی راست و دروست بکن، خوی پورهردگار له ههموو گوناوو تاوانهکانتان خوش دهبیت، چونکه بیگومان ئه و خویه زور لیخوشبوو و لیبوردهیه وه زور به پهحم و به بهزهویه.

وه ههروهه دهفهرموئیت: ﴿ l k j i h g f e d ﴾

﴿ q p o n m ﴾ (النساء).

واته: هه کهسیک خراپهیهک بکات (بهرامبهر به خه لکی) یان سته م له نهفسی خوی بکات (لهوهودوا به خویدا بچیتتهوه) و داوای لیخوش بوون له خوا بکات ئهوه دههینیت که خوی پورهردگار زور لیخوش بوو و به بهزهویه.

ئهم توبهکرده گشتی یه و ههکهسیک له کافران و موشریکان و بیدعهچییان و جگه لهوانیش له کهسانی تاوانبار توبه بکن، ئهگر مهرجهکانی توبهیان تییدا بیت، خوی پورهردگار توبهیان لی وهردهگریت، ولله الحمد.

#باسی دهیهم: زیان و شوینه‌واره خراپه‌کانی بیدعه:

بیدعه چه‌ندین شوینه‌وار و سه‌رئه‌نجامی خراپ و ترسناک و زیانی له‌ناو

به‌ری هه‌یه، له‌و‌زیانانه:

1 - بیدعه سه‌رده‌کیشییت بو کوفر (بَرید الکُفر):

أبو هريرة (t) له پیغه‌مبه‌ری خواوه (Γ) بۆمان ده‌گیپتیه‌وه، که
فه‌رمویه‌تی: ((لا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شَيْراً بِشَيْرٍ، وَذِرَاعاً
بِذِرَاعٍ“ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَفَارِسِ وَالرُّومِ؟ فَقَالَ: ”وَمَنْ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَاكَ)) (200).

واته: قیامه‌ت نایات هه‌تا ئوممه‌ته‌که‌م (هه‌ندیك له ئوممه‌ته‌که‌ی) شوینی

(200) أخرجه البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لتبعن سنن من كان

ریڱه و پښازی پښ خویان ده که ون، بست به بست و بال به بال، ووترا ئه ی پیغه مبر (Γ) شوینی ریڱه و پښازی قه ومانی فارس و پوم ده که ون، فهرموی: ئایا که سانی تر هه یه جگه له وان؟ (له و کات و سه رده مه دا فارس و پوم دیارترین و گوره ترین هیژ بوونه). □

وه أبو سعید الخدری (t) له پیغه مبری خواوه (Γ) بومان ده گپښته وه، که فهرمویه تی: ((لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شِيراً بِشِيرٍ، وَذِرَاعاً بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي حَجْرٍ ضَبٌّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ“ قلنا: يا رسول الله، اليهود والنصارى؟ قال: فَمَنْ)).⁽²⁰¹⁾ واته: ئیوه ئه ی موسلمانان شوینی گه لانی پښ خوتان ده که ون: بست به بست و بال به بال، هه تا ئه وان بچنه ناو کونی بزن مژوکه وه ئیوه ش ده چنه ناویه و شوینیان ده که ون، ووتمان: ئه ی پیغه مبری خوا (g) مه به ست گاورو جوله که یه که ئیمه شوینیان ده که وین، فهرموی: به لی ئه ی کیی تر هه یه.

2 - بیدعه کردن واته: درۆ هه لبه ستن بو خوی په روه ردگار به بی عیلم و زانیاری، موسلمانان خوشه ویست کاتیک ده روانیته سیره ی که سانی بیدعه چی ده یان بینیت له هه موو که س زیاتر درۆ بو خوی په روه ردگار و پیغه مبر (Γ) هه لده به ستن، بویه خوی په روه ردگار ناگاداری کردینه ته وه که قسه یه که نه که ین

که خوی گوره نه یه فهرموو بییت، هه روه که ده فهرمویت: } Y X W V

[Z \] ^ _ ` d c b a } (الحاقه: 44-46).

واته: ئه گه ر پیغه مبر محمد (Γ) هه ندی قسه و گوفتاری بو ئیمه هه لبه ستایه، ئه وه به هیژو ده سه لاتی خومان ده مان گرت، پاشان په گی دلیمان ده پچراندوو ده مان مراند.

وه پیغه مبر (Γ) ناگاداری کردینه ته وه که درۆی به ده مه وه

⁽²⁰¹⁾ متفق علیه: البخاری، کتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي Γ: ”لتتبعن سنن من كان قبلكم“، 191/8، برقم 7320، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، 2054/4، برقم 2669.

هه‌لنه‌به‌ستین، بۆیه هه‌ر که‌سیک ئه‌و کاره بکات ئه‌وه هه‌ره‌شه‌ی لی کردووه به سزای زۆر به ئیشت و تووند، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ((مَنْ تَعَمَّدَ عَلَيَّ كَذِبًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)) (202).

واته: هه‌ر که‌سیک به ده‌ستی ئه‌نقه‌ست درۆ به‌ده‌م منه‌وه هه‌لبه‌ستیت ئه‌وه با شوینیک له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا بۆ خۆی دیاری بکات.

3 - که‌سانی بیدعه‌چی رقیان له سوننه‌ت و که‌سانی هه‌لگریتی، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ترسناکی بیدعه، زانای پایه به‌رز إسماعیل بن عبد الرحمن الصّابوني (په‌مه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: (نیشانه‌کانی که‌سانی بیدعه‌چی پوون و ئاشکراو دیاره به‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیانه‌وه، له پوونتین و دیارتین نیشانه‌یان ئه‌وه‌یه که زۆر رقیان له سوننه‌ت و هه‌لگرانی ده‌بیته‌وه و به‌که‌میان ده‌زانن) (203).

4 - بیدعه‌چی ئه‌و کرده‌وه چاکانه‌ی که به بیدعه ده‌یان کات په‌ت ده‌گریته‌وه و وه‌رناگریت، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) (204).

واته: هه‌ر که‌سیک کاریک دابه‌ینیت و فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیته‌وه زیادکردنی ئه‌و کاره ئه‌وه به‌سه‌ریدا ده‌دریته‌وه و لێ وه‌رناگریت.

وه له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا که ئیمامی موسلیم گێراویتییه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) (205).

واته: هه‌ر که‌سیک کاریک بکات (عیباده‌تیک) فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیته‌وه بۆ

(202) متفق عليه من حديث أنس t: البخاري، كتاب العلم، باب إثم من كذب على النبي ﷺ، 41/1،

برقم 108، ومسلم في المقدمة، باب تغليظ الكذب على رسول الله ﷺ، 7/1، برقم 2.

(203) برواه: عقيدة أهل السنة وأصحاب الحديث، ص 299.

(204) رواه البخاري 222/3، برقم 2697، ومسلم، 344/3، برقم 1718.

(205) رواه مسلم، 1343/3، برقم 1718.

کردنی، ئه‌وه ئه‌و کاره کارێکه وه‌رناگیرێت به‌لکو ده‌درێته‌وه به‌سه‌ر
خاوه‌نه‌که‌یدا.

5 - که‌سانی بیدعه‌چی زۆربه‌ی جار کۆتایی ژيانیان به‌ خراپه‌ ده‌بی‌ت (سُوءُ
العاقبة)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌یتان ده‌یه‌وێت مرۆقه‌کان له‌یه‌کێک له‌م کۆسپانه‌وه‌ له‌
خشته‌ ده‌ر بکات، کۆسپی یه‌که‌م: ده‌یه‌وێت تاوانی شیرکی پێ ئه‌نجام بدات،
ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌نده‌یه‌ له‌م کۆسپه‌ پرزگاری بوو ئه‌وه‌ له‌ کۆسپی بیدعه‌ کردنه‌وه‌ بۆی
دێت و پێگای راستی لێ ده‌شیوینێت، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێت که‌ بیدعه‌ زۆر
ترسناکتره‌ له‌ تاوان کردن⁽²⁰⁶⁾، هه‌روه‌ک سفیانی الثوري (په‌حمه‌تی خوی لیبیت)
ده‌فه‌رموێت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا
وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)⁽²⁰⁷⁾.

واته‌: بیدعه‌کردن خۆشه‌وێستتره‌ لای شه‌یتان (إبليس) له‌ تاوان کردن،
چونکه‌ تاوان ته‌وبه‌ی لێ ده‌کریت به‌لام بیدعه‌ ته‌وبه‌ی لێ نا‌کریت. □

6 - بیدعه‌چی به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ له‌ قورئانی پیرۆز و سوننه‌ت تێده‌گات،
چونکه‌ چاکه‌ به‌ خراپه‌ ده‌بینیت، خراپه‌ به‌ چاکه‌ ده‌بینیت، سوننه‌ت به‌ بیدعه‌
ده‌بینیت، وه‌ بیدعه‌ به‌ سوننه‌ت ده‌بینیت، هه‌روه‌ک حذيفة اليماني (t)
ده‌فه‌رموێت: (وَاللَّهِ لَتَفْشُونَ الْبِدْعَ حَتَّى إِذَا تُرِكَ مِنْهَا شَيْءٌ قَالُوا: تُرِكَتِ
السُّنَّةُ)⁽²⁰⁸⁾.

واته‌: سویند بێت به‌ خوی په‌روه‌ردگار بیدعه‌ زۆر بلاو ده‌بیته‌وه‌و ده‌کریت،
هه‌ر کاتێک واز له‌ بیدعه‌یه‌ک هینراوه‌ نه‌کرا ده‌لێن: سوننه‌ت نا‌کریت و وازی لێ

⁽²⁰⁶⁾ موسلمانان خۆشه‌وێست بۆ زیاتر شاره‌زا بوون له‌ کۆسپه‌کانی تر، بپروانه: مدارج السالکین، لابن
القیم، 1-222.

⁽²⁰⁷⁾ بپروانه: شرح السنة، للبخوي، 1/216.

⁽²⁰⁸⁾ أخرجه الإمام محمد بن وضاح، في كتاب فيه ما جاء في البدع، ص124، برقم 162، وانظر: آثاراً في
ذلك لابن وضاح في كتابه هذا ص124-156.

7 - شايه تي و گيړانه وهی بیدعه چی وهرناگیریت، زانایانی شاره زا (له) فرموده ناسان و شاره زایانی شهریه ت و بنه ماکانی ئاین) یه کده ننگن له سهر ئه وهی نه گهر که سی بیدعه چی به هوی بیدعه که یه وه بی باوهر ده بوو ئه وه به هیچ شیوه یه ک گيړانه وهی (فرموده ی) لی وهرناگیریت، به لام ئه و بیدعه چیه ی که به هوی بیدعه که یه وه بی باوهر ناییت (به لکو تاوانباره) زانایان پریان جیاوازه، نایا گيړانه وهی وهرده گیریت یان نا؟ زانای پایه به رز ئیمامی التووی (په حمه تی خوی لیبیت) ئه و بؤچونه په سهند ده کات که گيړانه وهی بیدعه چی وهرده گیریت نه گهر بانگه واز نه کات بؤ بیدعه که ی، به لام نه گهر بانگه وازی ده کرد بؤ کردنی بیدعه ئه وه گيړانه وهی فرموده ی لی وهرناگیریت (209). □

8 - که سانی بیدعه چی له هه موو که س زیاتر ده که ونه ناو فیتنه و ناشوبه وه، خوی په روه ردگار ناگاداری کردینه ته وه تا نه که وینه ناو فیتنه وه، هه روه ک ده فرمویت: ﴿ وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ (الأنفال: ۲۵).

واته: ئه ی ئیمانداران خوتان بیاریزن له تاقی کردنه وه به لایه ک که به تاییه تی تووشی ئه وانه تان ناییت که تاوان وسته میان کردووه، به لکو هه مووان ده گریته وه، وه باش بزائن که خوی په روه ردگار سزاو توله ی زور توونده .

وه هه روه ها ده فرمویت: ﴿ c ba ` _ ^] i h g f ed ﴾ (النور: ۶۳).

واته: با باش بزائن و بترسن ئه و که سانه ی که سه ریچی فرمانه کانی پیغه مبر (۲) ده که ن له وهی که تووشی فیتنه یه کی زور سه خت بین (تووشی

شیرک و کوفر و دووری و بیدعه بین⁽²¹⁰⁾، یان با بترسن له وهی که تووشی سزایه کی زور به ئیش بین.

موسلمانان خۆشه ویست ئایا هیچ فیتنه یه که هیه له وه ترسناکتر بیت که پیچه وانه ی سوننه ت و فه رمانه کانی پیغه مبه ری خوا (Γ) بکریت.

هه ر بۆیه پیغه مبه ر (Γ) هانی موسلمانان داوه که کرده وه ی چاکه بکه ن پیش هاتن و پروودانی فیتنه به گشتی و به زوری، هه روه ک ده فه رمویت: ((بادرؤا بالأعمالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا))⁽²¹¹⁾.

واته: ئه ی موسلمانان ده ست پیش خه ری بکه ن له کردنی کرده وه چاکه کاندای پیش ئه وه ی که فیتنه یه کی یه کجار زور پرووتان تی بکات به وینه ی شه ویکی تاریک (چۆن تاریکی شه و هه مو شوینیک ده گریته وه به هه مان شیوه فیتنه ش هه مو خه لکی ده گریته وه)، پیاوی و هه یه به یانی ئیمانداره کاتیک ئیواره ی به سه ردا دیت بی باوه ر ده بیت، پیاوی و هه یه ئیواره ئیمانداره کاتیک به یانی به سه ردا دیت بی باوه ر ده بیت، نه ئینه که ی له وه دایه که: دینه که ی ده فروشینت به به شیکی که می دونیا.

9 - که سی بیدعه چی ههستی به که م و کوری شه ریه ت کردوه (په نا به خوی په روه رداگار) ئه گه ر به زمانیش و نه ئیت، چونکه به کردنی ئه و بیدعه یه ی خوی گپراوه به شه ر دانه رو ته و او که ری دین، ئه م بیدعه چی به واده کات! خوی په روه رداگاریش دینی ته و او کردوه و نیعمه تی ته و او پرژاندوه به سه ر ئیمانداراندا، هه روه ک خوی گه ر هه رمویه تی: ﴿ N ML K

⁽²¹⁰⁾ بروهه: تفسیر القرآن العظیم لایمام ابن کثیر (رحمه الله) 90/6.

⁽²¹¹⁾ روه مسلم عن أبي هريرة t، کتاب الإیمان، باب الحث على المبادرة بالأعمال قبل تظاهر الفتن،

﴿المائدة: ٣﴾ O P Q R S T U V

واته: ئەى موسلمانان ئەمپۆ دىنم بۆ تەواوکردن و نىعمەتى خۆم پزاندوو
بەسەرتاندا وەرپازىم لىتان (ئەى موسلمانان) كە ئىسلام ئايىنتان بىت و هىچ
مەنەج و پىياز و ئايىنىكى تر نەكەنە ئايىنى خۆتان.

زانای پایه بهرز این کثیر (پهحمەتى خواى لىبىت) له تەفسىرى ئەم ئايەتەدا
فەرمويەتى: (ئەم نىعمەت و بەخششەى خواى پەروەردگار گەورەترىن نىعمەت و
بەخششە بەسەر ئەم ئوممەتەو له كاتىكدا ئايەكەى بۆ تەواو كەردون،
پىويستيان بە هىچ ئايىنىك نىيە جگە له ئايىنى پىروژى ئىسلام، وه پىويستيان بە
هىچ پىغەمبەرىك (G) نىيە جگە له پىغەمبەرى خويان (Q)، بۆيە خواى
پەروەردگار پىغەمبەرى (G) گىپراوه بە دواين پىغەمبەر (Q)، وه پەوانەى
كردووە بۆ هەموو مرۆف و جنۆكەكان، هىچ حەلالىك نىيە مەگەر ئەو حەلالى
كردبىت، وه هىچ حەرامىك نىيە مەگەر ئەو حەرامى كردبىت، وه هىچ مەنەج و
پىياز و ئايىنىك حەق و پاست نىيە مەگەر ئەو ئايىنىكە پىغەمبەر (Q) بە
دىنى زانىبىت، وه هەر شتىك ئەو هەوالى پىداىبىت حەق و پاستە هىچ درۆو
دواكەوتنى تىدا نىيە⁽²¹²⁾.

وه خواى پەروەردگار هەموو شتىكى له قورئانى پىروژدا پوون كەردۆتەوه،
هەرۆك فەرمويەتى: ﴿؟ @ A B C D E F
G H I﴾ (النحل: ٨٩).

واته: ئەى پىغەمبەر (F) ئىمە قورئانى پىروژمان بۆ سەر تۆ دابەزانددوو
كە پوون كەرۆهوى هەموو شتىكە، وه ماىەى پىنمونی و پەحمەت و مزگىنى يە
بۆ موسلمانان.

10 - كەسى بىدەچى حەق و پاستى لى گۆپراوه بە هوى كارە

⁽²¹²⁾ بپوانە: تفسیر القرآن العظیم للإمام این کثیر (رحمە اللہ تعالی) 26/3.

خراپه کانییه وه، له بهر ئه وهی عیلم و زانیاری پووناکین و خوای پهروهردگار به
 هویانه وه ئه وه به ندانه هیدایهت ده دات که خووی ویستی لییه تی، به لام که سی
 بیدعه چی ئه وه ته قوایه ی له ده ست داوه که به هویه وه خاوه نه که ی ده توانییت
 حه ق و راستی بدۆزیته وه، خوای پهروهردگار ده فه رمویت: ﴿ M L

\ [N X W V U T S R Q P O N

[_ ^] ﴿الأفعال: ٢٩﴾ .

واته: ئه ی ئیمانداران ئه گه ر ئیوه ته قوای خوای پهروهردگار بکه ن
 پارێزگاری له سنووره کانی بکه ن، ئه وه خوای پهروهردگار به رچاو رۆشنیتان پی
 ده به خشیت (تا به هویه وه بتوان به ئسانی حه ق و راستی له ناحه ق جیا
 بکه نه وه)، وه خوای پهروهردگار هه له و تاوانه کانتان داده پۆشییت و لیتنان خویش
 ده بییت، چونکه خوای پهروهردگار خاوه نی فه زل و پیزی گه وه و بی سنووره .

11 - که سی بیدعه چی ده بییت تاوانی خووی و ئه وه که سانه ی که شوینی
 بیدعه که ی ده که ون هه لگرت، أبو هریره (t) له پیغه مبه ری خواوه (g)
 بۆمانی گپراوه ته وه، که فه رمویه تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدَىٰ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ
 أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ
 الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا))⁽²¹³⁾.

واته: هه رکه سیك ده عوه و بانگه واز بکات بۆ پریگای راست و پینمونی چاک و
 جوان، ئه وه خپرو چاکه ی بۆ هه یه به وینه ی خپرو پاداشتی ئه وه که سانه ی که
 شوینی ده که ون، بی ئه وه ی هه یه له خپرو پاداشتی ئه وه که سانه ی که شوینی
 ده که ون که م ببیته وه، وه هه رکه سیك ده عوه و بانگه واز بکات بۆ پریگای خراپه و
 تاوانکاری و سه رلیشیواوی ئه وه خراپه و تاوانی بۆ ده نوسریت به وینه ی خراپه و

⁽²¹³⁾ مسلم، کتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة ، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة ، 2060/4،

تاوانی ئەو کەسانەى کە شوینى دەکەون، بى ئەوهى هيج له خراپه و تاوانى ئەو کەسانەى کە شوینى دەکەون کەم ببیتەوه .

(دهى کەسى بیدعه چى کاتيک بیدعه دهکات و خه لکيش فيرى بیدعه دهکات با ناگادار بيت و باش بزانيت که هر بیدعه يه که خه لکی لیوهى فير دهبن و دهیکه ن هه موو تاوانه کهى بۆ دهنوسريت بى ئەوهى هيج له خراپه و تاوانى ئەو کەسهى کە شوینى ده که ویت کهم بکات). □

12 - کەسى بیدعه چى به هوى کردنى بیدعه وه خوى توشى نه فرهت (لَعْنَةُ) کردوه، انسى کورپى مالک (t) له پیغه مبهروه (r) بۆمان ده گيرپیته وه، ده باره ی ئەو کەسانه ی له مه دینه دا شتیکی تازهو خراب دادینن ده فه رموویت: ((مَنْ أَحَدَثَ فِيهَا حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، وَالْمَلَائِكَةِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صِرْفًا وَلَا عَدْلًا))⁽²¹⁴⁾.

واته: هه رکه سيک له ناو شارى مه دینه دا کاریکی تازهو خراپ دابهینیت ئەوه نه فره تی خواى په روه ردگار و فریشته کان و موسلمانانى لى بيت، وه فه رزو سوننه تی لى وه رناگيریت (واته: به ته واوه تی لى وه رناگيریت). □

زانای پایه به رز ئيمامى الشاطبي (به حمه تی خواى لیبیت) ده فه رموویت: (ئهم فه رموده يه گشتى يه وه موو تازه داهینراویک ده گريته وه که پیچه وانه ی شه رعه، وه بیدعه يه کیکه له خراپترین کاره تازه داهینراوه کان)⁽²¹⁵⁾.

13 - کەسى بیدعه چى له پۆزى دوايیدا ریگای لى ده گيریت و ناهیلریت بچیته سه ر چه وزى پیغه مبه ر (r) بۆ خواردنه وه ی ئاوى سازگارى (کوثر)، سه ل

⁽²¹⁴⁾ متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام، باب إثم من آوى محدثاً، 187/8، برقم 7306، ومسلم، كتاب الحج، باب فضل المدينة، ودعاء النبي r فيها بالبركة، 994/2، برقم 1366.

موسلمان خۆشه ويست بۆ زياتر شاره زا بوون له واتای ته واوى ئەم فه رموده يه بپروانه: عمدة القاري شرح صحيح البخاري (408/35)، وه شرح النووي على صحيح مسلم (31/5)، وه عون المعبود (307/9)، وه تحفة الأحوذى (410/5)، وه فيض القدير (25/6).

⁽²¹⁵⁾ بپروانه: الاعتصام للشاطبي، 96/1.

كوري سعد (t) له پيغه مبهري خواوه (g) بوماني گپراوه ته وه، كه
 فهرموويه تي: ((أنا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مَنْ وَرَدَ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا،
 وَلَيَرِدَنَّ عَلَيَّ أَقْوَامٌ أَعْرَفُهُمْ وَيَعْرِفُونِي، ثُمَّ يُحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ)) (216).

واته: من پيشتان ده كه كوم بوسه ر حه وزى (كوثر) و چاوه پري ته و
 موسلمانانه ده كه م كه دين بو ته وهى له ناوى سازگارى (كوثر) بخونه وه، ناويكه
 هر موسلمانيك لى بخواته وه هه تا هه تايه تينوى نابيت، كومه له موسلمانيك دين
 بوسه ر حه وزه كه تا ناوى لى بخونه وه، من ته وان دهناسم و ته وانيش من دهناسم،
 به لام ريگرى له نيوان من و ته واندا ده كريت و ناهيلريت بينه سه ر حه وزى
 (كوثر) و له ناوى سازگارى بخونه وه.

له رپوايه تيكي ترده فهرموويت: ((إِنَّهُمْ مِنِّي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدُثُوا
 بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سُحْقًا سُحْقًا لِمَنْ غَيْرَ بَعْدِي)) (217).

واته: ته وان له نوممه تي منن (موسلمانن)، ده وتريت: تو نازانى ته ي
 پيغه مبهر (r) ته وان دواى مردنى تو چييان داهيناوه (له پاشگه ز بوونه وه و
 كارى خراپه و بيدعه)، منيش ده ليم: دوورى بو ته و كه سانه، دوورى بو ته و
 كه سانه، كه دواى مردنى من دينيان گوري. □

وه شقيقى كورى عبدالله (r) له پيغه مبهري خواوه (g) بوماني
 گپراوه ته وه، كه فهرموويه تي: ((يا ربَّ أصحابي أصحابي، فيقال: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا
 أَحَدُثُوا بَعْدَكَ)) (218).

(216) متفق عليه: البخاري، كتاب الرقاق، باب في حوض النبي r، 264/7، ومسلم، كتاب الفضائل،
 باب إثبات حوض نبينا r وصفاته، 1793/4، برقم 2290.

(217) رواه البخاري، كتاب الرقاق، باب في حوض النبي r، 264/7، برقم 6583.

(218) متفق عليه: البخاري، كتاب الرقاق، باب في حوض النبي r، 262/7، برقم 6575، ومسلم، كتاب الفضائل،
 باب إثبات حوض نبينا r، 1796/4، برقم 2297.

واته: پیغه مبهەر (Γ) ده فەرمویت: دەلیم (ئەى پەرودرگار ئەوانه هاوێلى منن، ئەوانه هاوێلى منن (موسلمانن و شوپن كه وتووى منن)، دەوتریت: تۆ نازانى ئەى پیغه مبهەر (Γ) ئەوان دواى مردنى تۆ چىيان داهیناوه (بیدعه).

أسماء كچی أبو بكر (رضي الله عنها) ده فەرمویت: پیغه مبهەر (Γ) فەرموێه تی: ((إني على الحوض حتى أنظر من يرد علي منكم، وسيؤخذ ناس من ذوي فأقول: يا رب مني ومن أممي فيقال: هل شعرت ما عملوا بعدك والله ما برحوا يرجعون على أعقابهم))⁽²¹⁹⁾.

واته: من له سههر چهوزى (كوثر) ده وهستم و سهير ده كه م تا بزائم كى له ئيوه (موسلمانان) دین بۆ لام، بۆیه كه سانیک ده یانه ویت بین بۆ لام بۆ سههر چهوزى (كوثر) به لام پىيان لى ده گىریت و ناهیلریت بینه سهرى، منیش ده لیم: ئەى پەرودرگارم ئەوانه له منن و له ئوممه تی منن (موسلمانن)، له و كاته دا دهوتریت: ئایا ده زانیت ئەوانه دواى تۆ چىيان كردووه، سوپند بىت به خواى پەرودرگار بهردهوام پاشه كشييان ده كرد له دینه كه ت و پاش گز ده بوونه وه.

هەر بۆیه هاوێلى به پىزى پیغه مبهەر (Γ) ابن أبي مليكة (t) ده يفه رموو: ((اللهم إنا نعوذ بك أن نرجع على أعقابنا أو أن نفتن في ديننا))⁽²²⁰⁾.

واته: ئەى خواى پەرودرگارمان په نات پى ده گرىن له وهى كه پاش گز بىينه وه و پاشه و پاش بكشيينه وه له دینه كه مان، يان توشى فیتنه و تاقى كردنه وه بىين له دینه كه ماندا.

14 - كه سانى بیدعه چى پشتيان هه لكردووه له يادو زىكرى پاسته قینهى خواى پەرودرگار، له بهر ئەوهى خواى پەرودرگار له قورئانى پىروژ و له سههر زمانى پیغه مبهره كهى (Γ) چه ند وىردىكى تايبه تی بۆ داناوين، هه يانه تايبه ته به نوێژه فه رزه كان، هه يانه تايبه ته به به يانيان و ئىواران، وه وىردى خه وتن و

⁽²¹⁹⁾ صححه الألباني في "صحيح الجامع" حديث رقم (2467).

⁽²²⁰⁾ متفق عليه: البخاري، كتاب الرقاق، باب في حوض النبي ٣، 266/7، برقم 6593، ومسلم، كتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبينا ٣ وصفاته، 1794/4، برقم 2293.

ههستان له خو، وه ویردو زیځری وا هه یه گشتی یه و تایبته نه کراوه به کاتیک و شوینیکی دیاری کراوه وه، خوی په روه دگار ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾﴾ (الأحزاب: 41-42).

واته: ئه ی ئه و که سانه ی ئیمان و باوه پرتان هیناوه زور یادی خوا بکه ن (همیشه ناوی پیروزی خواتان له یاد بیت له دل و دهرونتاندا)، وه ته سبجات و ستایشی بکه ن (هموو کاتیک) به تایبته تی له به یانیا ن و کاتی دهمه و ئیواراندا (زیکره کانی به یانیا ن و ئیواران). به لام که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوه له خویندنی ئه م زیکره پیروزانه، جا یان به هوی سه رقالم بوون به کردنی بیدعه وه، یان پشت هه لکردنه که یان به هوی گوړپینی ئه و زیکره شه رعیا نه به کردنی چه ند زیکریکی بیدعه، خو یان به بی پیویست ده زانن له کردنی ئه و زیکرانه ی که خوی په روه دگار و پیغه مبه ر (Γ) دایان ناوه، بویه به هوی ئه و بیدعانه وه پشتیان هه لکردوه له کردنی یادی راسته قینه ی خوی په روه دگار ⁽²²¹⁾.

15 - که سانی بیدعه چی حق و راستی له شوین که وتوانیا ن کپ ده که ن و ده یشارنه وه، وه خوی په روه دگار هه رپه شه ی نه فره تی (لَعْنَةً) له و که سانه و هاوشیوه کانیا ن کردوه، هه روه ک ده فهرموویت: ﴿p q r s t u

~ } | { zy x w v
 ۱۵۹ ﴿الْبَقَرَةُ: 159﴾ .

واته: به راستی ئه و که سانه ی که به رنامه و پینمونیه پوون و ناشکرکانی په وانه کراوی ئیمه ده شارنه وه که ناروومانه (تا بو خه لکی پوون بکریته وه)، دوا ی ئه وه ی که پوونمان کردو ته وه بو خه لکی له کتیبه کاندا، ئا ئه وانه خوا نه فره تیا ن (له عنه تیا ن) لی ده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیا ن لی ده که ن

(221) بړوانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد السحيمي، ص 189 .

(دوعای دووری په حم و به زه بی خوی په روه ردگاریان لی ده کهن). □

16 - بیدعه کردن ده بیته مایه ی دوور که وتنه وه ی خه لکی له ئیسلام، له بهر نه وه ی کاتیک که سی بیدعه چی به هوی نه و بیدعه یه وه چهنه کاریکی پرو پوچ ده کات ده بیته هؤکاریک بؤ نه وه ی دوژمنانی ئیسلام گالته به ئیسلام بکن، له کاتیکدا ئاینی پیروزی ئیسلام زور دووره له و کارانه ی که که سانی بیدعه چی ده یکن. □

17 - که سانی بیدعه چی نوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوه، چونکه خوین و شوین که وتوانیان به هوی بیدعه وه پارچه پارچه بیان خستوته ناو موسلمانان وه، هر بویه به هوی بیدعه و دوور که وتنه وه له سوننه ت چه ندین به ش به ش و کومه ل کومه لی جیاواز ده بینریت، خوی په روه ردگار ده فهرموویت:

Z Y X W V U T R Q P O N M L K J I } □

[\] (الأنعام: ۱۵۹) .

واته: به راستی نه وانه ی که ئایینه که یان به ش به ش و پارچه پارچه کردو بوونه دهسته دهسته و پارچه پارچه، نه وه له هیچ شتیکدا تو له وان نیت، به لکو به ریت لیان، به راستی نه وانه کارو باریان بؤ لای خوی به و توله ی نه و لادان و پارچه پارچه ییه یان لی ده ستینیتته وه، له وه ودوا خوی په روه ردگار هه والی هه موو نه و کارو کرده وانه یان پی ده دات که نه نجامیان دابوو. □

18 - که سی بیدعه چی که به ئاشکرا بیدعه ده کات، غه بیته و باس کردنی دروسته، بؤ نه وه ی موسلمانان له خراپه ی بیدعه که ی ئاگادار بن، چونکه نه و که سه ی که به ئاشکرا بیدعه ده کات زیانه که ی زورترو ترسناکتره له که سی که تاوان ده کات، هه رچه نده غه بیته کردنی موسلمان به پی ده قی قورئانی پیروز و فهرموده کانی پیغمبر (ﷺ) دروست نییه و حرامه، به لام بؤ مه به ستیکی شه ری دروسته غه بیته بکریت، له بهر یه کیک له م هؤکارانه: □

یه کهم: سته م کردن،: له م کاته دا دروسته که سته م لی کراو سکالای خوئی
باس بکات بو کاربه دهستان و فه رمانره وایان، یا خود بو قازی و دادور و بلی:
فلانه که س سته می لی کردووم یان مالی خوار دووم. □

دووهم: پرس و پاره رگرتن، ئه میش به وهی که که سیك بجیته لای که سیکی
شاره ز له دیندا و بلیت ئه ری فلانه که س چونه که من به ته مام کچی بده می،
یان خوشکمی بده می، یان فلانه نافرته چونه که من به ته مام بیخو از م، یا خود
بو پرس یار کردن دهر باره ی هاوسییه تی. □

سی یه م: داوی یارمه تی کردن بو گو پینی خراپه (مُنْگَر) وه لا دانی نا
رچه تیه که له سه ر موسولمانیک، وه ک ئه وهی که یه کیك بجیته لای که سیك که
ده سه لاتداره و پیی بلیت که فلانه که س له گه لمد ا خراپه و نازار م دهدات وه ریگه
چاره یه کم بو بدو زه ره وه. □

چوارهم: ناگادر کردنه وهی موسولمانان و ئاموژگاری کردنیان، بو خو
پاراستن له و که سانه ی که خراپن و نیازیان گلاوه و زهره رو زینیان هیه بو
موسولمانان. □

پینجه م: باس کردنی که سیك که به ئاشکرا تاوانی لیبو وه شیته وه وه ک
{ جاسووسی کردن و زینا و مه ی خوار دنه وه و... هتد } له م کاته شدا ته نها
باسی ئه و تاوانه ی ده که یت و به س. □

شه شه م: پیناساندنی که سیك ئه ویش به دیاری کردنی ئه و که م و کورپانه ی
که له رووی که م ئه ندامی و له ش و لاریه وه یا خود ناو و شو ره تیه وه، وه ک کویری
و نه خو شی و شه لی و قه له وی و که ری... هتد نابیت له مه دا مه به سستی پیشاندانی
که م و کورپی و سوکی ناوبراو بیت، به لکو ده بیت ته نها پیناساندنی بیت. □

حه وته م: باس کردنی که سی بیدعه چی و تاوان کار: له م کاته دا ته نها باسی
بیدعه که ی یا خود تاوانه که ی ده که یت، وه هیچی تر مه گه ر یه کیك له و خالانه ی
پیشووی تیدابیت، خاتوو (عائیشه) ی دایکی باوه رداران (خوای لی رازی بیت)

ده‌فهرمویت: (جاریکیان پیاویک هات بولای پیغه‌مبهر (۲) روخسه‌تی لی خواست و ئه‌ویش به پیزه‌وه به خیرهاتنی کرد و فهرمووی لی کرد، پاشان که پیاوه‌که رویشت پیغه‌مبهری خوا h فهرمووی: (بئس أحو العشرة) واته: خراپترین برای هۆزه‌که‌یه، هه‌روه‌ها دایکمان (عائیشه) خوی لی پازی بی‌ت بومان ده‌گپریته‌وه، له پیغه‌مبهره‌وه h که فهرمویه‌تی: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا) (222).

واته: گومان نابه‌م که ئه‌م دوو که‌سه هیچ ده‌بارهی دین بزائن.

هه‌روه‌ها که‌سی بیدعه‌چی که زیاده‌یه‌ک ده‌هینیتته ناو دینه‌وه و خوا ده‌په‌رستیت و عیباده‌تی بو ده‌کات، به‌لام به بوچوون و هه‌واو ئاره‌زووی خوئی، بی گوی دانه فهرمانی خواو پیغه‌مبهری خوا (۲)، بویه له‌م کاته‌دا باس کردنی پاشمله (غهبه‌ت)ی واجبه، چونکه ئه‌وه بو پاراستنی دینه له هه‌واو ئاره‌زوو، (وَلَا غَيْبَةَ لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْبَدْعِ) وه‌هر که‌سێک که بیدعه ده‌کات باس کردنی بیدعه‌که‌ی غهبه‌ت نییه، که‌واته ئیستا پوون بووه‌وه بو به‌پیزت که باس کردنی ئه‌و کوومه‌لانه غهبه‌ت نییه (223).

القُدْحُ لَيْسَ بِغَيْبَةٍ فِي سِتَّةٍ مَتَّظِلْمٍ وَمَعْرِفٍ وَمَحْذَرٍ
وَمَجَاهِرٍ فَسْقًا وَمَسْتَفْتٍ وَمَنْ طَلَبَ الْإِعَانَةَ فِي إِزَالَةِ مَنْكِرٍ (224)

19 - که‌سی بیدعه‌چی شوین که‌وتووی هه‌واو ئاره‌زووی خوئیته‌تی، دژایه‌تی شهرع ده‌کات و له شهرع لایداوه (225).

20 - که‌سی بیدعه‌چی خوئی خستوته ئاستی شهرع دانه‌روه‌وه و خوئی چواندوو به خوی په‌روه‌ردگار له شهرع داناندا، چونکه به‌س خوی

(222) صحيح البخاري (6067).

(223) بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لابن حجر، 471/10، 86/7.

(224) بروانه: شرح العقيدة الطحاوية، لابن أبي العز، ص 43.

(225) بروانه: الاعتصام للشاطبي، 61/1.

په‌روه‌ردگار هه‌ده‌توانیته‌ شه‌رع‌ دابنیه‌ته‌ و فه‌رمان‌ به‌ به‌نده‌کان‌ بکات‌ تا
له‌سه‌ری‌ بپۆن‌ و جی‌ به‌ جی‌ بکه‌ن‌ نه‌ک‌ هه‌چ‌ که‌سیکی‌ تر ⁽²²⁶⁾. □

کۆتایی

له‌ کۆتاییدا‌ داواکارم‌ له‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار‌ بۆ‌ خۆم‌ و سه‌رجه‌م‌
موسلمانان‌ که‌ له‌ش‌ ساغیمان‌ پیه‌خشیه‌ته‌ و لیمان‌ خو‌ش‌ بیته‌، هه‌موو‌
لایه‌کمان‌ دل‌ په‌یوه‌سه‌ت‌ بکات‌ به‌ قورئانی‌ پیرو‌ز و سوننه‌ته‌کانی‌
پیغه‌مبه‌روه‌ه‌ (ﷺ)، وه‌ بمان‌ پارێزیه‌ته‌ له‌ تاوان‌ و خراپه‌ی‌ هه‌موو‌ بیده‌یه‌ک‌،
وه‌ به‌رده‌وامیمان‌ پیه‌خشیه‌ته‌، آمین.

B

ناوهۆك

- 3..... پيشهكى دانەر
- 7..... پيشهكى وهرگيڤر
- 10..... & بهشى يه كه م: روناكى سوننه ت
- 10..... باسى يه كه م: تيگه يشتن له ماناي سوننه ت
- 11..... دووهم: تيگه يشتن له كه ساني په يوه ست به سوننه ت
- 12..... سى يه م: تيگه يشتن له ماناي الجماعه
- 13..... باسى دووهم: ناو سيفاته كانى ئه هلى سوننه و جه ماعه
- 21..... باسى سى يه م: سوننه تى پيغه مبه ر (G) نيعمه تيكي گشتى و په هايه
- 21..... دوو جوړ نيعمه ت هه يه: نيعمه تيكي گشتى و په ها، نيعمه تيكي سنوردار
- 24..... باسى چوارهم: گهره يى و پله و پايه ي سوننه ت
- باسى پينجه م: شوين و پله و پايه ي به رزى كه ساني په يوه ست به سوننه ت، وه شويني كه ساني بيدعه چى
- 26
- 26..... يه كه م: شوين و پله و پايه ي به رزى كه ساني په يوه ست سوننه ت:
- 27..... دووهم: نيشانه كانى ئه هلى سوننه و جه ماعه
- 28..... كه سى بيدعه چى چونه ؟
- 29..... & بهشى دووهم: تاريكييه كانى بيدعه و تازه داهينراوه كان له ديندا
- 29..... باسى يه كه م: تيگه يشتن له ماناي بيدعه
- 33..... بيدعه دوو جوړه:
- 33..... باسى دووهم: مهرجه كانى گيرابوون و قه بول بوونى كرده وه چا كه كان
- 37..... باسى سى يه م: سه رزه نشت كردن و خراپه ي بيدعه له ديندا

- 37..... یه کهم: سه رزه نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له دیندا
- دووهم: سه رزه نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له پروانگه‌ی فهرموده‌کانی پیغه‌مبهری
 خواوه (9)
- 41
- 49..... سی یه‌م: له ووته‌کانی هاوه‌لانی پیغه‌مبهر (9) سه باره‌ت به بیدعه
- 50..... چوارهم: له ووته‌کانی تابعی و شوین که وتوانیان سه باره‌ت به بیدعه
- 52..... پینجه‌م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چند پروویه که وه:
- 53..... باسی چوارهم: هوکاره‌کانی بیدعه کردن
- 72..... باسی پینجه‌م: به شه‌کانی بیدعه
- 72..... به‌شی یه کهم: بیدعه‌ی حه‌قیقی و بنه‌په‌تی و بیدعه‌ی زیاد کراو:
- 75..... به‌شی دووهم: بیدعه له پرووی کردن و وازل‌ی هیئانه‌وه
- 79..... به‌شی سی یه‌م: بیدعه‌ی ووته‌یی بیروباوه‌ری، وه بیدعه‌ی کرداری
 باسی شه‌شه‌م: حوکمی بیدعه له دیندا
- 81
- 85..... باسی جه‌وته‌م: جوړه‌کانی ئه و بیدعانه‌ی که له سه‌ر گزوره‌کان ده‌کریڼ
- باسی هه‌شته‌م: بیدعه باوو بلاوه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه
- 90
- 90..... یه کهم: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گتیران به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبهر (۳) ..
- 101..... دووهم: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گتیران به هاتنی یه کهم شه‌وی جومعه له مانگی په‌جه‌ب
- سی یه‌م: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گتیران به بۆنه‌ی شه‌وی (الأسراء والمعراج)
- 108
- چوارهم: ئاهه‌نگ به بۆنه‌ی هاتنی شه‌وی پانزه‌ی مانگی شه‌عبان
- 114
- پینجه‌م: التبرک
- 119

- ئەو شتانەى كە زۆر پىرۆزى پىر لە خىرو بەرە كە تن
 120
 بە دەست هېنان و داوا كوردنى خىرو بەرە كە ت بە رېگە يە كى شە رەى بە م چە ند
 كاره دە بىت
 122
 بە دەست هېنان و داوا كوردنى خىرو بەرە كە ت بە شىو هە كى ناشە رەى و
 نادروست
 127.....
 131..... هۆكارە كانى تە بە پووك كوردنى نادروست و ناشە رەى چىن؟
 131..... شوپنە واره خراپە كانى تە بە پووك كوردنى نادروست و ناشە رەى
 132..... هۆكارە كانى بە رگرى كردن لە تە بە پووك كوردنى نادروست
 133..... باسى هە شتە م: بىدە باوو بلاو هە كانى ئە م سە ر دە مە
 136..... باسى نوپە م: تە و بە كوردنى كە سى بىدە چى
 140..... باسى دە يە م: زىان و شوپنە واره خراپە كانى بىدە
 156..... ناوەرۆك

لە بلاو كراو هە كانى ما ئپە رى ئىمان وە ن

www.iman1.com

هە مېشە لە گە ئمان بن بۆ نوپ بۆ نو نە وەى ئىمان وە ن

imanonekurd@yahoo.com